
Buddha's Biography by Ashvaghosha - Buddhacharita

—
ॐ
—

Document Information

Text title : buddhacarita

File name : buddhacharita.itx

Category : deities_misc

Location : doc_deities_misc

Author : Ashvaghosha

Proofread by : Anandajoti Bhikkhu (received from "Ryan Brizendine" <brizendine at uchicago.edu>) which are needed for devanaagarii output and formatting.

Description-comments : Available at <http://www.ancient-buddhist-texts.net/Texts-and-Translations/Buddhacharita/index.htm>

Latest update : February 2, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 2, 2024

sanskritdocuments.org

બુદ્ધચરિતમ્

Book I [ભગવત્પ્રસૂતિ:]

શ્રિયં પરાધ્યાં વિદધદ્ધિધાતુજિત્ તમો નિરસ્યન્નભિભૂતભાનુભૃત્ ।
નુદન્નિદાદં જિતચારુચન્દ્રમાઃ સ વન્દ્યતેડર્હન્નિહ યસ્ય નોપમા ॥ ૧।૧*
આસીદ્ધિશાલોન્નતસાનુલક્ષ્યા પયોદપડ્ ક્રયેવ પરીતપાર્શ્વમ્ ।
ઉદગ્રધિષ્ણયં ગગણોડવગાઢં પુરં મહર્ષેઃ કપિલસ્ય વસ્તુ ॥ ૧।૨*
સિતોન્નતેનેવ નયેન હૃત્વા કૈલાસશૈલસ્ય યદભ્રશોભામ્ ।
ભ્રમાદુપેતાન્ વહદમ્બુવાહાન્ સંભાવનાં વા સફલીચકાર ॥ ૧।૩*
રત્નપ્રભોદ્ભાસિનિ યન્ન લેભે તમો ન દારિદ્યમિવાવકાશમ્ ।
પરાર્ધપૌરૈઃ સહવાસતોષાત્ કૃતસ્મિતેવાતિરરાજ લક્ષ્મીઃ ॥ ૧।૪*
યદ્દેદિકાતોરણાસિહકર્ણૈરભૈદ્યાનં પ્રતિવેશમ શોભામ્ ।
જગત્યદૃષ્ટ્વેવ સમાનમન્યત્સ્યર્ધાં સ્વગૈહૈર્મિથ એવ ચક્રે ॥ ૧।૫*
રામામુખેન્દૂન્ પરિભૂતપદ્માન્ યન્નાપયાતોડપ્યવિમન્ય ભાનુઃ ।
સન્તાપયોગાદિવ વારિ વેષ્ટું પશ્ચાત્સમુદ્રાભિમુખઃ પ્રતસ્થે ॥ ૧।૬*
શક્યાર્જિતાનાં યશસાં જનેન દૃષ્ટ્વાન્તભાવં ગમિતોડયમિન્દ્રઃ ।
ઇતિ ધ્વજૈશ્ચારુચલત્પતાકૈર્યન્માર્જુમસ્થાહુમિવોદયચ્છત્ ॥ ૧।૭*
કૃત્વાપિ રાત્રૌ કુમુદપ્રહાસમિન્દોઃ કરૈર્યદ્રજતાલયસ્થૈઃ ।
સૌવર્ણહર્ષેષુ ગતાર્કપાર્દૈર્દિવા સરોજધૃતિમાલલમ્બે ॥ ૧।૮*
મહીભૃતાં મૂર્ધ્નિ કૃતાભિષેકઃ શુદ્ધોદનો નામ નૃપોડર્કબન્ધુઃ ।
અધ્યાશયો વા સ્ફુટપુદરીકં પુરાધિરાજં તદલગ્ચકાર ॥ ૧।૯*
ભૂભૃત્યરાર્ધોડપિ સપક્ષ એવ પ્રવૃત્તદાનોડપિ મદાનુપેતઃ ।
ઇશોડપિ નિત્યં સમડ્છિપાતઃ સૌમ્યસ્વભાવોડપિ પૃથુપ્રતાપઃ ॥ ૧।૧૦*
ભુજેન યસ્થાભિહતાઃ પતન્તો દ્વિષદ્વિપેન્દ્રાઃ સમરાડ્ગણેષુ ।
ઉદ્ધાન્તમુક્તાપ્રકરૈઃ શિરોભિર્ભક્ત્યેવ પુષ્પાગ્જલિભિઃ પ્રણેમુઃ ॥ ૧।૧૧*
અતિપ્રતાપાદવધૂય શત્રૂન્મહોપરાગાનિવ તિગ્મભાનુઃ ।
ઉદ્યોતયામાસ જનં સમન્તાત્પ્રદર્શયન્નાશ્રયણીયમાર્ગાન્ ॥ ૧।૧૨*

धर्मार्थकामा विषयं मिथोऽन्यं न वेशमायङ्कमुरस्य नीत्या ।
 विस्पर्धमाना एव तूत्रसिद्धेः सुगोचरे दीप्ततरा बभूवुः ॥ १।१३*
 उदारसङ्घ्यैः सखियाऽरसङ्घ्यैः कृताग्रभावः स उदग्रभावः ।
 शशी यथा भैरुकृतान्यथाभैः शङ्खेन्द्रराजः सुतरां रराज ॥ १।१४*
 तस्यातिशोभाविस्तृतातिशोभा रविप्रभेवास्ततमः प्रभावा ।
 समग्रदेवीनिवडाग्रदेवी बभूव मायापगतेव माया ॥ १।१५*
 प्रजासु मातेव छितप्रवृत्ता गुरौ जने भक्तिरिवानुवृत्ता ।
 लक्ष्मीरिवाधीशकुले कृताभा जगत्यभूदुत्तमदेवता या ॥ १।१६*
 कामं सदा स्त्रीयश्चितं तमिस्रं तथापि तां प्रप्य भृशं विरेजे ।
 न ङीन्दुलेषामुपगम्य शुभां नक्तं तथा सन्तमसत्वमेति ॥ १।१७*
 अतीन्द्रियेनात्मनि दृष्टुडोऽयं मया जनो योजयितुं न शक्यः ।
 एतीव सूक्ष्मां प्रकृतिं विडाय धर्मोऽसाक्षाद्विडिता स्वमूर्तिः ॥ १।१८*
 व्युतोऽथ कायात्तुषितात् त्रिलोकीमुद्योतयन्नुत्तमभोधिसत्त्वः ।
 विवेश तस्याः स्मृतं येव कुक्षौ नन्दागुडायामिव नागराजः ॥ १।१९*
 धृत्वा छिमाद्रिधवलं गुरु षड्भिषाणां
 दानाधिवासितमुष्णं द्विरदस्य रुपम् ।
 शुद्धोदनस्य वसुधाधिपतेर्मडिध्याः
 कुक्षिं विवेश स जगद्व्यसनक्षयाय ॥ १।२०*
 रक्षाविधानं प्रति लोकपाला लोकेकनाथस्य द्विवोऽभिजग्मुः ।
 सर्वत्र भान्तोऽपि छि यन्द्रपादा भजन्ति कैलासगिरौ विशेषम् ॥ १।२१*
 मयापि तं कुक्षिगतं धधाना विद्युद्विलासं जलदावलीव ।
 दानाभिवर्षैः परितो जनानां दारिद्र्यतापं शमयाञ्चकार ॥ १।२२*
 सातः पुरजना देवी कदाचिदथ लुम्बिनीम् ।
 जगामानुमते राज्ञः सम्भूतोत्तमदोडदा ॥ १।२३*
 शाभामालम्बमानायाः पुष्यभारावलंभिनीम् ।
 देव्याः कुक्षिं विभिधाशु भोधिसत्त्वो विनिर्यथौ ॥ १।२४*
 ततः प्रसन्नश्च बभूव पुष्यस्तस्याश्च देव्या व्रतसंस्कृतायाः ।
 पार्श्वान्सुतो लोकछिताय जज्ञे निर्वेदनं यैव निरामयं य ॥ १।२५ (१।९)
 प्रातः पयोदादिव तिम्रभानुः समुद्भव-सोऽपि य मातृकुक्षेः ।
 स्फुरन्मयूषैर्विडतान्धकारैश्चकार लोकं कनकावदातम् ॥ १।२६*
 तं ज्ञातमात्रमथ काञ्चनयूपगौरं
 प्रीतः सडस्रनयणः शनकैरगृह्णात्

મન્દારપુષ્પનિકરૈઃ સહ તસ્ય મૂર્ધ્નિ
 ખાન્નિર્મલે ચ વિનિપેતતુરમ્બુધારે ॥ ૧૧૨૭*
 સુરપ્રધાનૈઃ પરિધાર્યમાણો દેહાંશુજાલૈરનુરગ્જયંસ્તાન્ ।
 સન્ધ્યાભ્રજાલોપરિસન્નિવિષ્ટે નવોડુરાજં વિજિગાય લક્ષ્યા ॥ ૧૧૨૮*
 ઊરોર્યથૌર્વસ્ય પૃથોશ્ચ હસ્તાન્માન્ધાતુરિન્દ્રપ્રતિમસ્ય મૂર્ધ્નઃ ।
 કક્ષીવતશ્ચૈવ ભુજાંસદેશાત્તથાવિધં તસ્ય બભૂવ જન્મ ॥ ૧૧૨૯ (૧૧૧૦)
 ક્રમેણ ગર્ભાદભિનિઃસૂતઃ સન્ બભૌ ગતઃ ખાદિવ યોન્યજાતઃ ।
 કલ્પેષ્વનેકેષ્વિવ ભાવિતાત્મા યઃ સમ્પ્રજાનન્ સુષુવે ન મૂઢઃ ॥ ૧૧૩૦ (૧૧૧૧)
 દીપ્ત્યા ચ વૈર્યેણ ચ યો રરાજ બાલો રવિર્ભૂમિમિવાવતીર્ણઃ ।
 તથાતિદીપ્તોડપિ નિરીક્ષ્યમાણો જહાર ચક્ષૂષિ યથા શશાકુઃ ॥ ૧૧૩૧ (૧૧૧૨)
 સ હિ સ્વગાત્રપ્રભયોજ્જવલન્ત્યા દીપપ્રભાં ભાસ્કરવન્મુમોષ ।
 મહાર્હજામ્બૂનદ્યારુવર્ણો વિદ્યોતયામાસ દિશશ્ચ સર્વાઃ ॥ ૧૧૩૨ (૧૧૧૩)
 અનાકુલાન્યબ્જસમુદ્ગતાનિ નિષ્પેષવન્ત્યાયતવિક્રમાણિ ।
 તથૈવ ધીરાણિ પદાનિ સમ સમર્ષિતારાસદૃશો જગામ ॥ ૧૧૩૩ (૧૧૧૪)
 બોધાય જાતોડસ્મિ જગદ્ધિતાર્થમન્ત્યા તથોત્પત્તિરિયં મમેતિ ।
 ચતુર્દિશં સિંહગતિર્વિલોક્ય વાણીં ચ ભવ્યાર્થકરીમુવાચ ॥ ૧૧૩૪ (૧૧૧૫)
 ખાત્રસૂતે ચન્દ્રમરીચિશુભ્રે દ્વે વારિધારે શિશિરોષ્ણવીર્યે ।
 શરીરસૌખ્યાર્થમનુત્તરસ્ય નિપેતતુર્મૂર્ધનિ તસ્ય સૌમ્યે ॥ ૧૧૩૫ (૧૧૧૬)
 શ્રીમદ્ધિતાને કનકોજ્જવલાડ્ગે વૈડૂર્યપાદે શયને શયાનમ્ ।
 યદ્ગૌરવાટ્કાગ્ચનપદ્મહસ્તા યક્ષાધિપાઃ સમ્પરિવાર્ય તસ્થુઃ ॥ ૧૧૩૬ (૧૧૧૭)
 માયાતનૂજસ્ય દિવૌકસઃ ખે યસ્ય પ્રભાવાત્રાણતૈઃ શિરોભિઃ ।
 આધારયન્ પાણ્ડરમાતપત્રં બોધાય જેપુઃ પરમાશિષશ્ચ ॥ ૧૧૩૭ (૧૧૧૮)
 મહોરગા ધર્મવિશેષતર્ષાદ્ભુષ્ટેષ્વતીતેષુ કૃતાધિકારાઃ ।
 યમવ્યજન્ ભક્તિવિશિષ્ટનેત્રા મન્દારપુષ્પૈઃ સમવાકિરંશ્ચ ॥ ૧૧૩૮ (૧૧૧૯)
 તથાગતોત્પાદગુણેન તુષ્ટાઃ શુદ્ધાધિવાસાશ્ચ વિશુદ્ધસત્ત્વાઃ ।
 દેવા નનન્દુર્વિગતેડપિ રાગે મગ્નસ્ય દુઃખે જગતો હિતાય ॥ ૧૧૩૯ (૧૧૨૦)
 યસ્મિન્ પ્રસૂતે ગિરિરાજકીલા વાતાહતા નૌરિવ ભૂશ્ચચાલ ।
 સચન્દના ચોત્પલપદ્મગર્ભા પપાત વૃષ્ટિર્ગાણાદનભ્રાત્ ॥ ૧૧૪૦ (૧૧૨૧)
 વાતા વવુઃ સ્પર્શસુખા મનોજ્ઞા દિવ્યાનિ વાસાંસ્યવપાતયન્તઃ ।
 સૂર્યઃ સ એવાભ્યધિકં ચકાશે જજ્વાલ સૌમ્યાર્યિરનીરિતોડગ્નિઃ ॥ ૧૧૪૧ (૧૧૨૨)
 પ્રાગુત્તરે ચાવસથપ્રદેશે કૂપઃ સ્વયં પ્રાદુરભૂત્સિતામ્બુઃ ।
 અન્તઃ પુરાણ્યાગતવિસ્મયાનિ યસ્મિન્ કિંચાસ્તીર્થ ઇવ પ્રચક્રુઃ ॥ ૧૧૪૨ (૧૧૨૩)

धर्माधिभिर्भूतगणैश्च द्विव्यैस्तदर्शनार्थं बलमाप पूरः ।
 कौतूहलेनैव य पादपैश्च प्रपूजयामास सगन्धपुष्पैः ॥ १।४३ (१।२४)
 पुष्पदुग्धाः स्वं कुसुमं पुकुल्लुः ससीरणोद्गामितदिकस्युगन्धि ।
 सुसम्भ्रमद्रुगवधूपगीतं भुजङ्गवृदापिडितात्तवातम् ॥ १।४४*
 क्वथित् क्वणत्तूर्यमृदङ्गगीतैर्वीणाभुक्तुन्दाभुरजाद्विभिश्व ।
 स्वीणां यलत्कुण्डलभूषितानां विराजितं योभयपार्श्वतस्तत् ॥ १।४५*
 यद्राजशास्त्रं भृगुरङ्गिरा वा न यङ्कतुर्वशकरावृषी तौ ।
 तयोः सुतौ तौ य ससर्जतुस्तत्कालेन शुक्लश्च बृहस्पतिश्च ॥ १।४६ (१।४९)
 सारस्वतश्चापि जगाद नष्टं वेदं पुनर्यं ददृशुर्न पूर्वंम् ।
 व्यासस्तथैनं बडुधा यकार न यं वशिष्ठः कृतवानशक्तिः ॥ १।४७ (१।४२)
 वाल्मीकिनादश्च ससर्ज पद्यं जगन् यन्न य्यवनो मडार्षिः ।
 विडित्सितं यश्च यकार नात्रिः पश्चात्तदात्रेय ऋषिर्जगाद ॥ १।४८ (१।४३)
 यश्च द्विजत्वं कुशिको न लेभे तद्राधनः सूनुरवाप राजन् ।
 वेलां समुद्रे सगरश्च दध्रे नेक्ष्वाकवो यां प्रथमं बभन्धुः ॥ १।४९ (१।४४)
 आचार्यकं योगविधौ द्विजानामप्राप्तमन्यैर्जनको जगाम ।
 भ्यातानि कर्माणि य यानि शौरैः शूराद्यस्तेष्वबला बभूवुः ॥ १।५० (१।४५)
 तस्मात्प्रमाणं न वयो न कालः कश्चित्कवश्चिच्छ्रैष्ठ्यमुपैति लोके ।
 राज्ञामृषीणां य डितानि तानि कृतानि पुत्रैरकृतानि पूर्वेः ॥ १।५१ (१।४६)
 अयं नृपः प्रत्यथितैर्द्विजैस्तैराश्वासितश्चाप्यभिनन्दितश्च ।
 शङ्कामनिष्टां विजडौ मनस्तः प्रलर्षमेवाधिकमारुरोड ॥ १।५२ (१।४७)
 प्रीतश्च तेभ्यो द्विजसत्तमेभ्यः सत्कारपूर्वं प्रददौ धनानि ।
 भूयाद्ययं भूमिपतिर्यथोक्तो यायाज्जराभेत्य वनानि येति ॥ १।५३ (१।४८)
 अथौ निमित्तैश्च तपोबलाश्च तज्जन्म जन्मान्तकरस्य बुद्ध्या ।
 शाक्येश्वरस्यालयाजगाम सद्धर्मतर्षादसितो मडार्षिः ॥ १।५४ (१।४९)
 तं ब्रह्मविदृब्रह्मविदां ज्वलन्तं ब्राह्म्या श्रिया यैव तपःश्रिया य ।
 राज्ञो गुरुगौरवसत्कियाभ्यां प्रवेशयामास नरेन्द्रसद्म ॥ १।५५ (१।५०)
 स पार्थिवान्तःपुरसन्निकर्षं कुमारजन्मागतलर्षवेगम् ।
 विवेश धीरो बलसङ्गयैव तपःप्रकर्षाय जराश्रयाश्च ॥ १।५६ (१।५१)
 ततो नृपस्तं मुनिमासनस्थं पादार्घ्यपूर्वं प्रतिपूज्य सम्यङ् ।
 निमन्त्रयामास यथोपथारं पुरा वसिष्ठं स ष्वान्तिदेवः ॥ १।५७ (१।५२)
 धन्योऽस्यनुग्राह्यमिदं कुलं मे यन्मां द्दृक्षुर्भगवानुपेतः ।
 आज्ञाप्यतां किं करवाणि सौम्य शिष्योऽस्मि विश्रम्भितुमर्हसीति ॥ १।५८ (१।५३)

अवेन नृपेणोपनिमन्त्रितः सन्सर्वेण भावेन मुनिर्यथावत् ।
 सविस्मयोत्सुक्यविशालदृष्टिर्गम्भीरधीराणि वयंस्थुवाथ ॥ १।५८ (१।५४)
 मडात्मनि त्वय्युपपन्नमेतत् प्रियातिथौ त्यागिनि धर्मकामे ।
 सत्त्वान्वयज्ञानवयोऽनुत्तुपा स्निग्धा यदेवं मयि ते मतिः स्यात् ॥ १।६० (१।५५)
 अेतस्य तद्येन नृपर्षयस्ते धर्मेण सूक्ष्माणि धनान्यपास्य ।
 नित्यं त्यजन्तो विधिवद्भूवुस्तपोभिराढ्या विभवैर्दृष्टिद्राः ॥ १।६१ (१।५६)
 प्रयोजनं यत्तु ममोपयाने तन्मे शृणु प्रीतिमुपेक्षि य त्वम् ।
 द्रिय्या मया द्रिय्यपथे श्रुता वाग्बोधाय जातस्तनयस्तवेति ॥ १।६२ (१।५७)
 श्रुत्वा वयस्तस्य मनश्च युक्त्वा ज्ञात्वा निमित्तैश्च ततोऽस्म्युपेतः ।
 द्रिदृक्षया शाक्यकुलध्वजस्य शङ्खध्वजस्येव समुच्च्यतस्य ॥ १।६३ (१।५८)
 धृत्येतदेवं वयनं निशम्य प्रदर्षसम्भ्रान्तगतिनरेन्द्रः ।
 आदाय धात्र्यङ्गुगतं कुमारं सन्दर्शयामास तपोधनाय ॥ १।६४ (१।५९)
 यकाङ्गुपादं स तथा मडाधिर्जीलावनद्धाङ्गुलिपाणिपादम् ।
 सोर्णभ्रुवं वाराणवस्तिकोशं सविस्मयं राजसुतं ददर्श ॥ १।६५ (१।६०)
 धात्र्यङ्गुसंविष्टमवेक्ष्य यैनं देव्यङ्गुसंविष्टमिवाग्निसूनुम् ।
 बभूव पक्ष्मन्तरिवाग्निताश्रुनिश्चस्य यैवं त्रिदिवोन्मुषोऽभूत् ॥ १।६६ (१।६१)
 दृष्ट्वासितं त्वश्रुपरिप्लुताक्षं स्नेहात्तु पुत्रस्य नृपश्चकम्पे ।
 सगद्गदं बाष्पकषायकण्ठः पप्रस्य य प्राञ्जलिरानताङ्गः ॥ १।६७ (१।६२)
 स्वल्पान्तरं यस्य वपुर्भुनेः स्याद्बह्वद्भुतं यस्य य जन्म दीप्तम् ।
 यस्योत्तमं भाविनमात्य्य यार्थं तं प्रेक्ष्य कस्मात्तव धीर वाष्यः ॥ १।६८ (१।६३)
 अपि स्थिरायुर्भगवन् कुमारः कश्चिन्न शोकाय मम प्रसूतः ।
 लब्धः कथञ्चित् सलिलाञ्जलिर्मे न भत्विभं पातुमुपैति कालः ॥ १।६९ (१।६४)
 अप्यक्षयं मे यशसो निधानं कश्चिद्भ्रुवो मे कुलउस्तसारः ।
 अपि प्रयास्यामि सुभं परत्र सुमेऽपि पुत्रेऽनिमिषैक्यक्षुः ॥ १।७० (१।६५)
 कश्चिन्न मे जातमकुलमेव कुलप्रभालं परिशोषभागे ।
 क्षिप्रं विभो ब्रूहि न मेऽस्ति शान्तिः स्नेहं सुते वेत्सि हि आन्धवानाम् ॥ १।७१ (१।६६)
 धत्यागतावेगमनिष्टबुद्ध्या बुद्ध्या नरेन्द्रं स* मुनिर्बभाषे ।
 मा भून्मतिस्ते नृप काचिदन्या निःसंशयं तद्यदवोचमस्मि ॥ १।७२ (१।६७)
 नास्थान्यथात्वं प्रति विद्धिया मे स्वां वञ्चनां तु प्रति विफलवोऽस्मि ।
 कालो हि मे यातुमयं य जातो जातिक्षयस्यासुलभस्य बोद्धा ॥ १।७३ (१।६८)
 विडाय राजवं विषयेष्वनास्थस्तीव्रैः प्रयत्नैरधिगम्य तत्त्वम् ।
 जगत्ययं मोडतमो निडन्तुं ज्वलिष्यति ज्ञानमयो हि सूर्यः ॥ १।७४ (१।६९)

दुःखार्णवाद्याधिविकीर्णनाज्जरातरङ्गान्भरणोत्रवेगात् ।
 उत्तारयिष्यत्ययमुष्यमानमार्त्तं जगज्ज्ञानमडाप्लवेन ॥ १।७५ (१।७०)
 प्रज्ञाम्बुवेगां स्थिरशीलवप्रां समाधिशीतां व्रतयञ्जवाकाम् ।
 अस्थोत्तमां धर्मनदीं प्रवृत्तां तृषणार्दितः पास्यति श्रुतलोकः ॥ १।७६ (१।७१)
 दुःखार्दितेभ्यो विषयावृतेभ्यः संसारकान्तारपथस्थितेभ्यः ।
 आप्यास्यति ह्येष विमोक्षमार्गं मार्गप्रनष्टेभ्य षवाध्वगेभ्यः ॥ १।७७ (१।७२)
 विदध्यमानाय जनाय लोके रागाग्निनायं विषयेन्धनेन ।
 प्रह्लादमाधास्यति धर्मवृष्ट्या वृष्ट्या मडामेघ षवातपान्ते ॥ १।७८ (१।७३)
 तृषणार्गलं मोडतमःकपाटं द्वारं प्रजानामपयानडेतोः ।
 विपाटयिष्यत्ययमुत्तमेन सद्धर्मताडेन दुरासदेन ॥ १।७९ (१।७४)
 स्वैर्मोडपाशैः परिवेष्टितस्य दुःखाम्बुतस्य निराश्रयस्य ।
 लोकस्य सम्बुध्य य धर्मराजः करिष्यते बन्धनमोक्षमेषः ॥ १।८० (१।७५)
 तन्मा कृथाः शोकमिमं प्रति त्वम् तत्सौम्य शोभ्ये हि मनुष्यलोके ।
 मोडेन वा कामसुषुप्तैर्मदाद्वा यो नैष्ठिकं श्रोष्यति नास्य धर्मम् ॥ १।८१ (१।७६)
 भ्रष्टस्य तस्माद्य गुणान्तो मे ध्यानानि लब्ध्वाप्यकुतार्थतैव ।
 धर्मस्य तस्याश्रवणान्तं हि मन्ये विपत्तिं त्रिदिवेऽपि वासम् ॥ १।८२ (१।७७)
 षति श्रुतार्थः ससुदृष्टसदारस्त्यञ्जवा विषादं मुमुद्दे नरेन्द्रः ।
 अवेदविधोऽयं तनयो ममेति मेने स हि स्वामपि सारमत्ताम् ॥ १।८३ (१।७८)
 आर्येण मार्गेण तु यास्यतीति चिन्ताविधेयं हृदयं यकार ।
 न भल्वसौ न प्रियधर्मपक्षः सन्ताननाशात्तु भयं ददर्श ॥ १।८४ (१।७९)
 अथ मुनिरसितो निवेद्य तत्त्वं सुतनियतं सुतविकलवाय राज्ञे ।
 सभङ्गुमतमुदीक्ष्यमाणारूपः पवनपथेन यथागतं जगाम ॥ १।८५ (१।८०)
 कृतमतिरनुजासुतं य दृष्ट्वा मुनिवचनश्रवणे पि तन्मतौ य ।
 भङ्गुविधमनुकम्पया स साधुः प्रियसुतवद्विनियोजयाञ्चकार ॥ १।८६ (१।८१)
 नरपतिरपि पुत्रजन्तुष्टो विषयमतानि विमुञ्च्य बन्धनानि ।
 कुलसदृशमथीकरधधावत्प्रियतनयं तनयस्य जातकर्म ॥ १।८७ (१।८२)
 दशसु परिणतेष्वलःसु शैवं प्रयतमनाः परया मुदा परीतः ।
 अङ्कुरत जपडोममङ्गलाधाः परमतमाः स सुतस्य देवतेज्याः ॥ १।८८ (१।८३)
 अपि य शतसदस्रपूर्णासङ्ख्याः स्थिरबलवत्तनयाः सडेमशङ्गीः ।
 अनुपगतजराः पयस्विनीर्गाः स्वयमददन्त्सुतवृद्धये द्विजेभ्यः ॥ १।८९ (१।८४)
 भङ्गुविधविषयास्ततो यतात्मा स्वहृदयतोषकरीः क्रिया विधाय ।
 गुणवति दिवसे शिवे मुहूर्ते मतिमकरोन्मुदितः पुरप्रवेशे ॥ १।९० (१।८५)

द्विरदरमयीमथो मडाडां सितसितपुष्पभृतां मणिप्रदीपाम् ।
 अलजत शिविकां शिवाय देवी तनयवती प्रणिपत्य देवताभ्यः ॥ १।९१ (१।८६)
 पुरमथ पुरतः प्रवेश्य पत्नीं स्थविरजानुगतामपत्यनाथाम् ।
 नृपतिरपि जगाम पौरसङ्घैर्दिवममरैर्मघवानिवावर्त्यमानः ॥ १।९२ (१।८७)
 भवनमथ विगाड्य शाक्यराजो भव षव षण्मुज्जम्भना प्रतीतः ।
 षडमिदमिति षर्षपूर्णावङ्गो बहुविधपुष्टियशस्करं व्यधत् ॥ १।९३ (१।८८)
 षति नरपतिपुत्रजन्मवृद्ध्या सजनपदं कपिलाह्वयं पुरं तत् ।
 धनदपुरमिवाप्सरोऽवकीर्णा मुदितमभून्नलकूवरप्रसूतौ ॥ १।९४ (१।८९)
 षति श्रीबुद्धचरिते मडाकाव्ये भगवत्प्रसूतिर्नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

Book II [आन्तःपुरविहारो]

आ जन्मनो जन्मजरान्तकस्य तस्यात्मजस्यात्मजितः स राजा ।
 अलन्यलन्यर्थगजाश्चमित्रैर्वृद्धिं यथौ सिन्धरिवाभ्युवेगैः ॥ २।१
 धनस्य रत्नस्य च तस्य तस्य कृताकृतस्यैव च काञ्चनस्य ।
 तदा ङि नैकात्मनिधीनवापि मनोरथस्याप्यतिभारभूतान् ॥ २।२
 ये पद्मकल्पैरपि च द्विपेन्द्रैर्न मण्डलं शक्यमिडाभिनेतुम् ।
 मदीत्कटा ङैमवता गजास्ते विनापि यत्नादुपतस्थुरेनम् ॥ २।३
 नानाङ्गुलिहैनवलेमभाण्डैरभूषितैर्लम्भसटैस्तथान्यैः ।
 सञ्च्युक्षुभे यास्य पुरं तुरङ्गैर्बलेन मैत्र्या च धनेन याप्तैः ॥ २।४
 पुष्टाश्च तुष्टाश्च तदास्य राज्ञ्ये साध्योऽरजस्का गुणवत्ययस्काः ।
 उदग्रवत्सैः सङ्घिता बभूवुर्बुद्ध्यो बहुक्षीरदुलुश्च गावः ॥ २।५
 मध्यस्थतां तस्य रिपुर्जगाम मध्यस्वभावः प्रयथौ सुदुत्तमम् ।
 विशेषतो दार्ढ्यमियाय मित्रं द्वावस्य पक्षावपरस्तु नाशम् ॥ २।६
 तथास्य मन्दानिलमेघशब्दः सौदामिनीकुण्डलमण्डिताङ्गः ।
 विनाश्मवर्षाशिनिपातदोषैः काले च देशे प्रववर्ष देवः ॥ २।७
 रुरोल संयक् ङलवधथार्तु तदाङ्गतेनापि ङृषिभ्रमेण ।
 ता अेव यैवौषधयो रसेन सारेण यैवाभ्यधिडा बभूवुः ॥ २।८
 शरीरसन्देशकरोऽपि काले सङ्ग्रामसम्मर्षे षव प्रवृत्ते ।
 स्वस्थाः सुषुं यैव निरामयं च प्रजङ्गिरे गर्भधराश्च नार्यः ॥ २।९
 यस्य प्रतिभ्यो विभवेऽपि शक्ये न प्रार्थयन्ति स्म नराः परेभ्यः ।
 अब्यर्थितः सुक्ष्मधनोऽपि यायं तदा न ङश्चिद्विभुभो बभूव ॥ २।१०

नाशे वधो बन्धुषु नाप्यदाता नैवाप्रतो नानृतिको न छिंस्त्रः ।
आसीत्तदा कश्चन तस्य राज्ञे राज्ञो यथातेरिव नाडुषस्य ॥ २।११
उद्यानदेवायतनाश्रमाणां कूपप्रपापुष्करिणीवनानाम् ।
यङ्कुः छियास्तत्र य धर्मकामाः प्रत्यक्षतः स्वर्गमिवोपलभ्य ॥ २।१२
मुक्तश्च दुर्भिक्षभयामयेभ्यो लृष्टो जनः स्वर्गमिवाभिरेमे ।
पत्नीं पतिर्वा मछिषी पतिं वा परस्यरं न व्यभियेरतुश्च ॥ २।१३
कश्चित्सिषेवे रतये न कामं कामार्थमर्थं न जगोप कश्चित् ।
कश्चिद्धनार्थं न ययार धर्मं धर्माय कश्चिन्न यकार छिंसाम् ॥ २।१४
स्तेयादिभिश्चाप्यभितश्च नष्टं स्वस्थं स्वयङ्कं परयङ्कमुक्तम् ।
क्षेमं सुभिक्षं य बभूव तस्य पुराण्यरण्यानि यथैव राष्ट्रे ॥ २।१५
तदा छि तज्जन्मनि तस्य राज्ञो मनोरिवादित्यसुतस्य राज्ञे ।
ययार उर्षः प्राणनाश पाप्मा जज्वाल धर्मः कलुषः शशाम ॥ २।१६
अेवंविधा राजसुतस्य तस्य सर्वार्थसिद्धिश्च यतो बभूव ।
ततो नृपस्तस्य सुतस्य नाम सर्वार्थसिद्धोऽयमिति प्रयुक्ते ॥ २।१७
देवी तु माया विबुधर्षिकल्पं दृष्ट्वा विशालं तनयप्रभावम् ।
जातं प्रहर्षं न शशाक सोढुं ततोऽविनाशाय द्दिवं जगाम ॥ २।१८
ततः कुमारं सुरगर्भकल्पं स्नेहेन भावेन य निर्विशेषम् ।
मातृष्वसा मातृसमप्रभावा संवर्धयामात्मजवद्बभूव ॥ २।१९
ततः स आलार्कं ष्वोदयस्थः समीरितो वह्निरिवानिलेन ।
कमेण सम्यग्ववृधे कुमारस्ताराधिपः पक्ष ष्ववातमस्के ॥ २।२०
ततो मडाडार्णो य यन्धनानि रत्नावलीश्रौषधिभिः सगर्भाः ।
मृगप्रयुक्तान्नयकांश्च डैमानायकिरेऽस्मै सुदृष्टालयेभ्यः ॥ २।२१
वयोऽनुरुपाणि य भूषणानि छिरण्मया लस्तिमृगाश्चकाश्च ।
रथाश्च गावो वसनप्रयुक्ता गन्त्रीश्च यामीकरुण्यचित्राः ॥ २।२२
अेवं स तैस्तैर्विषयोपयारैर्वयोऽनुरुपैरुपयर्थमाणः ।
आलोऽप्यबालप्रतिमो बभूव धृत्या य शौयेन धिया श्रिया य ॥ २।२३
वयश्च कौमारमतीत्य मध्यं सम्प्राप्य बालः स छि राजसूनुः ।
अल्पैरुडोभिर्बहुवर्षगम्या जग्राड विधाः स्वकुलानुरुपाः ॥ २।२४
नैःश्रेयसं तस्य तु भव्यमर्थं श्रुत्वा पुरस्तादसिताम्बुधर्षः ।
कामेषु सङ्गं जनयाम्बभूव वृद्धिर्भवय्याऽयङ्कुलस्य राज्ञः ॥ २।२५
कुलात्ततोऽस्मै स्थिरशीलयुक्तात्साध्वीं वपुर्द्धीविनयोपपन्नाम् ।
यशोधरां नाम यशोविशालां तुल्याभिधानं श्रियमाजुडाव ॥ २।२६

અથાપરે ભૂમિપતેઃ પ્રિયોડયં સનત્કુમારપ્રતિમઃ કુમારઃ ।
 સાર્ધં તયા શાક્યનરેન્દ્રવધ્યા શય્યા સહસ્રાક્ષ ઇવાભિરેમે ॥ ૨।૨૭
 કિચ્ચિન્મનઃક્ષોભકરં પ્રતીપં કથગ્ય પશ્યેદિતિ સોડનુચિન્ત્ય ।
 વાસં નૃપો હ્યાદિશતિ સ્મ તસ્મૈ હર્મ્યોદરેષ્વેવ ન ભૂપ્રચારમ્ ॥ ૨।૨૮
 તતઃ શરત્તોયદપાણ્ડરેષુ ભૂમૌ વિમાનેષ્વિવ રચ્ચિતેષુ ।
 હર્મ્યેષુ સર્વર્તુસુખાશ્રયેષુ સ્ત્રીણામુદારૈર્વિજહાર તૂર્યૈઃ ॥ ૨।૨૯
 કલૈર્હિ ચામીકરબદ્ધકક્ષૈર્નારીકરાગ્રાભિહતૈર્મૃદ્ડૃગૈઃ ।
 વરાસરોનૃત્યસમૈશ્ચ નૃત્યૈઃ કૈલાસવત્તદ્ભવનં રરાજ ॥ ૨।૩૦
 વાગ્ભિઃ કલાભિર્લલિતૈશ્ચ હારૈર્મદૈઃ સખેલૈર્મધુરૈશ્ચ હાસૈઃ ।
 તં તત્ર નાર્યો રમયામ્બભૂવુર્ભૂવચ્ચિતૈરર્ધનિરીક્ષિતૈશ્ચ ॥ ૨।૩૧
 તતશ્ચ કામાશ્રયપણ્ડિતાભિઃ સ્ત્રીભિર્ગૃહીતો રતિકર્કશાભિઃ ।
 વિમાનપૃષ્ઠાન્ન મહીં જગામ વિમાનપૃષ્ઠાદિવ પુણ્યકર્મા ॥ ૨।૩૨
 નૃપસ્તુ તસ્યૈવ વિવૃદ્ધિહૃદોસ્તદ્ભાવિનાર્થેન ચ યોદ્યમાનઃ ।
 શમેડભિરેમે વિરરામ પાપાદ્ભેજે દમં સંવિભભાજ સાધૂન્ ॥ ૨।૩૩
 નાધીરવત્ કામસુખે સસગ્જે ન સંરરગ્જે વિષમં જનન્યામ્ ।
 ધૃત્યેન્દ્રિયાશ્ચાંશ્રપલાન્ વિજિગ્યે બન્ધૂંશ્ચ પૌરાંશ્ચ ગુણૈર્જિગાય ॥ ૨।૩૪
 નાધ્યૈષ્ટ દુઃખાય પરસ્ય વિદ્યાં જ્ઞાનં શિવં ચત્તુ તદ્ધ્યગીષ્ટ ।
 સ્વાભ્યઃ પ્રજાભ્યો હિ યથા તથૈવ સર્વપ્રજાભ્યઃ શિવમાશશંસે ॥ ૨।૩૫
 તં ભાસુરં ચાડગિરસાધિદેવં યથાવદાનર્થં તદાયુષે સઃ ।
 જુહાવ હવ્યાન્યકૃશે કૃશાનો દદૌ દ્વિજેભ્યઃ કૃશાં ચ ગાશ્ચ ॥ ૨।૩૬
 સસ્તૌ શરીરં પવિતું મનશ્ચ તીર્થામ્બુભિશ્ચૈવ ગુણાંબુભિશ્ચ ।
 વેદોપદિષ્ટ સમમાત્મજં ચ સોમં પપૌ શાન્તિસુખં ચ હાર્દમ્ ॥ ૨।૩૭
 સાન્તવં બભાષે ન ચ નાર્થવદ્યજજલ્પ તત્તવં ન ચ વિપ્રિયં ચત્ ।
 સાન્તવં હ્યતતવં પરુષં ચ તત્તવં હ્રિયાશકન્નાત્મન એવ વક્તુમ્ ॥ ૨।૩૮
 ઇષ્ટેષ્વનિષ્ટેષુ ચ કાર્યવત્સુ ન રાગદોષાશ્રયતાં પ્રપેદે ।
 શિવં સિષેવેડવ્યવહારલભ્યં યજ્ઞં હિ મેને ન તથા યથાવત્ ॥ ૨।૩૯
 આશાવતે ચાભિગતાય સદ્યો દેયામ્બુભિસ્તર્ષમચેચ્છિદિષ્ટ ।
 યુદ્ધાદૃતે વૃત્તપરશ્વધેન દ્વિદર્પમુદ્ગત્તમભેભિદિષ્ટ ॥ ૨।૪૦
 એકં વિનિન્ચે સ જુગોપ સમ સમૈવ તત્યાજ રરક્ષ પગ્ય ।
 પ્રાપ ત્રિવર્ગં બુબુધે ત્રિવર્ગં જજ્ઞે દ્વિવર્ગં પ્રજહૌ દ્વિવર્ગમ્ ॥ ૨।૪૧
 કૃતાગસોડપિ પ્રતિપાદ્ય વધ્યાન્નાજીધનન્નાપિ રુષા દદર્શ ।
 બબન્ધ સાન્તવેન કૃલેન ચૈતાંસ્ત્યાગોડપિ તેષાં હ્યનપાયદૃષ્ટઃ ॥ ૨।૪૨

आर्षाण्यथारीत्यरमप्रतानि वैराण्यडासीच्छिरसम्भृतानि ।
 यशांसि यापद्गुणान्धवन्ति रक्षास्यडासीन्मलिनीकराणि ॥ २।४३
 न याजिधीर्षीद्धलिमप्रवृत्तं न याचिधीर्षीत्परवस्त्वभिध्याम् ।
 न याविवक्षीद्धविषतामधर्मं न याद्विधक्षीद्धृदयेन मन्युम् ॥ २।४४
 तस्मिंस्तथा भूमिपतौ प्रवृत्ते भृत्याश्च पौराश्च तथैव येरुः ।
 शमात्मके येतसि विप्रसन्ने प्रयुक्तयोगस्य यथेन्द्रियाणि ॥ २।४५
 काले ततश्चारुपयोधरायां यशोधरायां सुयशोधरायाम् ।
 शौद्धोदनेराडुसपत्नवङ्गो जज्ञे सुतो राडुल अेव नाम्ना ॥ २।४६
 अथेष्टपुत्रः परमप्रतीतः कुलस्य वृद्धिं प्रति भूमिपालः ।
 यथैव पुत्रप्रसवे ननन्द तथैव पौत्रप्रसवे ननन्द ॥ २।४७
 पौत्रस्य मे पुत्रगतो ममैव स्नेहः कथं स्यादिति जातुर्षः ।
 काले स तं तं विधिमाललम्बे पुत्रप्रियः स्वर्गमिवारुरुक्षन् ॥ २।४८
 स्थित्वा पथि प्राथमकल्पिकानां राजर्षभाणां यशसान्वितानाम् ।
 शुक्लान्यमुक्त्वापि तपांस्यतम यज्ञे य छिंसारुडितैरयष्ट ॥ २।४९
 अजाज्वलिष्टाय स पुण्यकर्मा नृपश्रिया यैव तपःश्रिया य ।
 कुलेन वृत्तेन धिया य दीप्तस्तेजः सलस्रांशुरिवोत्सिसृक्षुः ॥ २।५०
 स्वायम्भुवं चार्थिकमर्थयित्वा जजाप पुत्रस्थितये स्थितश्रीः ।
 यकार कर्माणि य दृष्टराणि प्रजाः सिसृक्षुः क ष्वादिकाले ॥ २।५१
 तज्जयाज शस्त्रं विममर्शा शास्त्रं शमं सिषेवे नियमं विषेडे ।
 वशीव कञ्चिद्विषयं न भेजे पितेव सर्वांन्विषयान् ददर्शा ॥ २।५२
 बभार राजयं स छि पुत्रुतेतोः पुत्रं कुलार्थं यशसे कुलं तु ।
 स्वर्गाय शब्दं द्रिवमात्मतेतोर्धर्मार्थमात्मस्थितिमायकाङ्क्ष ॥ २।५३
 अेवं स धर्मं विविधं यकार सद्भिर्निपातं श्रुतितश्च सिद्धम् ।
 दृष्ट्वा कथं पुत्रमुष्णं सुतो मे वनं न यायादिति नाथमानः ॥ २।५४
 रिरक्षिषन्तः श्रियमात्मसंस्था रक्षन्ति पुत्रान् भुवि भूमिपालाः ।
 पुत्रं नरेन्द्रः स तु धर्मकामो ररक्ष धर्माद्विषयेष्वमुच्यत् ॥ २।५५
 वनमनुपमसत्त्वा बोधिसत्त्वास्तु सर्वे
 विषयसुषरसङ्गा जग्मुरुत्पन्नपुत्राः ।
 अत उपचितकर्मा रुढमूलेऽपि उेतौ
 स रतिमुपसिषेवे बोधिमापन्नयावत् ॥ २।५६
 षति श्रीबुद्धयस्त्रिते मडाकाव्येऽन्तःपुरविहारो नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥

Book III [संवेगोत्पत्तिः]

ततः कदाचिन्मृदुशाद्भवानि पुंस्कोडिलोन्नादितपादपानि ।
शुश्राव पद्माकरमण्डितानि शीते निबद्धानि स काननानि ॥ ३११
श्रुत्वा ततः स्त्रीजनवल्लभानां मनोज्ञभावं पुरकाननानाम् ।
अङ्घ्रिप्रयाणाय यकार बुद्धिमन्तर्गुले नाग एवावरुद्धः ॥ ३१२
ततो नृपस्तस्य निशम्य भावं पुत्राभिधानस्य मनोरथस्य ।
स्नेहस्य लक्ष्या वयसश्च योज्याम्-आज्ञापयामास विहारयात्राम् ॥ ३१३
निवर्तयामास य राजमार्गे सम्पातमार्तस्य पृथग्जनस्य ।
मा भूदुमारः सुकुमारचित्तः संविग्रयेता एव मन्यमानः ॥ ३१४
प्रत्यङ्गालीनान् विकलेन्द्रियांश्च ज्वालातुरादीन् कृपाणांश्च भिक्षून् ।
ततः समुत्सार्य परेण साम्ना शोभां परा राजपथस्य यकुः ॥ ३१५
ततः कृते श्रीमति राजमार्गे श्रीमान् विनीतानुचरः कुमारः ।
प्रासादपृष्ठादवतीर्य काले कृताभ्यनुज्ञो नृपमभ्यगच्छत् ॥ ३१६
अथो नरेन्द्रः सुतमागताश्रुः शिरस्युपाधाय शिरं निरीक्ष्य ।
गच्छेति याज्ञापयति स्म वाया स्नेहान्न यैनं मनसा मुमोय ॥ ३१७
ततः स जाम्बूनदभाऽऽभृद्भिर्युक्तं यतुर्भिर्निर्भृतैस्तुरङ्गैः ।
अकलीवविध्युच्चिरश्मिधारां छिरण्मयं स्थन्दनमारुरोड ॥ ३१८
ततः प्रकीर्णोऽज्जवलपुष्पजालं विषक्तमाल्यं प्रयलत्पताकम् ।
मार्गं प्रपेदे सदृशानुयात्रश्चन्द्रः सनक्षत्र एवान्तरीक्षम् ॥ ३१९
कौतूहलात्स्फीततरैश्च नेत्रैर्नीलोत्पलाभैरिव कीर्यमाणः ।
शनैः शनै राजपथं जगाले पौरैः समन्तादभिवीक्ष्यमाणः ॥ ३१९०
तं तुष्टुवुः सौम्यगुणेन केचिद्भवन्दिरे दीप्ततया तथान्ये ।
सौमुष्यतस्तु श्रियमस्य केचिद्वैपुल्यमाशंसिषुरायुषश्च ॥ ३१९१
निःसृत्य कुब्जाश्च मलाकुलेभ्यो व्यूढाश्च कैरातकवामनानाम् ।
नार्यः कृशेभ्यश्च निवेशनेभ्यो देवानुयानध्वजवत् प्राणैः ॥ ३१९२
ततः कुमारः भवु गच्छतीति श्रुत्वा स्त्रियः प्रेष्यजनात्प्रवृत्तिम् ।
द्विदृक्षया उर्म्यंतलानि जग्मुर्जनेन मान्येन कृताभ्यनुज्ञाः ॥ ३१९३
ताः अस्तकाञ्चीगुणविघ्निताश्च सुमप्रबुद्धाकुललोचनाश्च ।
वृत्तान्तविन्यस्तविभूषणाश्च कौतूहलेनापि भृताः परीयुः ॥ ३१९४
प्रासादसोपानतलप्रणैः काञ्चीरवैर्नूपुरनिस्वनैश्च ।
विभ्रामयन्त्यो गृहपक्षिसङ्घानन्योन्यवेगांश्च समाक्षिपन्त्यः ॥ ३१९५

कासाञ्चिदासां तु वराङ्गानां जातत्वराणामपि सोत्सुकानाम् ।
 गतिं गुरुत्वाज्जगृह्णुर्विशालाः श्रोणीरथाः पीनपयोधराश्च ॥ ३।१६
 शीघ्रं समर्थापि तु गन्तुमन्या गतिं निजग्राह ययौ न तूर्णम् ।
 छ्रिया प्रगल्भानि निगूढमाना रढः प्रयुक्तानि विभूषणानि ॥ ३।१७
 परस्परोत्पीडनपिण्डितानां सम्मर्दसंशोभितकुण्डलानाम् ।
 तासां तदा सस्वनभूषणानां वातायनेष्वप्रशमो बभूव ॥ ३।१८
 वातायनेभ्यस्तु विनिःसृतानि परस्परोपासितकुण्डलानि ।
 स्त्रीणां विरेजुर्मुभपङ्कजानि सक्तानि उर्भेष्विव पङ्कजानि ॥ ३।१९
 ततो विमानैर्युवतीकलापैः कौतूहलोद्घाटितवातयानैः ।
 श्रीमत्समन्तान्नगरं बभासे विथद्विमानैस्त्रि साप्सरोभिः ॥ ३।२०
 वातायनानामविशालभावाद्योन्मत्तपित्तकुण्डलानि ।
 भुभानि रेजुः प्रमदोत्तमानां बद्धाः कलाप एव पङ्कजानाम् ॥ ३।२१
 तस्मिन् कुमारं पथि वीक्षमाणाः स्त्रियो बभुर्गामिव गन्तुकामाः ।
 उर्ध्वान्भुभाश्चैनमुदीक्षमाणा नरा बभुर्गामिव गन्तुकामाः ॥ ३।२२
 दृष्ट्वा यं तं राजसुतं स्त्रियस्ता जाज्वल्यमानं वपुषा श्रिया य ।
 धन्यास्य भार्येति शनैरवोचञ्चुर्द्वैर्मनोभिः भलु नान्यभावात् ॥ ३।२३
 अयं किल व्यायतपीनबाहू उपेण साक्षादिव पुष्पकेतुः ।
 त्यक्त्वा श्रियं धर्मभुष्यतीति तस्मिन् छिता गौरवमेव यङ्कुः ॥ ३।२४
 कीर्णं तथा राजपथं कुमारः पौरैर्विनीतैः शुचिधीरवेषैः ।
 तत्पूर्वमालोड्य जडर्षं किञ्चिन्नेने पुनर्भावमिवात्मनश्च ॥ ३।२५
 पुरं तु तत्स्वर्गामिव प्रदृष्टं शुद्धाधिवासाः समवेक्ष्य देवाः ।
 ज्ञाणं नरं निर्भमिरे प्रयातुं सञ्चोदनार्थं क्षितिपात्मजस्य ॥ ३।२६
 ततः कुमारो जरयाभिभूतं दृष्ट्वा नरेभ्यः पृथगाकृतिं तम् ।
 उवाच सङ्ग्राहकमागतास्थस्तत्रैव निष्कम्पनिविष्टदृष्टिः ॥ ३।२७
 कश्चेष भोः सूत नरोऽव्युपेतः केशैः सितैर्यष्टिविषक्तुस्तः ।
 भ्रूसंवृताक्षः शिथिलानताङ्गः किं विड्ढियैषा प्रकृतिर्यदृश्या ॥ ३।२८
 एत्येवमुक्तः स रथप्रणोता निवेद्यामास नृपात्मजाय ।
 संरक्ष्यमध्यर्थमदोषदर्शी तैरेव देवैः कृतबुद्धिभोः ॥ ३।२९
 उपस्य उर्त्री व्यसनं बलस्य शोकस्य योनिर्निधनं रतीनाम् ।
 नाशः स्मृतीनां रिपुरिन्द्रियाणामेषा जरा नाम यथैष भग्नः ॥ ३।३०
 पीतं ह्यनेनापि पयः शिशुत्वे कालेन भूयः परिमृष्टमुर्व्याम् ।
 क्रमेण भूत्वा य युवा वपुष्मान् क्रमेण तेनैव जरामुपेतः ॥ ३।३१

धत्येवमुक्ते यवितः स डिञ्चिद्राजात्मजः सूतमिदं बभाषे ।
 डिमेष दौषो भविता ममापीत्यस्मै ततः सारथिरव्युवाच ॥ ३।३२
 आयुष्मतोऽप्येष वयःप्रकर्षान्निःसंशयं कालवशेन भावी ।
 अेवं जरां उपविनाशयित्रीं जानाति यैवेच्छति यैष लोकः ॥ ३।३३
 ततः स पूर्वाशयशुद्धबुद्धिर्विस्तीर्णकल्पायितपुण्यकर्मा ।
 श्रुत्वा जरां संविविजे मडात्मा मडाशनेर्घोषमिवान्तिडे गौः ॥ ३।३४
 निःश्वस्य दीर्घं स शिरः प्रकम्प्य तस्मिंश्च जूर्णं विनिवेश्य यक्षुः ।
 तां यैव दृष्ट्वा जनतां सडर्षां वाक्यं स संवित्रमिदं जगाद ॥ ३।३५
 अेवं जरा उन्ति य निर्विशेषं स्मृतिं य उपं य पराङ्गमं य ।
 न यैव संवेगमुपैति लोकः प्रत्यक्षतोऽपीदृशमीक्षमाणः ॥ ३।३६
 अेवं गते सूत निवर्तयाश्चान् शीघ्रं गृडाण्येव भवान्प्रयातु ।
 उधानभूमौ छि कुतो रतिर्मे जराभवे येतसि वर्तमाने ॥ ३।३७
 अथाज्ञया भर्तृसुतस्य तस्य निवर्तयामास रथं नियन्ता ।
 ततः कुमारो भवनं तदेव चिन्तावशः शून्यमिव प्रपेदे ॥ ३।३८
 यदा तु तत्रैव न शर्म लेभे जरा जरेति प्रपरीक्षमाणः ।
 ततो नरेन्द्रानुमतः स भूयः कमेण तेनैव बलिर्जगाम ॥ ३।३९
 अथापरं व्याधिपरीतदेहं त अेव देवाः ससृजुर्मनुष्यम् ।
 दृष्ट्वा य तं सारथिमाभभाषे शौद्धोदनिस्तद्गतदृष्टिरेव ॥ ३।४०
 स्थूलोदरः श्वासयलच्छरीरः स्रस्तांसबाहुः कृशाण्डुगात्रः ।
 अभभेति वायं करुणं ब्रुवाणः परं समाश्लिष्य नरः क अेषः ॥ ३।४१
 ततोऽब्रवीत्सारथिरस्य सौम्यं घातुप्रकोपप्रभवः प्रवृद्धः ।
 रोगाभिधानः सुमहाननर्थः शङ्कोऽपि येनेष कृतोऽस्वतन्त्रः ॥ ३।४२
 धृत्युशिवान् राजसुतः स भूयस्तं सानुकम्पो नरमीक्षमाणः ।
 अस्यैव जातः पृथगेष दौषः सामान्यतो रोगभयं प्रजानाम् ॥ ३।४३
 ततो बभाषे स रथप्रणेता कुमार साधारण अेष दौषः ।
 अेवं छि रोगैः परिपीड्यमानो रुजातुरो लर्षमुपैति लोकः ॥ ३।४४
 धति श्रुतार्थः स विषण्णयेताः प्रावेपताम्भूर्मिगतः शशीव ।
 धदं य वाक्यं करुणायमानः प्रोवाच डिञ्चिन्मुद्गना स्वरेण ॥ ३।४५
 धदं य रोगव्यसनं प्रजानां पश्यंश्च विश्रम्भमुपैति लोकः ।
 विस्तीर्णविज्ञानमहो नराणां उसन्ति ये रोगभयैरमुक्ताः ॥ ३।४६
 निवर्त्यतां सूत वडिःप्रयाणात्नरेन्द्रसन्नैव रथः प्रयातु ।
 श्रुत्वा य मे रोगभयं रतिभ्यः प्रत्याहतं सङ्कयतीव येतः ॥ ३।४७

ततो निवृत्तः स निवृत्तलक्षः प्रधानयुक्तः प्रविवेश सन्न ।
 तं द्विस्तथा प्रेक्ष्य य सन्निवृत्तं पुर्यागमं भूमिपतिश्चकार ॥ ३।४८
 श्रुत्वा निमित्तं तु निवर्तनस्य सन्त्यक्तमात्मानमनेन मेने ।
 मार्गस्य शौच्याधिकृताय यैव युक्कोश रुष्टोऽपि य नोऽग्रदण्डः ॥ ३।४९
 भूयश्च तस्मै विदधे सुताय विशेषयुक्तं विषयप्रकारम् ।
 यलेन्द्रियत्वाद्यपि नापि शक्तो नास्मान्विजड्यादिति नाथमानः ॥ ३।५०
 यदा य शब्दादिभिरिन्द्रियार्थैरन्तःपुरे नैव सुतोऽस्य रेमे ।
 ततो वडिर्व्यादित्ति स्म यात्रां रसान्तरं स्यादिति मन्यमानः ॥ ३।५१
 स्नेहास्य भावं तनयस्य बुद्ध्या संवेगदोषानविचिन्त्य कांश्चित् ।
 योग्याः समाज्ञापयति स्म तत्र कलास्वभिज्ञा इति वारमुण्याः ॥ ३।५२
 ततो विशेषेण नरेन्द्रमार्गे स्वलङ्कृते यैव परीक्षिते य ।
 व्यत्यास्य सूतं य रथं य राजा प्रस्थापयामास बलिः कुमारम् ॥ ३।५३
 ततस्तथा गच्छति राजपुत्रे तैरेव देवैर्विडितो गतासुः ।
 तं यैव मार्गे मृतमुल्लसमानं सूतः कुमारश्च ददर्श नान्यः ॥ ३।५४
 अथाब्रवीद्राजसूतः स सूतं नरैश्चतुर्भिर्द्विष्यते क अेषः ।
 दीनैर्मनुष्यैरनुगम्यमानो यो भूषितोऽश्वास्यवरुद्धते य ॥ ३।५५
 ततः स शुद्धात्माभिरेव देवैः शुद्धाधिवासैरभिलूतयेताः ।
 अवाच्यमप्यर्थमिमं नियन्ता प्रव्याजडारार्थविदीश्वराय ॥ ३।५६
 बुद्धीन्द्रियप्राणगुणैर्वियुक्तः सुभो विसञ्ज्ञस्तृणकाष्ठभूतः ।
 सम्बन्ध संरक्ष्य य यत्नवद्भिः प्रियाप्रियैस्त्यज्यत अेष कोऽपि ॥ ३।५७
 इति प्रणेतुः स निशम्य वाक्यं सञ्चुक्षुभे डिग्बिद्युवाच यैनम् ।
 डिं केवलस्यैव जनस्य धर्मः सर्वप्रजानामयमीदृशोऽन्तः ॥ ३।५८
 ततः प्रणोता वदति स्म तस्मै सर्वप्रजानामयमन्तकर्मा ।
 डीनस्य मध्यस्य मलात्मनो वा सर्वस्य लोके नियतो विनाशः ॥ ३।५९
 ततः स धीरोऽपि नरेन्द्रसूनुः श्रुत्वैव मृत्युं विषसाद सद्यः ।
 अंसेन संश्लिष्य य कूबरान् प्रोवाच निद्रादवता स्वरेण ॥ ३।६०
 इयं य निष्ठा नियतं प्रजानां प्रमाद्यति त्यक्ताभयश्च लोकः ।
 मनांसि शङ्के कठिनानि नृणां स्वस्थास्तथा ड्यध्वनि वर्तमानाः ॥ ३।६१
 तस्माद्रथं सूत निवर्त्यतां नो विडारभूमौ न डिं देशकालः ।
 जानन्विनाशं कथमार्त्तिकाले सयेतनः स्यादिल डिं प्रमत्तः ॥ ३।६२
 इति भ्रुवाणोऽपि नराधिपात्मजे निवर्तयामास स नैव तं रथम् ।
 विशेषयुक्तं तु नरेन्द्रशासनात्स पद्मभण्डं वनमेव निर्यथौ ॥ ३।६३

તતઃ શિવં કુસુમિતબાલપાદપં પરિભ્રમત્પ્રમુદિતમત્તકોકિલમ્ ।
 વિપાનવત્સકમલચારુદીર્ઘિકં દદર્શા તદ્દનમિવ નન્દનં વનમ્ ॥ ૩ । ૬૪
 વરાડ્ગનાગણકલિલં નૃપાત્મજસ્તતો બલાદ્દનમભિનીયતે સ્મ તત્ ।
 વરાપ્સરોવૃતમલકાધિપાલયં નવપ્રતો મુનિરિવ વિદ્મકાતરઃ ॥ ૩ । ૬૫
 ઇતિ શ્રીબુદ્ધચરિતે મહાકાવ્યે સંવેગૌત્પત્તિર્નામ તૃતીયઃ સર્ગઃ ॥ ૩ ॥

Book IV [સ્ત્રીવિઘાતનો]

તતસ્તસ્માત્ પુરોધાનાત્ કૌતૂહલચલેક્ષણાઃ ।
 પ્રત્યુજ્જગ્મુર્નૃપસુતં પ્રાપ્તં વરમિવ સ્ત્રિયઃ ॥ ૪ । ૧
 અભિગમ્ય ચ તાસ્તસ્મૈ વિસ્મયોત્કુલ્લલોચનાઃ ।
 ચક્રિરે સમુદાચારં પદ્મકોશનિભૈઃ કરૈઃ ॥ ૪ । ૨
 તસ્થુશ્ચ પરિવાર્યેનં મન્મથાક્ષિપચેતસઃ ।
 નિશ્ચલૈઃ પ્રીતિવિકચૈઃ પિબન્ત્ય ઇવ લોચનૈઃ ॥ ૪ । ૩
 તં હિ તા મેનિરે નાર્યઃ કામો વિગ્રહવાનિતિ ।
 શોભિતં લક્ષણૈર્દીપ્તૈઃ સહજૈર્ભૂષણૈરિવ ॥ ૪ । ૪
 સૌમ્યત્વાચ્ચૈવ ઘૈર્યાચ્છ કાશ્ચિદેનં પ્રજહિરે ।
 અવતીર્ણો મહીં સાક્ષાદ્ સુધાંશુશ્ચન્દ્રમા ઇવ ॥ ૪ । ૫
 તસ્ય તા વપુષાક્ષિમા નિર્ગહીતું જજ્ઞમ્ભિરે ।
 અન્યોન્યં દૃષ્ટિભિર્ગત્વા શનૈશ્ચ વિનિશ્ચસુઃ ॥ ૪ । ૬
 એવં તા દૃષ્ટિમાત્રેણ નાર્યો દદૃશુરેવ તમ્ ।
 ન વ્યાજહુર્ન જહસુઃ પ્રભાવેણાસ્ય ચન્નિતાઃ ॥ ૪ । ૭
 તાસ્તથા તુ નિરાશમ્ભા દૃષ્ટ્વા પ્રણયવિકલવાઃ ।
 પુરોહિતસુતો ધીમાનુદાયી વાક્યમબ્રવીત્ ॥ ૪ । ૮
 સર્વાઃ સર્વકલાણાઃ સ્થ ભાવગ્રહણપણ્ડિતાઃ ।
 રૂપચાતુર્યસમ્પન્નાઃ સ્વગુણૈર્મુખ્યતાં ગતાઃ ॥ ૪ । ૯
 શોભયેત ગુણૈરેભિરપિ તાનુત્તરાન્ કુરુન્ ।
 કુવેરસ્યાપિ ચ ક્ષીડં પ્રાગેવ વસુધામિમામ્ ॥ ૪ । ૧૦
 શક્તાશ્ચાલયિતું યૂયં વીતરાગાનુષીનપિ ।
 અપ્સરોભિશ્ચ કલિતાન્ ગ્રહીતું વિબુધાનપિ ॥ ૪ । ૧૧
 ભાવજ્ઞાનેન હાવેન ચાતુર્યાદ્રૂપસમ્પદા ।
 સ્ત્રીણામેવ ચ શક્તાઃ સ્થ સંરાગે હિ પુનર્નૃણામ્ ॥ ૪ । ૧૨

તાસામેવવિધાનાં વો નિચુક્તાનાં સ્વગોચરે ।
 ઇયમેવંવિધા ચેષ્ટા ન તુષ્ટોડસ્મ્યાર્જવેન વઃ ॥ ૪।૧૩
 ઇદં નવવધૂનાં વો હ્લીનિકુચ્ચિતયક્ષુષામ્ ।
 સદૃશં ચેષ્ટિતં હિ સ્થાદપિ વા ગોપયોષિતામ્ ॥ ૪।૧૪
 યદપિ સ્થાદયં વીરઃ શ્રીપ્રભાવાન્મહાનિતિ ।
 સ્ત્રીણામપિ મહત્તેજ ઇતિ કાર્યોડત્ર નિશ્ચયઃ ॥ ૪।૧૫
 પુરા હિ કાશિસુન્દર્યા વેશવધ્વા મહાનૃષિઃ ।
 તાડિતોડભૂત્ પદન્યાસાદુર્ધર્ષો દૈવતૈરપિ ॥ ૪।૧૬
 મન્યાલગૌતમો ભિક્ષુર્જડ્ઘયા બાલમુખ્યયા ।
 પિપ્રીષુશ્ચ તદર્થાર્થં વ્યસૂન્ નિરહરત્ પુરા ॥ ૪।૧૭
 ગૌતમં દીર્ઘતપસં મહાર્ષિં દીર્ઘજીવિનમ્ ।
 યોષિત્ સન્તોષયામાસ વર્ણસ્થાનાવરા સતી ॥ ૪।૧૮
 ઋષ્યશ્ૃંગં મુનિસુતં તથૈવ સ્ત્રીષ્યપણ્ડિતમ્ ।
 ઉપાયૈર્વિવિધૈઃ શાન્તા જગ્રાહ ચ જહાર ચ ॥ ૪।૧૯
 વિશ્વામિત્રો મહર્ષિશ્ચ વિગાઢોડપિ મહત્તપાઃ ।
 દશવર્ષાણ્યરણ્યસ્થો ઘૃતાચ્યાપ્સરસા હૃતઃ ॥ ૪।૨૦
 એવમાદીનૃર્ષીસ્તાંસ્તાનનયન્ વિક્ષિયાં સ્ત્રિયઃ ।
 લલિતં પૂર્વવચસં હિં પુનર્નૃપતેઃ સુતમ્ ॥ ૪।૨૧
 તદેવં સતિ વિશ્રબ્ધં પ્રયતધ્વં તથા યથા ।
 ઇયં નૃપસ્ય વંશશ્રીરિતો ન સ્થાત્પરાડ્મુખી ॥ ૪।૨૨
 યા હિ કાશ્ચિદુવતયો હરન્તિ સદૃશં જનમ્ ।
 નિકૃષ્ટોત્કૃષ્ટયોર્ભાવં યા ગૃહ્ણન્તિ તુ તાઃ સ્ત્રિયઃ ॥ ૪।૨૩
 ઇત્યુદાધિવચઃ શ્રુત્વા તા વિહ્દા ઇવ યોષિતઃ ।
 સમારુરુહુરાત્માનં કુમારગ્રહણં પ્રતિ ॥ ૪।૨૪
 તા ભૂભિઃ પ્રેક્ષિતૈર્ભાવૈર્હસિતૈર્લલિતૈર્ગતૈઃ ।
 ચકુરાક્ષેપિકાશ્ચેષ્ટા ભીતભીતા ઇવાડ્ગનાઃ ॥ ૪।૨૫
 રાણસ્તુ વિનિયોગેન કુમારસ્ય ચ માર્દવાત્ ।
 જહુઃ ક્ષિપ્રમવિશ્રમ્ભં મદેન મદનેન ચ ॥ ૪।૨૬
 અથ નારીજનવૃતઃ કુમારો વ્યચરદ્વનમ્ ।
 વાસિતાયૂથસહિતઃ કરીવ હિમવદ્વનમ્ ॥ ૪।૨૭
 સ તસ્મિન્ કાનને રમ્યે જજવાલ સ્ત્રીપુરઃસરઃ ।
 આક્રીડ ઇવ બભ્રાજે વિવસ્વાનપ્સરોવૃતઃ ॥ ૪।૨૮

मटेनावर्जिता नाम तं काश्चित्त्र योषितः ।
 कठिनैः पस्पृशुः पीनैः सङ्घट्टैर्वल्गुभिः स्तनैः ॥ ४।२९
 स्रस्तांसकोमलालम्बमृदुबाहुलताबला ।
 अनृतं स्फलितं काश्चित्कृत्वैनं सस्वजे बलात् ॥ ४।३०
 काश्चित् ताम्राधरोष्ठेन मुषेनासवगन्धिना ।
 विनिशश्चास कर्णोऽस्य रडस्यं श्रूयतामिति ॥ ४।३१
 काश्चिदाज्ञापयन्तीव प्रोवाच्यार्द्रानुलेपना ।
 षड् भक्तिं कुरुष्वेति उस्तं संश्लिष्य विपस्या ॥ ४।३२
 मुहुर्मुहुर्भदव्याजस्रस्तनीलांशुकापरा ।
 आलक्ष्यरसना रेजे स्फुरद्विद्युदिव क्षपा ॥ ४।३३
 काश्चित्कनककाञ्चीभिर्मुषराभिरितस्ततः ।
 बल्लमुर्दशयन्त्योऽस्य श्रीणीस्तन्वंशुकावृताः ॥ ४।३४
 यूतशाभां कुसुमितां प्रगृह्यान्त्या ललम्बिरे ।
 सुवर्णकलशप्रभ्यान् दर्शयन्त्यः पयोधरान् ॥ ४।३५
 काश्चित्पद्मवनादित्य सपद्मा पद्मलोचना ।
 पद्मवक्त्रस्य पार्श्वोऽस्य पद्मश्रीरिव तस्थुषी ॥ ४।३६
 मधुरं गीतमन्वर्थं काश्चित्साभिनयं जगौ ।
 तं स्वस्थं योऽयन्तीव वञ्चितोऽसीत्यवेक्षितैः ॥ ४।३७
 शुभेन वदनेनान्या भूकामुक्कविर्षिणा ।
 प्रावृत्यानुयकारास्य येष्टितं वीरवीलया ॥ ४।३८
 पीनवल्गुस्तनी काश्चिद्वाताघूर्णितकुण्डला ।
 उच्यैरवजडासैनं समाप्नोतु भवानिति ॥ ४।३९
 अपयान्तं तथैवान्या बभन्धुर्मात्यदामभिः ।
 काश्चित्साक्षेपमधुरैर्जगुर्वयनाङ्गुशैः ॥ ४।४०
 प्रतियोगार्थिनी काश्चिद्गृहीत्वा यूतवल्लरीम् ।
 षट् पुष्पं तु कस्येति पप्रथ्य मदविकलवा ॥ ४।४१
 काश्चित्पुरुषवत्कृत्वा गतिं संस्थानमेव य ।
 उवाचैनं जितः स्त्रीभिर्जय भोः पृथिवीभिमाम् ॥ ४।४२
 अथ लोलेकसाणा काश्चिज्जिघ्रन्ती नीलमुत्पलम् ।
 किञ्चिन्मदकलैर्वाक्यैर्नृपात्मजमभाषत ॥ ४।४३
 पश्य भर्तश्चितं यूतं कुसुमैर्मधुगान्धिभिः ।
 उभपञ्जररुद्धो वा कोडिलो यत्र कूजति ॥ ४।४४

अशोको दृश्यतामेष कामिशोकविवर्धनः ।
 रुवन्ति भ्रमरा यत्र दृश्यमाना एवाग्निना ॥ ४।४५
 यूतयष्टया समाश्लिष्टो दृश्यतां तिलकद्रुमः ।
 शुक्लवासा एव नरः स्त्रिया पीताङ्गरागया ॥ ४।४६
 कुल्लं कुरुवकं पश्य निर्मुक्तालक्तकप्रभम् ।
 यो नभप्रभया स्त्रीणां निर्भर्त्सित एवानतः ॥ ४।४७
 बालाशोकश्च निश्चितो दृश्यतामेष पल्लवैः ।
 योऽस्माकं उस्तशोभाभिर्लज्जमान एव स्थितः ॥ ४।४८
 दीर्घिकां प्रावृतां पश्य तीरजैः सिन्दुवारकैः ।
 पाण्डुरांशुकसंवीतां शयानां प्रमदामिव ॥ ४।४९
 दृश्यतां स्त्रीषु माडात्स्यं यकवाको ज्यसौ जले ।
 पृष्ठतः प्रेष्यवद्भार्यामनुवृत्त्यानुगच्छति ॥ ४।५०
 मत्तस्य परपुष्टस्य रुवतः श्रूयतां ध्वनिः ।
 अपरः कोडिलोऽनुत्तः प्रतिश्रुत्येव कूजति ॥ ४।५१
 अपि नाम विडङ्गानां वसन्तेनाहितो मधः ।
 न तु चिन्तयतश्चित्तं जनस्य प्राज्ञमानिनः ॥ ४।५२
 एत्येवं ता युवतयो मन्मथोद्दामयेतसः ।
 कुमारं विविधैस्त्वैस्त्वरुपयकमिरे नयैः ॥ ४।५३
 अेवमाक्षिप्यमाणोऽपि स तु धैर्यावृतेन्द्रियः ।
 मर्तव्यमिति सोद्वेगो न जडर्ष न सिस्मिये ॥ ४।५४
 तासां तत्त्वेन वस्थानं दृष्ट्वा स पुरुषोत्तमः ।
 ससंविज्ञेन धीरेण चिन्तयामास येतसा ॥ ४।५५
 किं विना नावगच्छन्ति यपलं यौवनं स्त्रियः ।
 यतो रुपेण सम्पन्नं जरेयं नाशयिष्यति ॥ ४।५६
 नूनमेता न पश्यन्ति कस्यचिद् रोगसम्प्लवम् ।
 तथा लृष्टा भयं त्यक्त्वा जगति व्याधिधर्मिणि ॥ ४।५७
 अनभिज्ञाश्च सुव्यक्तं मृत्योः सर्वापिडारिणः ।
 तथा स्वस्था निरुद्वेगाः कीडन्ति य उसन्ति य ॥ ४।५८
 जरां व्याधिं य मृत्युं य को हि जनन् सयेतनः ।
 स्वस्थस्तिष्ठन् निषीदद्वा सुपेद्वा किं पुनर्लसेत् ॥ ४।५९
 यस्तु दृष्ट्वा परं शोर्णं व्याधितं मृतमेव य ।
 स्वस्थो भवति नोद्विग्नो यथायेतास्तथैव सः ॥ ४।६०

વિયુજ્યમાનેડપિ તરૌ પુષ્પૈરપિ કૃલૈરપિ ।
 પતતિ ચ્ચિદમાને વા તરુરન્થો ન શોચતે ॥ ૪ । ૬૧
 ઇતિ ધ્યાનપરં દૃષ્ટ્વા વિષયેભ્યો ગતસ્પૃહમ્ ।
 ઉદાયી નીતિશાસ્ત્રજ્ઞસ્તમુવાચ સુહૃત્તયા ॥ ૪ । ૬૨
 અહં નૃપતિના દત્તઃ સખા તુભ્યં ક્ષમઃ કિલ ।
 યસ્માત્વયિ વિવક્ષા મે તયા પ્રણયવત્તયા ॥ ૪ । ૬૩
 અહિતાત્ પ્રતિષેધશ્ચ હિતે ચાનુપ્રવર્તનમ્ ।
 વ્યસને ચાપરિત્યાગસ્ત્રિવિધં મિત્રલક્ષણમ્ ॥ ૪ । ૬૪
 સોડહં મૈત્રીં પ્રતિજ્ઞાય પુરુષાર્થાત્પરાઙ્મુખમ્ ।
 યદિ ત્વાં સમુપેક્ષ્યં ન ભવેન્મિત્રતા મયિ ॥ ૪ । ૬૫
 તદ્બ્રહ્મીમિ સુહૃદ્ભૂત્વા તરુણસ્ય વપુષ્મતઃ ।
 ઇદં ન પ્રતિરૂપં તે સ્ત્રીષ્વદાક્ષિણ્યમીદૃશમ્ ॥ ૪ । ૬૬
 અનૂતેનાપિ નારીણાં યુક્તં સમનુવર્તનમ્ ।
 તદ્ગ્રીડાપરિહારાર્થમાત્મરત્યર્થમેવ ચ ॥ ૪ । ૬૭
 સન્નતિસ્થાનુવૃત્તિશ્ચ સ્ત્રીણાં હૃદયબન્ધનમ્ ।
 સ્નેહસ્ય હિ ગુણા યોનિર્માનકામાશ્ચ યોષિતઃ ॥ ૪ । ૬૮
 તદર્હસિ વિશાલાક્ષ હૃદયેડપિ પરાઙ્મુખે ।
 રૂપસ્થાસ્થાનુરૂપેણ દાક્ષિણ્યેનાનુવર્તિતુમ્ ॥ ૪ । ૬૯
 દાક્ષિણ્યમૌષધં સ્ત્રીણાં દાક્ષિણ્યં ભૂષણં પરમ્ ।
 દાક્ષિણ્યરહિતં રૂપં નિષ્પુષ્પમિવ કાનનમ્ ॥ ૪ । ૭૦
 કિં વા દાક્ષિણ્યમાત્રેણ ભાવેનાસ્તુ પરિગ્રહઃ ।
 વિષયાન્ દુર્લભાંલ્લબ્ધ્વા ન હ્યવજ્ઞાતુમર્હસિ ॥ ૪ । ૭૧
 કામં પરમિતિ જ્ઞાત્વા દેવોડપિ હિ પુરન્દરઃ ।
 ગૌતમસ્ય મુનેઃ પત્નીમહલ્યાં ચકમે પુરા ॥ ૪ । ૭૨
 અગસ્ત્યઃ પ્રાર્થયામાસ સોમભાર્યાં ચ રોહિણીમ્ ।
 તસ્માત્ તત્સદૃશં લેભે લોપામુદ્રામિતિ શ્રુતિઃ ॥ ૪ । ૭૩
 ઔતથ્યસ્ય ચ ભાર્યાયાં મમતાયાં મહાતપાઃ ।
 મારુત્યાં જનયામાસ ભરદ્વાજં બૃહસ્પતિઃ ॥ ૪ । ૭૪
 બૃહસ્પતેર્મહિષ્યાં ચ જુહ્વત્યાં જુહ્વતાં વરઃ ।
 બુધં વિબુધધર્માણં જનયામાસ ચન્દ્રમાઃ ॥ ૪ । ૭૫
 કાલીમ્ ચૈવ પુરા કન્યાં જલપ્રભવસમ્ભવામ્ ।
 જગામ ચમુનાતીરે જાતરાગઃ પરાશરઃ ॥ ૪ । ૭૬

मातङ्ग्यामक्षमालायां गर्डितायां शिरसया ।
 कपिञ्जलादं तनयं वसिष्ठोऽजन्मभुनिः ॥ ४।७७
 यथातिश्चैव राजर्षिर्वयस्यपि विनिर्गते ।
 विश्वाख्याप्सरसा सार्धं रेमे यैत्ररथे वने ॥ ४।७८
 स्त्रीसंसर्गं विनाशान्तं पाण्डुर्जात्वापि कौरवः ।
 माद्रीरूपगुणोत्क्षिप्तः सिषेवे कामजं सुभम् ॥ ४।७९
 करालजनकश्चैव हृत्वा ब्राह्मणकन्यकाम् ।
 अवाप भ्रंशम् अथेव न तु त्यजेथ्य मन्मथम् ॥ ४।८०
 अेवमाद्या मलात्मानो विषयान् गर्डितानपि ।
 रतिहेतोर्बुभुजिरे प्रागेव गुणसंछितान् ॥ ४।८१
 त्वं पुनर्न्यायतः प्रामान् बलवान् रूपवान् युवा ।
 विषयानवजानासि यत्र सकृत्सिद्धं जगत् ॥ ४।८२
 एति श्रुत्वा वयस्तस्य श्वक्षशमागमसंछितम् ।
 मेघस्तनितनिर्घोषः कुमारः प्रत्यभाषत ॥ ४।८३
 उपपन्नसिद्धं वाङ्मयं सौख्यं व्यञ्जकं त्वयि ।
 अत्र य त्वानुनेष्यामि यत्र मा दृष्टु मन्वसे ॥ ४।८४
 नावजानामि विषयाञ्जाने लोकं तदात्मकम् ।
 अनित्यं तु जगन्मत्वा नात्र मे रमते मनः ॥ ४।८५
 जरा व्याधिश्च मृत्युश्च यद्वि न स्याद्विदं त्रयम् ।
 ममापि हि मनोऽङ्गेषु विषयेषु रतिर्भवेत् ॥ ४।८६
 नित्यं यद्यपि हि स्त्रीणामेतदेव वपुर्भवेत् ।
 ससंविद्धस्य कामेषु तथापि न रतिः क्षमा ॥ ४।८७
 यदा तु जरया पीतं रूपमासां भविष्यति ।
 आत्मनोऽप्यनभिप्रेतं मोहात्तत्र रतिर्भवेत् ॥ ४।८८
 मृत्युव्याधिजराधर्मो मृत्युव्याधिजरात्मभिः ।
 रममाणोऽप्यसंविद्यः समानो मृगपक्षिभिः ॥ ४।८९
 यद्यथात्थ मलात्मानस्तेऽपि कामात्मका एति ।
 संवेगोऽत्र न कर्तव्यो यदा तेषामपि क्षयः ॥ ४।९०
 मालात्त्रयं न य तन्मन्ये यत्र सामान्यतः क्षयः ।
 विषयेषु प्रसङ्गित्वा युक्तिर्वा नात्मवत्तया ॥ ४।९१
 यद्यथात्थानुतेनापि स्त्रीजने वर्त्यतामिति ।
 अनृतं नावगच्छामि दाक्षिण्येनापि डिञ्चन ॥ ४।९२

ન ચાનુવર્તનં તન્મે રુચિતં ચત્ર નાર્જવમ્ ।
 સર્વભાવેન સમ્પર્કો યદિ નાસ્તિ ધિગસ્તુ તત્ ॥ ૪।૯૩
 અનૂતે શ્રદ્ધાનસ્ય સક્તસ્યાદોષદર્શિનઃ ।
 કિં હિ વગ્ચયિતવ્યં સ્યાજ્જાતરાગસ્ય ચેતસઃ ॥ ૪।૯૪
 વગ્ચયન્તિ ચ યદ્યેવ જાતરાગાઃ પરસ્પરમ્ ।
 નનુ નૈવ ક્ષમં દ્રુષ્ટું નરાઃ સ્ત્રીણાં નૃણામ્ સ્ત્રિયઃ ॥ ૪।૯૫
 તદેવં સતિ દુઃખાર્ત્તં જરામરણભોગિનમ્ ।
 ન માં કામેષ્વનાર્યેષુ પ્રતારયિતુમર્હસિ ॥ ૪।૯૬
 અહોડતિધીરં બલવચ્ચ તે મનશ્ચલેષુ કામેષુ ચ સારદર્શિનઃ ।
 ભયેડપિ તીપ્રે વિષયેષુ સજ્જસે નિરીક્ષમાણો મરણાધ્વનિ પ્રજાઃ ॥ ૪।૯૭
 અહં પુનર્ભીરુરતીવવિકલવો જરાવિપદ્વ્યાધિભયં વિચિન્તયન્ ।
 લભે ન શાન્તિં ન મૃતિ કુતો રતિં નિશામયન્ દીમમિવાગ્નિના જગત્ ॥ ૪।૯૮
 અસંશયં મૃત્યુરિતિ પ્રજાનતો નરસ્ય રાગો હૃદિ યસ્ય જાયતે ।
 અયોમર્યો તસ્ય પરૈમિ ચેતનાં મહાભયે રક્ષતિ યો ન રોદિતિ ॥ ૪।૯૯
 અથૌ કુમારશ્ચ વિનિશ્ચયાત્મિકાં ચકાર કામાશ્રયઘાતિનીં કથામ્ ।
 જનસ્ય ચક્ષુર્ગમનીયમણ્ડલો મહીધરં ચાસ્તમિયાય ભાર્કરઃ ॥ ૪।૧૦૦
 તતો વૃથાધારિતભૂષણસ્રજઃ કલાગુણૈશ્ચ પ્રણયૈશ્ચ નિષ્ફલૈઃ ।
 સ્વ એવ ભાવે વિનિગૃહ્ય મન્મથં પુરં યચુર્ભગ્નમનોરથાઃ સ્ત્રિયઃ ॥ ૪।૧૦૧
 તતઃ પુરોદાનગતાં જનશ્રિયં નિરીક્ષ્ય સાયં પ્રતિસંહૃતાં પુનઃ ।
 અનિત્યતાં સર્વગતાં વિચિન્તયન્ વિવેશ ધિષ્ણ્યં ક્ષિતિપાલકાત્મજઃ ॥ ૪।૧૦૨
 તતઃ શ્રુત્વા રાજા વિષયવિમુખં તસ્ય તુ મનો
 ન શિશ્યે તાં રાત્રિં હૃદયગતશલ્યો ગજ ઇવ ।
 અથ શ્રાન્તો મન્ત્રે બહુવિવિધમાર્ગો સસચિવો
 ન સોડન્ધ્યાભ્યો નિયમનમપશ્યત્સુતમતેઃ ॥ ૪।૧૦૩
 ઇતિ શ્રીબુદ્ધચરિતે મહાકાવ્યે સ્ત્રીવિઘાતનો નામ ચતુર્થઃ સર્ગઃ ॥ ૪ ॥

Book V [અભિનિષ્ક્રમણો]

સ તથા વિષયૈર્વિલોભ્યમાનઃ પરમોહેરપિ શાક્યરાજસૂનુઃ ।
 ન જગામ રતિં ન શર્મ લેભે હૃદયે સિંહ ઇવાતિદિગ્ધવિદ્ધઃ ॥ ૫।૧
 અથ મન્ત્રિસુતૈઃ ક્ષમૈઃ કદાચિત્સપ્તિભિશ્ચિત્રકથૈઃ કૃતાનુયાત્રઃ ।
 વનભૂમિદિદૃક્ષ્યા શમોષ્વુર્નરદેવાનુમતો વહિઃ પ્રતસ્થે ॥ ૫।૨

नवरुडमभलीनकिङ्किणीकं प्रयलच्छामरयारुडेमभाएडम् ।
 अभिरुड्य स कएठकं सडशं प्रयथौ डेतुमिव द्रुमाण्डकेतुः ॥ ५।३
 स निःकृष्टतरां वनान्तभूमिं वनलोभाख्य यथौ मडीगुणेश्चुः ।
 सलिलोर्मिविकारसीरमार्गा वसुधां चैव ददृशं कृष्यमाणाम् ॥ ५।४
 डलभिन्रविकीर्णशष्यदभां डतसूक्ष्मकिमिकाएडजन्तुकीर्णाम् ।
 समवेक्ष्य रसां तथाविधां तां स्वजनस्येव बधे भृशं शुशोच ॥ ५।५
 कृषतः पुरुषांश्च वीक्षमाणः पवनार्काशुरजोविभिन्नवर्णान् ।
 वडनकलमविकलवांश्च धुर्यान् परमार्यः परमां कृपां यकार ॥ ५।६
 अवतीर्य ततस्तुरङ्गपृष्ठाख्यनडेर्गां व्ययरत् शुश्या परीतः ।
 जगतो जननव्ययं विशिन्वन् कृपाणं भल्विदमित्युवाच यार्तः ॥ ५।७
 मनसा य विविक्ततामभीप्सुः सुडुदस्ताननुयायिनो निवार्य ।
 अभितारलयारुपर्णवत्या विजने मूलमुपेयिवान् स जम्वाः ॥ ५।८
 निषसाद य पत्रभोरवत्यां भुवि वैदूर्यनिकाशशाड्रलायाम् ।
 जगतः प्रभवव्यथौ विशिन्त्य मनसश्च स्थितिमार्गमाललम्बे ॥ ५।९
 समवाप्तमनः स्थितिश्च सधौ विषयेच्छादितिराधिमिश्च मुक्तः ।
 सवितर्कवियारमाप शान्तं प्रथमं ध्यानमनाश्रवप्रकारम् ॥ ५।१०
 अधिगम्य ततो विवेकजं तु परमप्रीतिसुषुं [मनः] समाधिम् ।
 डदमेव ततः परं प्रदध्यौ मनसा लोडगतिं निशम्य सम्यक् ॥ ५।११
 कृपाणं वत यज्जनः स्वयं सन्नरसो व्याधिजराविनाशधर्मः ।
 जरयार्हितमातुरं मृतं वा परमज्ञो विजुगुप्सते मदान्धः ॥ ५।१२
 डड येदडमीदृशः स्वयं सन् विजुगुप्सेय परं तथास्वभावम् ।
 न भवेत्सदृशं डि तत्क्षमं वा परमं धर्ममिमं विजानतो मे ॥ ५।१३
 डति तस्य विपश्यतो यथावज्जगतो व्याधिजराविपत्तिदोषान् ।
 बलथौवनश्रुवितप्रवृत्तौ विजगामात्मगतो मडः क्षणेन ॥ ५।१४
 न जडर्षं न थापि थानुतेपे विशिडित्सां न यथौ न तन्निनिद्रे ।
 न य कामगुणेषु संररञ्जे न य द्विद्रेष परं न थावमेने ॥ ५।१५
 डति बुद्धिरियं य नीरजस्का ववृधे तस्य मडात्मनो विशुद्धा ।
 पुरुषैरपरैरेदृश्यमानः पुरुषश्चोपससर्षं भिक्षुवेशः ॥ ५।१६
 नरदेवसुतस्तमभ्यपृथ्यदृद कोऽसीति शशंस सोऽथ तस्मै ।
 स य पुङ्गव जन्ममृत्युभीतः श्रमणः प्रप्रजितोऽस्मि भोक्षतेतोः ॥ ५।१७
 जगति क्षयधर्मडे मुमुक्षुर्मृगायेऽडं शिवमक्षयं पदं तत् ।
 अजनोऽन्यजनैरतुल्यबुद्धिर्विषयेभ्यो विनिवृत्तरागदोषः ॥ ५।१८

निवसन् ङवयिद्वेव वृक्षमूले विजने वायतने गिरौ वने वा ।
 विचराभ्यपरिग्राहो निराशः परमार्थाय यथोपपन्नभिक्षुः ॥ ५।१८
 एति पश्यत एव राजसूनोरिदमुक्त्वा स नभः समुत्पपात ।
 स ङि तद्गपुरन्ध्रबुद्धिदर्शी स्मृतये तस्य समेयिवान् द्विवौकाः ॥ ५।२०
 गगनं भगवद्भते य तस्मिन् नृवरः सञ्जलृषे विसिस्मिये य ।
 उपलभ्य ततश्च धर्मसञ्ज्ञामभिनिर्वाणविधौ मतिं यकार ॥ ५।२१
 तत ंन्द्रसमो जितेन्द्रियश्च प्रविद्विषुः परमाश्चमारुरोड ।
 परिवर्त्य जनं त्ववेक्षमाणस्तत एवाभिमतं वनं न भेजे ॥ ५।२२
 स जरामरणाक्षयं यिकीर्षुर्वनवासाय मतिं स्मृतौ निधाय ।
 प्रविवेश पुनः पुरं न कामाद्भनभूमेरिव माडलं द्विपेन्द्रः ॥ ५।२३
 सुष्मिता वत निर्वृता य सा स्त्री पतिरीदृक्त्वमिवायताक्ष यस्याः ।
 एति तं समुदीक्ष्य राजकन्या प्रविशन्तं पथि साञ्जलिर्जगात् ॥ ५।२४
 अथ घोषमिमं मडाभ्रघोषः परिशुश्राव शमं परं य लेभे ।
 श्रुतवांश्च ङि निर्वृतेति शब्दं परिनिर्वाणविधौ मतिं यकार ॥ ५।२५
 अथ काञ्चनशैलशृङ्गवर्ष्मा गजमेघर्षभबाहुनिस्वनाक्षः ।
 क्षयमक्षयधर्मजातरागः शशिसिंढाननविडम् प्रपेदे ॥ ५।२६
 मृगराजगतिस्ततोऽभ्यगच्छन्नृपतिं मन्त्रिणैरुपास्यमानम् ।
 समितौ मरुतामिव ज्वलन्तं मधवन्तं त्रिदिवे सनत्कुमारः ॥ ५।२७
 प्रणिपत्य य साञ्जलिर्भभाषे दिश मख्यं नरदेव साध्वनुज्ञाम् ।
 परिविप्रजिषामि मोक्षतेतोर्नियतो ऽयस्य जनस्य विप्रयोगः ॥ ५।२८
 एति तस्य वयो निशम्य राजा करिणोवाभिडतो द्रुमश्चयाल ।
 कमलप्रतिमेऽञ्जलौ गृडीत्वा वयनं येदमुवाय वाष्पकण्ठः ॥ ५।२९
 प्रतिसंहर तात बुद्धिमेतां न ङि कालस्तव धर्मसंश्रयस्य ।
 वयसि प्रथमे मतौ यलायां बहुदोषां ङि वदन्ति धर्मयार्थम् ॥ ५।३०
 विषयेषु कुतूहलेन्द्रियस्य व्रतभेदेष्वसमर्थनिश्चयस्य ।
 तरुणस्य मनश्चलत्यरण्यादनभिज्ञस्य विशेषतोऽविवेकम् ॥ ५।३१
 मम तु प्रियधर्म धर्मकालस्त्वयि लक्ष्मीमवसृज्य लक्ष्यभूते ।
 स्थिरविक्रम विक्रमेण धर्मस्तव ङित्वा तु गुरुं भवेदधर्मः ॥ ५।३२
 तद्विमं व्यवसायमुत्सृज्य त्वं भव तावन्निरतो गृहस्थधर्म ।
 पुरुषस्य वयःसुभानि भुक्त्वा रमणीयो ङि तपोवनप्रवेशः ॥ ५।३३
 एति वाङ्मयमिदं निशम्य राज्ञः कलविदुस्वर उत्तरं भभाषे ।
 यद्वि मे प्रतिभूश्चतुर्षु राजन् भवसि त्वं न तपोवनं श्रयिष्ये ॥ ५।३४

न भवेन्भरशाय ज्वितं मे विडरेत्स्वास्थ्यमिदं य मे न रोगः ।
 न य यौवनमाक्षिपेज्जरा मे न य सम्पत्तिमपाडरेद्विपत्तिः ॥ ५।३५
 षति दुर्लभमर्थमूयिवांसं तनयं वाक्यमुवाय शाक्यराजः ।
 त्यज बुद्धिमतिमां गतिप्रवृत्तामवडास्थोऽतिमनोरथकमश्च ॥ ५।३६
 अथ मेरुगुरुर्गुरुं बभाषे यद्वि नास्ति कम अेष नास्ति वार्यः ।
 शरणाज्जवलनेन दृढ्यमानान्त्रि लि निश्चिक्कमिषुं क्षमं ग्रीहीतुम् ॥ ५।३७
 जगतश्च यथा ध्रुवो वियोगो न तु धर्माय वरं त्वयं वियोगः ।
 अवशं ननु विप्रयोजयेन्मामकृतस्वार्थमतृममेव मृत्युः ॥ ५।३८
 षति भूमिपतिर्निशम्य तस्य व्यवसायं तनयस्य निर्भुमुक्षोः ।
 अभिधाय न यास्यतीति भूयो विदधे रक्षाणामुत्तमांश्च कामान् ॥ ५।३९
 सखिवैस्तु निदर्शितो यथावद्भुमानात् प्रणयाय्य शास्त्रपूर्वम् ।
 गुरुणा य निवारितोऽश्रुपातैः प्रविवेशावसथं ततः स शोयन् ॥ ५।४०
 यलङ्कुण्डल्युम्भिताननाभिर्धननिश्चासविकम्पितस्तनीभिः ।
 वनिताभिरधीरलोचनाभिमृगशावाभिरिवाभ्युदीक्ष्यमाणः ॥ ५।४१
 स हि काञ्चनपर्वतावदातो लृढयोन्मादकरो वराङ्गनानाम् ।
 श्रवनाङ्गविलोचनात्मभावान् वयनस्पर्शवपुर्गुणैर्जडार ॥ ५।४२
 विगते दिवसे ततो विमानं वपुषा सूर्यं षव प्रदीप्यमानः ।
 तिमिरं विजिघांसुरात्मभासा रविरुधन्निव मेरुमारुरोड ॥ ५।४३
 कनकोज्ज्वलदीप्तदीपवृक्षं वरकालागुरुधूपपूर्णागर्भम् ।
 अधिरुड्य स वज्रभक्तिचित्रं प्रवरं काञ्चनमासनं सिषेवे ॥ ५।४४
 तत उत्तममुत्तमाश्च नार्यो निशि तूर्यैरुपतस्थुरिन्द्रकल्पम् ।
 डिमवच्छिरसीव यन्द्रगौरे द्रविणेन्द्रात्मजमप्सरोगणौघाः ॥ ५।४५
 परमैरपि दिव्यतूर्यकल्पैः स तु तैर्नैव रतिं यथौ न उर्षम् ।
 परमार्थसुभाय तस्य साधोरभिननिश्चिक्कमिषा यतो न रेमे ॥ ५।४६
 अथ तत्र सुरैस्तपोवरिष्ठैरकनिष्ठैर्व्यवसायमस्य बुद्ध्या ।
 युगपत्प्रमदाजनस्य निद्रा विडितासीद्विद्वृताश्च गात्रयेष्टाः ॥ ५।४७
 अबवच्चयिता हि तत्र काचिद्विनिवेश्य प्रयत्ने करे कपोलम् ।
 दधितामपि रुक्मपत्रचित्रां कुपितेवाङ्गतां विडाय वीणाम् ॥ ५।४८
 विबभौ करलज्जवेणुरन्या स्तनविस्रस्तसितांशुका शयाना ।
 ऋजुषट्पदपङ्क्तिजुष्टपद्मा जलङ्केनप्रडसत्तटा नदीव ॥ ५।४९
 नवपुष्करगर्भकोमलाभ्यां तपनीयोज्ज्वलसङ्गताङ्गदाभ्याम् ।
 स्वपिति स्म तथा पुरा भुजाभ्यां परिरत्य प्रियवन्मृदङ्गमेव ॥ ५।५०

નવહાટકભૂષણાસ્તથાન્યા વસનં પીતમનુત્તમં વસાનાઃ ।
 અવશા વત નિદ્રયા નિપેતુર્ગજભગ્ના ઇવ કર્ણિકારશાખાઃ ॥ ૫૧૫૧
 અવલમ્બ્ય ગવાક્ષપાર્શ્વમન્યા શયિતા ચાપવિભુગ્ગાત્રયષ્ટિઃ ।
 વિરરાજ વિલમ્બિચારુહારા રચિતા તોરણશાલભઞ્જિકેવ ॥ ૫૧૫૨
 મણિકુણ્ડલદષ્ટપત્રલેખં મુખપદ્મં વિનતં તથાપરસ્થાઃ ।
 શતપત્રમિવાર્ધચક્રનાડં સ્થિતકારણવધટ્ટિતં ચકાશે ॥ ૫૧૫૩
 અપરાઃ શયિતા યથોપવિષ્ટાઃ સ્તનભારૈરવમન્યમાનગાત્રાઃ ।
 ઉપગુહ્ય પરસ્પરં વિરેજુર્ભુજપાશૈસ્તપનીયપારિહાર્યૈઃ ॥ ૫૧૫૪
 મહતીં પરિવાદિનીં ચ કાચિદ્વનિતાલિડ્ગ્ય સખીમિવ પ્રસુમા ।
 વિજુઘૂર્ણ ચલત્સુવર્ણસૂત્રાં વદનેનાકુલકર્ણિકોજ્જવલેન ॥ ૫૧૫૫
 પણવં યુવતિર્ભુજાસદેશાદવવિસ્રંસિતચારુપાશમન્યા ।
 સવિલાસરતાન્તતાન્તમૂર્વોર્વિવરે કાન્તમિવાભિનીય શિશ્યે ॥ ૫૧૫૬
 અપરા ન બભુર્નિમીલિતાક્ષ્યો વિપુલાક્ષ્યોડપિ શુભભુવોડપિ સત્યઃ ।
 પ્રતિસકુચિતારવિન્દકોશાઃ સવિતર્યસ્તમિતે યથા નલિન્યઃ ॥ ૫૧૫૭
 શિથિલાકુલમૂર્ધજા તથાન્યા જઘનસસ્તવિભૂષણાંશુકાન્તા ।
 અશયિષ્ટ વિકીર્ણકણ્ઠસૂત્રા ગજભગ્ના પ્રતિપાતિતાડ્ગનેવ ॥ ૫૧૫૮
 અપરાસ્ત્વવશા ડ્રિયા વિયુક્તા ધૃતિમત્યોડપિ વપુર્ગુણૈરુપેતાઃ ।
 વિનિશ્ચસુરુલ્વણં શયાના વિકૃતાક્ષિમભુજા જજ્ઞમ્ભિરે ચ ॥ ૫૧૫૯
 વ્યપવિદ્ધવિભૂષણાસ્રજોડન્યા વિસૃતાગ્રન્થનવાસસો વિસઙ્ગાઃ ।
 અનિમીલિતશુકલનિશ્ચલાક્ષ્યો ન વિરેજુઃ શયિતા ગતાસુકલ્યાઃ ॥ ૫૧૬૦
 વિવૃતાસ્થપુટા વિવૃદ્ધગાત્રા પ્રપતદ્વક્રજલા પ્રકાશગુહ્યા ।
 અપરા મદઘૂર્ણિતેવ શિશ્યે ન બભાષે વિકૃતં વપુઃ પુષ્પોષ ॥ ૫૧૬૧
 ઇતિ સત્ત્વકુલાનુરૂપરૂપં વિવિધં સ પ્રમદાજનઃ શયાનઃ ।
 સરસઃ સદૃશં બભાર રૂપં પવનાવર્જિતરુગણપુષ્કરસ્ય ॥ ૫૧૬૨
 સમવેક્ષ્ય તતશ્ચ તાઃ શયાના વિકૃતાસ્તા યુવતીરધીરચેષ્ટાઃ ।
 ગુણવદ્વપુષોડપિ વલ્ગુભાસો નૃપસૂનુઃ સ વિગર્હયાં બભૂવ ॥ ૫૧૬૩
 અશુચિવિકૃતશ્ચ જીવલોકે વનિતાનામયમીદૃશઃ સ્વભાવઃ ।
 વસનાભરણૈસ્તુ વગ્ધ્યમાનઃ પુરુષઃ સ્ત્રીવિષયેષુ રાગમેતિ ॥ ૫૧૬૪
 વિમૃશેઘદિ યોષિતાં મનુષ્યઃ પ્રકૃતિં સ્વપ્રવિકારમીદૃશં ચ ।
 ધ્રુવમત્ર ન વર્ધયેત્ત્રમાદં ગુણસકુલ્યહતસ્તુ રાગમેતિ ॥ ૫૧૬૫
 ઇતિ તસ્ય તદન્તરં વિદિત્વા નિશિ નિશ્ચિકમિષા સમુદ્ભૂવ ।
 અવગમ્ય મનસ્તતોડસ્ય દેવૈર્ભવનદ્ધારમપાવૃતં બભૂવ ॥ ૫૧૬૬

अथ सोऽवततार उर्ध्वपृष्ठाद्युवतीस्ताः शयिता विगर्धमाणः ।
 अवतीर्य ततश्च निर्विशङ्को गृहकक्ष्यां प्रथमं विनिर्जगाम ॥ ५।६७
 तुरगावयरं स भोधयित्वा जविनं यन्कमित्थमित्युवाच ।
 उथमानय कन्धकं त्वरावान् अमृतं प्राप्नुमितोऽद्य मे यियासा ॥ ५।६८
 दुष्टि या मम तुष्टिरथ जाता व्यवसायश्च यथा धृतौ निविष्टः ।
 विजनेऽपि य नाथवानिवास्मि ध्रुवमर्थोऽभिमुभः स मे य षष्टः ॥ ५।६९
 द्वियमेव य सन्नतिं य उित्वा शयिता मत्प्रमुषे यथा युवत्यः ।
 विवृते य यथा स्वयं कपाटे नियतं यातुमनामयाय कालः ॥ ५।७०
 प्रतिगुह्य ततः स भर्तुराज्ञां विदितार्थोऽपि नरेन्द्रशासनस्य ।
 मनसीव परेण योद्यमानस्तुरगस्थानयने मतिं यकार ॥ ५।७१
 अथ उमभलीनपूर्णावक्त्रं लघुशय्यास्तरणोपगूढपृष्ठम् ।
 बलसत्त्वजवत्परोपपन्नं स वराश्वं तमुपानिनाय भर्त्रे ॥ ५।७२
 प्रततत्रिकपुञ्जमूलपाष्णिं निभृतं द्रस्वतनूजपृष्ठकर्णम् ।
 विनतोन्नतपृष्ठकुक्षिपार्श्वं विपुलप्रोथललाटकठ्युरस्कम् ॥ ५।७३
 उपगुह्य स तं विशालवक्षाः कमलाभेन य सान्त्वयन् करेण ।
 मधुराक्षरया गिरा शशास ध्वजिनीमध्यमिव प्रवेष्टुकामः ॥ ५।७४
 बहुशः कलिशत्रवो निरस्ताः समरे त्वामधिरुह्य पार्थिवेन ।
 अहमध्यमृतं परं यथावत्तुरगश्रेष्ठ लभेय तत्कुरुष्व ॥ ५।७५
 सुलभाः भलु संयुगे सहाया विषयावाप्तसुषे धनार्जने वा ।
 पुरुषस्य तु दुर्लभाः सहायाः पतितस्यापदि धर्मसंश्रये वा ॥ ५।७६
 षड् यैव भवन्ति ये सहायाः कलुषे धर्मणि धर्मसंश्रये वा ।
 अवगच्छति मे यथान्तरात्मा नियतं तेऽपि जनास्तदृशभाजः ॥ ५।७७
 तदिदं परिगम्य धर्मयुक्तं मम निर्याणामतो जगद्धिताय ।
 तुरगोत्तम वेगविक्रमाभ्यां प्रयतस्वात्महिते जगद्धिते य ॥ ५।७८
 षति सुहृदमिवानुशिष्य कृत्ये तुरगवरं नृवरो वनं यियासुः ।
 सितमसितगतिद्युतिर्वपुष्मान् रविरिव शारदमल्लमारुरोड ॥ ५।७९
 अथ स परिहरन्निशीथयार्णं परिजनभोघकरं ध्वनिं सदश्वः ।
 विगतलनुरवः प्रशान्तलेषश्चकितविमुक्तपदकमा जगाम ॥ ५।८०
 कनकवलयभूषितप्रकोष्ठैः कमलनिभैः कमलानि य प्रविध्य ।
 अवनततनवस्ततोऽस्य यक्षाश्चकितगतेर्दधिरे भुरान् करात्रैः ॥ ५।८१
 गुरुपरिघकपाटसंवृता या न सुभमपि द्विरदृशपात्रियन्ते ।
 प्रजति नृपसुते गतस्वनास्ताः स्वयमभवन् विवृताः पुरः प्रतोत्यः ॥ ५।८२

પિતરમભિમુખં સુતં ચ બાલં જનમનુરક્તમનુત્તમાં ચ લક્ષ્મીમ્ ।
 કૃતમતિરપહાય નિવ્યપેક્ષઃ પિતૃનગરાત્ સ તતો વિનિર્જગામ ॥ ૫।૮૩
 અથ સ વિકચપહ્નુજાયતાક્ષઃ પુરમવલોક્ય નનાદ સિંહનાદમ્ ।
 જનનમરણયોરદૃષ્ટપારો ન પુનરહં કપિલાહ્યં પ્રવિષ્ટા ॥ ૫।૮૪
 ઇતિ વચનમિદં નિશમ્ય તસ્ય દ્રવિણપતેઃ પરિષદ્રણા નનન્દુઃ ॥ ૫।૮૫
 પ્રમુદિતમનસશ્ચ દેવસડ્ધા વ્યવસિતપારણમાશશંસિરેડસ્મૈ ॥
 હુતવહવપુષો દિવૌકસોડન્યે વ્યવસિતમસ્ય દુષ્કરં વિદિત્વા ।
 અકુરુત તુહિને પથિ પ્રકાશં ઘનવિવરપ્રષૃતા ઇવેન્દુપાદાઃ ॥ ૫।૮૬
 હરિતુરગતુરડ્ગવતુરડ્ગઃ સ તુ વિચરન્ મનસીવ ચોદમાનઃ ।
 અરુણપરુષભારમન્તરીક્ષં સરસબહૂનિ જગામ યોજનાનિ ॥ ૫।૮૭
 ઇતિ શ્રીબુદ્ધચરિતે મહાકાવ્યેડભિનિષ્કમણો નામ પચ્ચમઃ સર્ગઃ ॥ ૫ ॥

Book VI [અન્કનિવર્તનં]

તતો મુહૂર્તેડભ્યુદિતે જગચ્ચક્ષુષિ ભાસ્કરે ।
 ભાર્ગવસ્યાશ્રમપદં સ દદર્શ નૃણાં વરઃ ॥ ૬।૧
 સુમવિશ્વસ્તહરિણં સ્વસ્થસ્થિતવિહડ્ગમમ્ ।
 વિશ્રાન્ત ઇવ ચદૃષ્ટા કૃતાર્થ ઇવ ચાભવત્ ॥ ૬।૨
 સ વિસ્મયનિવૃત્યર્થં તપઃપૂજાર્થમેવ ચ ।
 સ્વાં ચાનુવર્તિતાં રક્ષન્નશ્ચપૃષ્ઠાદવાતરત્ ॥ ૬।૩
 અવતીર્ય ચ પસ્પર્શ નિસ્તીર્ણમિતિ વાજિનમ્ ।
 છન્દકં ચાભ્રવીત્ પ્રીતઃ સ્નાપયન્નિવ ચક્ષુષા ॥ ૬।૪
 ઇમં તાક્ષર્યોપમજવં તુરડ્ગમનુગચ્ચતા ।
 દર્શિતા સૌમ્ય મદ્ભક્તિર્વિકમશ્ચાયમાત્મનઃ ॥ ૬।૫
 સર્વથાસ્યન્યકાર્યોડપિ ગૃહીતો ભવતા હૃદિ ।
 ભર્તૃસ્નેહશ્ચ યસ્થાયમીદૃશઃ શક્ત એવ ચ ॥ ૬।૬
 અસ્નિગ્ધોડપિ સમર્થોડસ્તિ નિઃસામર્થ્યોડપિ ભક્તિમાન્ ।
 ભક્તિમાંસ્યૈવ શક્તશ્ચ દુર્લભસ્ત્વદ્વિધો ભુવિ ॥ ૬।૭
 તત્પ્રીતોડસ્મિ તવાનેન મહાભાગેન કર્મણા ।
 દૃશ્યતે મયિ ભાવોડયં કૃલેભ્યોડપિ પરાહ્મુખે ॥ ૬।૮
 કો જનસ્ય ફલસ્થસ્ય ન સ્યાદભિમુખો જનઃ ।
 જનીભવતિ ભૂચિષ્ઠ સ્વજનોડપિ વિપર્યયે ॥ ૬।૯

कुलार्थं धार्यते पुत्रः पोषार्थं सेव्यते पिता ।
 आशयाश्लिष्यति जगत्रास्ति निष्कारणास्वता ॥ ६।१०
 किमुक्त्वा बहु सङ्क्षेपात्कृतं मे सुमहत्प्रियम् ।
 निवर्तस्वाश्रमादाय सम्प्राप्तोऽस्मीप्सितं वनम् ॥ ६।११
 धृत्युक्त्वा स मडाबाहुरनुशंसिचिडीर्षया ।
 भूषणान्यवमुख्यास्मै सन्तममनसे ददौ ॥ ६।१२
 मुकुटोद्दीप्तकर्माणां मणिमादाय भास्वरम् ।
 भ्रुवन् वाक्यमिदं तस्थौ सादित्ये धव मन्दरः ॥ ६।१३
 अनेन मणिना छन्दः प्रणम्य बहुशो नृपः ।
 विज्ञाप्योऽमुक्तविश्रम्भं सन्तापविनिवृत्तये ॥ ६।१४
 जरामरणानाशार्थं प्रविष्टोऽस्मि तपोवनम् ।
 न भलु स्वर्गार्थेणानास्नेहेन न मन्युना ॥ ६।१५
 तदेवमभिनिष्कान्तं न मां शोयितुमर्हसि ।
 भूत्वापि हि चिरं श्लेषः कालेन न भविष्यति ॥ ६।१६
 ध्रुवो यस्माद्य विश्लेषस्तस्मान्भोक्षाय मे मतिः ।
 विप्रयोगः कथं न स्याद्भूयोऽपि स्वजनादिभिः ॥ ६।१७
 शोकत्यागाय निष्कान्तं न मां शोयितुमर्हसि ।
 शोकलेतुषु कामेषु सक्ताः शोय्यास्तु रागिणः ॥ ६।१८
 अयं यः किल पूर्वेषामस्माकं निश्चयः स्थिरः ।
 धृतिः दयादाम्भूतेन न शोय्योऽस्मि पथा व्रजन् ॥ ६।१९
 भवन्ति ह्यर्थदायादाः पुरुषस्य विपर्यये ।
 पृथिव्यां धर्मदायादा दुर्लभास्तु न सन्ति वा ॥ ६।२०
 यदपि स्यादसमये यातो वनमसाविति ।
 अकालो नास्ति धर्मस्य जिविते यञ्चले सति ॥ ६।२१
 तस्माद्द्वैव मे श्रेयश्चेतव्यमिति निश्चयः ।
 जिविते को हि विश्रम्भो मृत्यौ प्रत्यर्थिनि स्थिते ॥ ६।२२
 अवेवमादि त्वया सौम्य विज्ञाप्यो वसुधाधिपः ।
 प्रयतेथास्तथा यैव यथा मां न स्मरेदपि ॥ ६।२३
 अपि नैर्गुण्यमस्माकं वाच्यं नरपतौ त्वया ।
 नैर्गुण्यात्यज्यते स्नेहः स्नेहत्यागान्न शोय्यते ॥ ६।२४
 धृतिः वाक्यमिदं श्रुत्वा छन्दः सन्तापविक्लवः ।
 वाष्पग्रथितया वाया प्रत्युवाच कृताञ्जलिः ॥ ६।२५

અનેન તવ ભાવેન બાન્ધવાયાસદાયિના ।
 ભર્તાઃ સીદતિ મે ચેતો નદીપદ્મ ઇવ દ્વિપઃ ॥ ૬૧૨૬
 કસ્ય નોત્પાદ્યેદ્ભાષ્યં નિશ્ચયસ્તેડયમીદૃશઃ ।
 અયોમયેડપિ હૃદયે કિં પુનઃ સ્નેહવિકલવે ॥ ૬૧૨૭
 વિમાનશયનાર્હં હિ સૌકુમાર્યમિદં કવ ચ ।
 ખરદર્ભાકુરવતી તપોવનમહી કવ ચ ॥ ૬૧૨૮
 શ્રુત્વા તુ વ્યવસાયં તે ચદશ્વોડયં મયા હૃતઃ ।
 બલાહારેણ તન્નાથ દૈવેનૈવાસ્મિ કારિતઃ ॥ ૬૧૨૯
 કથં હ્યાત્મવશો જાનન્ વ્યવસાયમિમં તવ ।
 ઉપાનયેયં તુરગં શોકં કપિલવસ્તુનઃ ॥ ૬૧૩૦
 તન્નાર્હસિ મહાબાહો વિહાતું પુત્રલાલસમ્ ।
 સ્નિગ્ધં વૃહ્દં ચ રાજાનં સદ્ધર્મમિવ નાસ્તિકઃ ॥ ૬૧૩૧
 સંવર્ધનપરિશ્રાન્તાં દ્વિતીયાં તાં ચ માતરમ્ ।
 દેવ નાર્હસિ વિસ્મર્તું કૃતમ્ ઇવ સત્કિયામ્ ॥ ૬૧૩૨
 બાલપુત્રાં ગુણવર્તીં કુલશ્લાઘ્યાં પતિવ્રતામ્ ।
 દેવીમર્હસિ ન ત્યક્તું કલીવઃ પ્રામામિવ શ્રિયમ્ ॥ ૬૧૩૩
 પુત્રં યાશોધરં શ્લાઘ્યં યશોધર્મભૃતાં વરઃ ।
 બાલમર્હસિ ન ત્યક્તું વ્યસનીવોત્તમં યશઃ ॥ ૬૧૩૪
 અથ બન્ધું ચ રાજ્યં ચ ત્યક્તુમેવ કૃતા મતિઃ ।
 માં નાર્હસિ વિભો ત્યક્તું ત્વત્પાદૌ હિ ગાતિર્મમ ॥ ૬૧૩૫
 નાસ્મિ યાતું પુરં શક્તો દહ્યમાનેન ચેતસા ।
 ત્વામરણ્યે પરિત્યજ્ય સુમિત્ર ઇવ રાઘવમ્ ॥ ૬૧૩૬
 કિં હિ વક્ષ્યતિ રાજા માં ત્વદૃતે નગરં ગતમ્ ।
 વક્ષ્યામ્યચિતદર્શિત્વાત્કિં તવાન્તઃપુરાણિ વા ॥ ૬૧૩૭
 યદઘ્યાત્થાપિ નૈર્ગુણ્યં વાચ્યં નરપતાવિતિ ।
 કિં તદ્વક્ષ્યામ્યભૂતં તે નિર્દોષસ્ય મુનેરિવ ॥ ૬૧૩૮
 હૃદયેન સલજ્જેન જિહ્વા સજ્જમાનયા ।
 અહં યદ્યપિ વા ભૃયાં કસ્તચ્ચદ્ધાતુમર્હતિ ॥ ૬૧૩૯
 યો હિ ચન્દ્રમસસ્તૈક્ષણ્ય કથયેચ્છદ્ધીત વા ।
 સ દોષાંસ્તવ દોષણ કથયેચ્છદ્ધીત વા ॥ ૬૧૪૦
 સાનુકોશસ્ય સતતં નિત્યં કરુણવેદિનઃ ।
 સ્નિગ્ધત્યાગો ન સદૃશો નિવર્તસ્વ પ્રસીદ મે ॥ ૬૧૪૧

ॐति शोकाभिभूतस्य श्रुत्वा छन्दस्य भाषितम् ।
 स्वस्थः परमया धृत्या जगाद वदतां वरः ॥ ६।४२
 मद्भियोगं प्रति व्यन्द सन्तापस्त्यज्यतामयम् ।
 नानाभावो हि नियतं पृथग्जातिषु देहिषु ॥ ६।४३
 स्वजनं यद्यपि स्नेहान्न त्यजेयं मुमुक्षया ।
 मृत्युरन्योन्यमवशानस्मान् सन्त्याजयिष्यति ॥ ६।४४
 मडत्या तृषणया दुःप्रैर्गर्भेणस्मि यथा धृतः ।
 तस्या निष्कलयत्नायाः क्वाडं मातुः क्व सा मम ॥ ६।४५
 वासवक्षे समागम्य विगम्यन्ति यथाऽऽजाः ।
 नियतं विप्रयोगान्तस्तथा भूतसमागमः ॥ ६।४६
 समेत्य य यथा भूयो व्यपयान्ति वलाडकाः ।
 संयोगो विप्रयोगश्च तथा मे प्राणिनां मतः ॥ ६।४७
 यस्माद्याति य लोकोऽयं विप्रलब्ध परस्परम् ।
 ममत्वं न क्षमं तस्मात्स्वप्नभूते समागमे ॥ ६।४८
 सडजेन वियुज्यन्ते पार्श्वरागेषु पादपाः ।
 अन्येनान्यस्य विश्लेषः किं पुनर्न भविष्यति ॥ ६।४९
 तदेवं सति सन्तापं मा कार्षीः सौम्य गम्यताम् ।
 लम्बते यद्वि तु स्नेहो गत्वापि पुनराप्रज ॥ ६।५०
 भूयाश्चास्मास्वनाक्षेपं जनं कपिलवस्तुनि ।
 त्यज्यतां तद्रतः स्नेहः श्रूयतां यास्य निश्चयः ॥ ६।५१
 क्षिप्रमेष्यति वा कृत्वा जराभृत्युक्षयं किल ।
 अकृतार्थो निरालम्बो निधनं यास्यतीति वा ॥ ६।५२
 ॐति तस्य वयः श्रुत्वा कन्धकस्तुरगोत्तमः ।
 जिह्वया विलिडे पादौ वाष्पमुष्णं मुमोय य ॥ ६।५३
 जालिना स्वस्तिकाङ्केन वडमध्येन पाणिना ।
 आममर्शं कुमारस्तं बलाषे य वयस्यवत् ॥ ६।५४
 मुग्य कन्धक मा वाष्पं दर्शितेयं सदश्रुता ।
 भूयतां सकलः शीघ्रं श्रमस्तेऽयं भविष्यति ॥ ६।५५
 मणित्सरं छन्दकडस्तसंस्थं ततः स धीरो निशितं गृहीत्वा ।
 कोशादसिं काञ्चनभक्तिचित्रं विलादिवाशीविषमुद्गुर्भर्त्स ॥ ६।५६
 निष्कास्य तं योत्पलपत्रनीलं चिच्छेद चित्रं मुकुटं सङ्केशम् ।
 विकीर्यमाणंशुकमन्तरीक्षे चिक्षेप यैनं सरसीव उंसम् ॥ ६।५७

પૂજાભિલાષેણ ચ બાહુમાન્યાદિવૌકસસ્તં જગૃહુઃ પ્રવિહ્દમ્ ।
 યથાવદેનં દિવિ દેવસઙ્ઘા દિવ્યૈર્વિશેષૈર્મહ્યાં ચ ચક્રુઃ ॥ ૬૧૫૮
 મુક્ત્વા ત્વલહ્કારકલત્રવત્તાં શ્રીવિપ્રવાસં શિરસશ્ચ કૃત્વા ।
 દૃષ્ટ્વાંશુકં કાઞ્ચનહંસચિત્રમ્ વન્યં સ ધીરોઽભિચકાહ્લ વાસઃ ॥ ૬૧૫૯
 તતો મૃગવ્યાધવપુર્દિવૌકા ભાવં વિદિત્વાસ્ય વિશુદ્ધભાવઃ ।
 કાષાયવસ્ત્રોઽભિચયૌ સમીપં તં શાક્યરાજપ્રભવોઽભ્યુવાચ ॥ ૬૧૬૦
 શિવં ચ કાષાયમૃષિધ્વજસ્તે ન યુજયતે હિંસ્રમિદં ધનુશ્ચ ।
 તત્સૌમ્ય યદ્યસ્તિ ન સક્તિરત્ર મહ્યાં પ્રચચ્છેદમિદં ગૃહાણ ॥ ૬૧૬૧
 વ્યાહોઽભવીત્કામદ કામમારાદનેન વિશ્વાસ્ય મૃગાન્ નિહત્ય ।
 અર્થસ્તુ શકોપમ યદનેન હન્ત પ્રતીચ્ચાનય શુક્લમેતત્ ॥ ૬૧૬૨
 પરેણ હર્ષેણ તતઃ સ વન્યં જગ્રાહ વાસોઽંશુકમુત્સસર્જ ।
 વ્યાધસ્તુ દિવ્યં વપુરેવ બિભ્રત્ તચ્ચુક્લમાદાય દિવં જગામ ॥ ૬૧૬૩
 તતઃ કુમારશ્ચ સ ચાશ્વગોપસ્તસ્મિસ્તથા યાતિ વિસિસ્મિયાતે ।
 આરણ્યકે વાસસિ ચૈવ ભૂયસ્તસ્મિન્નકાર્ષા બહુમાનમાશુ ॥ ૬૧૬૪
 છન્દં તતઃ સાશ્રુમુખં વિસૃજ્ય કાષાયસંવિદ્ધૃતકીર્તિભૃત્સઃ ।
 યેનાશ્રમસ્તેન યથૌ મહાત્મા સન્ધ્યાભ્રસંવીત ઇવાદ્રિરાજઃ ॥ ૬૧૬૫
 તતસ્તથા ભર્તરિ રાજ્યનિઃસ્પૃહે તપોવનં યાતિ વિવર્ણવાસસિ ।
 ભુજૌ સમુત્ક્ષિપ્ય તતઃ સ વાજિભૃદ્ભૃશં વિચુક્રોશ પપાત ચ ક્ષિતૌ ॥ ૬૧૬૬
 વિલોક્ય ભૂયશ્ચ રુરોદ સસ્વરં હયં ભુજાભ્યામુપગુહ્ય કન્યકમ્ ।
 તતો નિરાશો વિલપન્મુહુર્મુહુર્યયૌ શરીરેણ પુરં ન ચેતસા ॥ ૬૧૬૭
 ક્વચિત્પ્રદધ્યૌ વિલલાપ ચ ક્વચિત્ ક્વચિત્પ્રચસ્માલ પપાત ચ ક્વચિત્ ।
 અતો વ્રજન્ ભક્તિવશેન દુઃખિતશ્ચાર બહીરવશઃ પથિ ક્રિયાઃ ॥ ૬૧૬૮
 ઇતિ શ્રીબુદ્ધચરિતે મહાકાવ્યે ચન્દકનિવર્તનં નામ ષષ્ઠઃ સર્ગઃ ॥ ૬ ॥

Book VII [તપોવનપ્રવેશો]

તતો વિસૃજ્યાશ્રુમુખં રુદન્તં છન્દં વનચ્છન્દતથા નિરાસ્થઃ ।
 સર્વાર્થસિદ્ધો વપુષાભિભૂય તમાશ્રમં સિદ્ધમિવ પ્રપેદે ॥ ૭૧૧
 સ રાજસૂનુર્મુંગરાજગામી મૃગાજિરં તન્મૃગવત્ પ્રવિષ્ટઃ ।
 લક્ષ્મીવિચુક્તોઽપિ શરીરલક્ષ્યા ચક્ષૂષિ સર્વાશ્રમિણાં જહાર ॥ ૭૧૨
 સ્થિતા હિ હસ્તસ્થયુગાસ્તથૈવ કૌતૂહલાચ્ચક્રધરાઃ સદારાઃ ।
 તમિન્દ્રકલ્પં દદ્દશુર્ન જગ્મુર્ધુર્યા ઇવાર્ધાવનતૈઃ શિરોભિઃ ॥ ૭૧૩

विप्राश्च गत्वा बहिरिध्मतेतोः प्राप्ताः समित्युष्पपवित्रलस्ताः ।
 तपःप्रधानाः कृतबुद्धयोऽपि तं द्रष्टुमीयुर्न महानभीयुः ॥ ७।४
 वृष्टाश्च केका मुमुयुर्मयूरा दृष्ट्वाम्बुदं नीलमिवोन्नमन्तम् ।
 शष्पाणि छित्वाभिमुष्पाश्च तस्थुर्मृगाश्चलाक्षा मृगयारिणाश्च ॥ ७।५
 दृष्ट्वा तमिक्ष्वाकुकुलप्रदीपं ज्वलन्तमुद्यन्तमिवांशुमन्तम् ।
 कृतेऽपि द्योडे जनिताप्रमोदाः प्रसुसुवुर्लामदुल्लस्य गावः ॥ ७।६
 कश्चिद्भसूनाभयमष्टमः स्यात्स्यादश्चिनोरन्यतरश्च्युतोऽत्र ।
 उच्छेरुश्चैरिति तत्र वायस्तदर्शनाद्विस्मयजा मुनीनाम् ॥ ७।७
 लेभर्षभस्येव वपुर्द्धितीयं धामेव लोकस्य यरायरस्य ।
 स द्योतयामास वनं छि कृत्स्नं यदृश्यथा सूर्यं धवावतीर्णः ॥ ७।८
 ततः स तैराश्रमिभिर्यथावदभ्यर्थितश्चोपनिमन्त्रितश्च ।
 प्रत्यर्थयां धर्मभूतो बभूव स्वरेण भाद्राम्बुधरोपमेन ॥ ७।९
 कीर्णं ततः पुण्यकृता जनेन स्वर्गात्मिकामेन विमोक्षकामः ।
 तमाश्रमं सोऽनुयचार धीरस्तपांसि चित्राणि निरीक्षमाणः ॥ ७।१०
 तपोविकारांश्च निरीक्ष्य सौम्यस्तपोवने तत्र तपोधनानाम् ।
 तपस्विनं कञ्चिदनुग्रजन्तं तत्त्वं विजिज्ञासुरिदं बभाषे ॥ ७।११
 तत्पूर्वमधाश्रमदर्शनं मे यस्मादिमं धर्मविधिं न जाने ।
 तस्माद्भवानर्हति भाषितुं मे यो निश्चयो यं प्रति वः प्रवृत्तः ॥ ७।१२
 ततो द्विजातिः स तपोविहारः शाक्यर्षभाथर्षभविष्णुमाय ।
 कमेन तस्मै कथयाञ्चकार तपोविशेषं तपसः क्वलं च ॥ ७।१३
 अत्राम्यमन्त्रं सलिलप्ररुढं पार्श्वानि तोयं कृलमूलमेव ।
 यथागमं वृत्तिरियं मुनीनां भिन्नास्तु ते ते तपसां विकल्पाः ॥ ७।१४
 उच्छेन जुवन्ति भगा एवान्ये तृणानि केचिन्मृगवच्छरन्ति ।
 केचिद्भुजङ्गैः सल्लवर्तयन्ति वल्मीकभूता एव मारुतेन ॥ ७।१५
 अश्वप्रयत्नार्जितवृत्तयोऽन्ये केचित्स्वदन्तापलतात्रलक्षाः ।
 कृत्वा परार्थं श्रपाणं तथान्ये कुर्वन्ति कार्यं यद्वि शेषमस्ति ॥ ७।१६
 केचिज्जलज्जिलत्रजटाकलापा द्विः पावकं जुह्वति मन्त्रपूर्वम् ।
 मीनैः समं केचिदपो विगाढ्य वसन्ति कूर्मोत्त्विणितैः शरीरैः ॥ ७।१७
 अवेवविधैः कालचितैस्तपोभिः परैर्दिवं यान्त्यपरैर्नृलोकम् ।
 द्युभेन मार्गोऽण सुभं क्षियन्ति द्युभं छि धर्मस्य वदन्ति मूलम् ॥ ७।१८
 एत्येवमादि द्विपदेन्द्रवत्सः श्रुत्वा वयस्तस्य तपोधनस्य ।
 अदृष्टतत्त्वोऽपि न सन्तुतोष शनैरिदं यात्मगतं जगाद ॥ ७।१९

દુઃખાત્મકં નૈકવિધં તપશ્ચ સ્વર્ગપ્રધાનં તપસઃ કૃલં ચ ।
 લોકાશ્ચ સર્વે પરિણામવન્તઃ સ્વલ્પે શ્રમઃ ખલ્વયમાશ્રમાણામ્ ॥ ૭૧૨૦
 શ્રિયં ચ બન્ધુન્ વિષયાંશ્ચ હિત્વા યે સ્વર્ગહિતૌ નિયમં ચરન્તિ ।
 તે વિપ્રયુક્તાઃ ખલુ ગન્તુકામા મહત્તરં સ્વં વનમેવ ભૂયઃ ॥ ૭૧૨૧
 કાયકલમૈર્યશ્ચ તપોડભિધાનૈઃ પ્રવૃત્તિમાકાઙ્ક્ષતિ કામહેતોઃ ।
 સંસારદોષાનપરીક્ષમાણો દુઃખેન સોડન્વિચ્ચતિ દુઃખમેવ ॥ ૭૧૨૨
 ત્રાસશ્ચ નિત્યં મરણાત્પ્રજાનાં યત્નેન ચેચ્છન્તિ પુનઃ પ્રસૂતિમ્ ।
 સત્યાં પ્રવૃત્તૌ નિયતશ્ચ મૃત્યુસ્તત્રૈવ મગ્નો યત એવ ભીતઃ ॥ ૭૧૨૩
 ઇહાર્થમેકે પ્રવિશન્તિ ખેદં સ્વર્ગાર્થમન્યે શ્રમમાપ્નુવન્તિ ।
 સુખાર્થમાશાકૃપણોડકૃતાર્થઃ પતત્યનર્થે ખલુ જીવલોકઃ ॥ ૭૧૨૪
 ન ખલ્વયં ગર્હિત એવ યત્નો યો હીનમુત્યુજય વિશેષગામી ।
 પ્રાઙ્ઘૈઃ સમાનેન પરિશ્રમેણ કાર્યં તુ તદ્યત્ર પુનર્ન કાર્યમ્ ॥ ૭૧૨૫
 શરીરપીડા તુ યદીહ ધર્મઃ સુખં શરીરસ્ય ભવત્યધર્મઃ ।
 ધર્મેણ ચાપ્નોતિ સુખં પરત્ર તસ્માદધર્મ કૃલતીહ ધર્મઃ ॥ ૭૧૨૬
 યતઃ શરીરં મનસો વશેન પ્રવર્તતે વાપિ નિવર્તતે વા ।
 યુક્તો દમશ્ચેતસ એવ તસ્માચ્છિત્તાદૃતે કાષ્ઠસમં શરીરમ્ ॥ ૭૧૨૭
 આહારશુદ્ધ્યા યદિ પુણ્યમિદં તસ્માન્મૂગાણામપિ પુણ્યમસ્તિ ।
 યે ચાપિ બાહ્યાઃ પુરુષાઃ કૃલેભ્યો ભાગ્યાપરાધેન પરાઙ્મુખત્વાત્ ॥ ૭૧૨૮
 દુઃખેડભિસન્ધિસ્ત્વથ પુણ્યહેતુઃ સુખેડપિ કાર્યો નનુ સોડભિસન્ધિઃ ।
 અથ પ્રમાણં ન સુખેડભિસન્ધિદુઃખે પ્રમાણં નનુ નાભિસન્ધિઃ ॥ ૭૧૨૯
 તથૈવ યે કર્મવિશુદ્ધિહેતોઃ સ્મૃશન્ત્યપસ્તીર્થમિતિ પ્રવૃત્તાઃ ।
 તત્રાપિ તોષો હૃદિ કેવલોડયં ન પાવથિચ્ચન્તિ હિ પાપમાપઃ ॥ ૭૧૩૦
 સ્પૃષ્ટં હિ યદ્યદુણવદ્ભિરમ્ભસ્તત્તત્પૃથિવ્યાં યદિ તીર્થમિષ્ટમ્ ।
 તસ્માદ્ગુણાનેવ પરૈમિ તીર્થમાપસ્તુ નિઃસંશયમાપ એવ ॥ ૭૧૩૧
 ઇતિ સ્મ તત્તદ્બુદ્ધ્યુક્તિયુક્તં જગાદ યાસ્તં ચ યથૌ વિવસ્વાન્ ।
 તતો હવિર્ધૂમવિવર્ણવૃક્ષં તપઃપ્રશાન્તં સ વનં વિવેશ ॥ ૭૧૩૨
 અભ્યુદ્ધૃતપ્રજ્વલિતાગ્નિહોત્રં કૃતાભિષેકર્ષિજનાવકીર્ણમ્ ।
 જાપ્યસ્વનાકૃજિતદેવકોષ્ટે ધર્મસ્ય કર્માન્તમિવ પ્રવૃત્તમ્ ॥ ૭૧૩૩
 કાશ્ચિન્નિશાસ્ત્રત્ર નિશાકરાભઃ પરીક્ષમાણશ્ચ તપાંસ્યુવાસ ।
 સર્વં પરિક્ષેપ્ય તપશ્ચ મત્વા તસ્માત્તપઃક્ષેત્રતલાજ્જગામ ॥ ૭૧૩૪
 અન્વગ્રજન્નાશ્રમિણસ્તતસ્તં તદ્ગૂપમાહાત્મ્યગતૈર્મનોભિઃ ।
 દેશાદનાર્યૈરભિભૂયમાનાન્મહાર્ષયો ધર્મમિવાપયાન્તમ્ ॥ ૭૧૩૫

ततो जटावल्कलयीरभेवांस्तपोधनाश्चैव स तान्दृष्ट्वा ।
 तपांसि येषामनुबुध्यमानस्तस्थौ शिवे श्रीमति मार्गवृक्षे ॥ ७।३६
 अथोपसृत्याश्रमवासिनस्तं मनुष्यवर्यं परिवार्यं तस्थुः ।
 वृद्धश्च तेषां बहुमानपूर्वं कलेन साम्ना गिरमित्युवाच ॥ ७।३७
 त्वय्यागते पूर्णां एवाश्रमोऽभूत्सम्पद्यते शून्य एव प्रयाते ।
 तस्मादिमं नार्हसि तात उातुं जिञ्जविषोर्द्वैतमिवेष्टमायुः ॥ ७।३८
 ब्रह्मर्षिराजर्षिसुरर्षिजुष्टः पुण्यः समीपे ङिमवान् ङि शैवः ।
 तपांसि तान्येव तपोधनानां यत्सन्निकर्षाद्बहुलीभवन्ति ॥ ७।३९
 तीर्थानि पुण्यान्यमितस्तथैव सोपानभूतानि नभस्तलस्य ।
 जुष्टानि धर्मात्मभिरात्मवद्भिर्देवर्षिभिश्चैव मडार्षिभिश्च ॥ ७।४०
 एतश्च भूयः क्षममुत्तरैव द्विज्जोषितुं धर्मविशेषहेतोः ।
 न ङि क्षमं दक्षिणतो बुधेन पदं भवेदेकमपि प्रयातुम् ॥ ७।४१
 तपोवनेऽस्मिन्नथ निष्क्रियो वा सङ्कीर्णधर्मा पतितोऽशुचिर्वा ।
 दृष्टस्त्वया येन न ते विवत्सा तद्भ्रूङि यावद्दुश्चितोऽस्तु वासः ॥ ७।४२
 एमे ङि वांछन्ति तपःसहायं तपोनिधानप्रतिमं भवन्तम् ।
 वासस्त्वया ङीन्द्रसमेन सार्धं बृहस्पतेरभ्युद्ययावहः स्यात् ॥ ७।४३
 एत्येवमुक्ते स तपस्विमध्ये तपस्विमुष्येन मनीषिमुष्यः ।
 भवप्रणशाशाय कृतप्रतिज्ञः स्वं भावमन्तर्गतमाययक्षे ॥ ७।४४
 ऋज्ज्वात्मनां धर्मभूतां मुनीनामिष्टातिथित्वात्स्वजनोपमानम् ।
 अेवविधैर्मां प्रति भावजातैः प्रीतिः परात्मा जनिताश्च मार्गः ॥ ७।४५
 स्निग्धाभिराभिर्दुष्ट्यङ्गमाभिः समासतः स्नात एवास्मि वाङ्मिः ।
 रतिश्च मे धर्मनवग्रहस्य विस्पन्दिता सम्प्रति भूय अेव ॥ ७।४६
 अेवं प्रवृत्तान् भवतः शरण्यानतीव सन्दर्शितपक्षपातान् ।
 यास्यामि ङित्वेति ममापि दुःखं यथैव अन्धस्यजतस्तथैव ॥ ७।४७
 स्वर्गाय युष्माकमयं तु धर्मो ममाभिलाषस्त्वपुनर्भवाय ।
 अस्मिन् वने येन न मे विवत्सा भिन्नः प्रवृत्त्या ङि निवृत्तिधर्मः ॥ ७।४८
 तन्नारतिर्मे न परापथारो वनादितो येन परित्रजामि ।
 धर्मो स्थिताः पूर्वयुगानुरूपे सर्वे भवन्तो ङि मडार्षिकल्पाः ॥ ७।४९
 ततो वयः सूनृतमर्थवस्थ सुश्रक्षशमोजस्वि य गर्वितं य ।
 श्रुत्वा कुमारस्य तपस्विनस्ते विशेषयुक्तं बहुमानभीयुः ॥ ७।५०
 कश्चिद्द्विजस्तत्र तु भस्मशायी प्रांशुः शिषी दारवयीरवासाः ।
 आपिङ्गलाक्षस्तनुदीर्घघोषः कुण्डोदहस्तो गिरमित्युवाच ॥ ७।५१

धीमन्नुदारः भलु निश्चयस्ते यस्त्वं युवा जन्मनि दृष्टदोषः ।
 स्वर्गापवर्गौ हि विचार्य सम्यग्यस्यापवर्गे मतिरस्ति सोऽस्ति ॥ ७।पर
 यज्ञैस्तपोभिर्नियमैश्च तैस्तैः स्वर्गं धियासन्ति हि रागवन्तः ।
 रागोऽसार्धं रिपुणोव युद्ध्वा मोक्षं पश्यान्ति तु सत्त्ववन्तः ॥ ७।प३
 तद्बुद्धिरेषा यदि निश्चिता ते तूर्णं भवान् गच्छतु विन्ध्यकोष्ठम् ।
 असौ मुनिस्तत्र वसत्यराजो यो नैष्ठिके श्रेयसि लब्धयक्षुः ॥ ७।प४
 तस्माद्भवान्श्रोष्यति तत्त्वमार्गं सत्यां रुथौ सम्प्रतिपत्स्यते य ।
 यथा तु पश्यामि मतिस्तवैषा तस्यापि यास्यत्यवधूय बुद्धिम् ॥ ७।प५
 पुष्टान्मघोषां विपुलायताक्षं ताम्राधरोष्ठं सिततीक्ष्णदंष्ट्रम् ।
 धं हि वक्त्रं तनुरक्तजिह्वं ज्ञेयार्णवं पास्यति कृत्स्नमेव ॥ ७।प६
 गम्भीरता या भवतस्त्वगाधा या दीमता यानि य लक्षणानि ।
 आचार्यकं प्राप्स्यसि तत्पृथिव्यां यत्रर्षिभिः पूर्वयुगेऽप्यवामम् ॥ ७।प७
 परममिति ततो नृपात्मजस्तमृषिजनं प्रतिनन्द्य निर्यथौ ।
 विधिवदनुविधाय तेऽपि तं प्रविविशुराश्रमिणस्तपोवनम् ॥ ७।प८
 इति श्रीबुद्धचरिते मडाकाव्ये तपोवनप्रवेशो नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥

Book VIII [अन्तःपुरविलापो]

ततस्तुरङ्गावयसरः स दुर्मनास्तथा वनं भर्तारि निर्ममे गते ।
 यकार यत्नं पथि शोकविग्रहे तथापि यैवाश्रु न तस्य चिक्षिपे ॥ ८।१
 यमेकरात्रेण तु भर्तुराज्ञया जगाम मार्गं सल तेन वाजिना ।
 धयाय भर्तुर्विरलं विचिन्तयंस्तमेव पन्थानमलोभिरष्टभिः ॥ ८।२
 उयश्च सौजस्विं ययार कन्धकस्तताम भावेन बभूव निर्मदः ।
 अलङ्कृतश्चापि तथैव भूषणैरभूद्रतश्रीरिव तेन वर्जितः ॥ ८।३
 निवृत्य यैवाभिमुभस्तपोवनं भृशं जिह्वेषे करुणं मुहुर्मुहुः ।
 क्षुधान्वितोऽप्यध्वनि शष्यमम्बु वा यथा पुरा नाभिननन्द नाददे ॥ ८।४
 ततो विडीनं कपिलाह्वयं पुरं मडात्मना तेन जगद्धितात्मना ।
 कुमेषा तौ शून्यमिवोपजग्मतुर्द्विवाकरेणोव विनाकृतं नभः ॥ ८।५
 सपुण्डरीकेरपि शोभितं जलैरलङ्कृतं पुष्पधरैर्नैरपि ।
 तदेव तस्योपवनं वनोपमं गतप्रदुर्धनं रराज नागरैः ॥ ८।६
 ततो भ्रमद्भिर्दिशि दीनमानसैरनुज्ज्वलैर्वाभ्युदतेक्षुणैर्नरैः ।
 निवार्यमाणविव तावुभौ पुरं शनैरजःस्नातमिवाभिजग्मतुः ॥ ८।७

निशम्य य स्रस्तशरीरगामिनौ विनागतौ शाक्यकुलर्षभेण तौ ।
 मुभोय वाष्पं पथि नागरो जनः पुरा रथे दशशरथेऽरिवागते ॥ ८।८
 अथ ब्रुवन्तः समुपेतमन्यवो जनाः पथि व्यन्कमागताश्रवः ।
 क्व राजपुत्रः कुलराष्ट्रवर्धनो हृतस्त्वयासाविति पृष्ठतोऽन्ययुः ॥ ८।९
 ततः स तान् भक्तिमतोऽब्रवीज्जनान्नरेन्द्रपुत्रं न परित्यजाम्यहम् ।
 रुदन्नलं तेन तु निजने वने गृहस्थवेशश्च विसर्जिताविति ॥ ८।१०
 धृष्टं वयस्तस्य निशम्य ते जनाः सुदुष्करं भवित्विति निश्चयं ययुः ।
 पतद्विजडुः सलिलं न नेत्रजं मनो निनिन्दुश्च कृलार्थमात्मनः ॥ ८।११
 अथोचुरथैव विशाम तद्गनं गतः स यत्र द्विपराजविक्रमः ।
 जिञ्जुविषा नास्ति हि तेन नो विना यथेन्द्रियाणां विगमे शरीरिणाम् ॥ ८।१२
 धृष्टं पुरं तेन विवर्जितं वनं वनं य तत्तेन समन्वितं पुरम् ।
 न शोभते तेन हि नो विना पुरं मरुत्वता वृत्रवधे यथा द्रिवम् ॥ ८।१३
 पुनः कुमारो विनिवृत्तं धृत्यथौ गवाक्षमालाः प्रतिपेद्विरेऽङ्गनाः ।
 विविक्तपृष्ठं य निशम्य वाजिनं पुनर्गवाक्षाणि पिधाय युक्कुशुः ॥ ८।१४
 प्रविष्टदीक्षस्तु सुतोपलब्धये प्रतेन शोकेन य प्पिन्नमानसः ।
 जजाप देवायतने नराधिपश्चकार तास्ताश्च यथाश्रयाः क्रियाः ॥ ८।१५
 ततः स वाष्पप्रतिपूर्वालोचनस्तुरङ्गमादाय तुरङ्गमानसः ॥ ८।१६
 विवेश शोकाभिहतो नृपालयं क्षयं विनीते रिपुणोव भर्तारि ॥
 विगाढमानश्च नरेन्द्रमन्दिरं विलोकयन्नश्रुवलेन यक्षुषा ।
 स्वरेण पुष्टेन रुराव कन्धको जनाय दुःखं प्रतिवेदयन्निव ॥ ८।१७
 ततः भगाश्च क्षयमध्यगोचराः समीपबद्धास्तुरगाश्च सत्कृताः ।
 उयस्य तस्य प्रतिसस्वनुः स्वनं नरेन्द्रसूनोरुपयानशङ्किताः ॥ ८।१८
 जनाश्च उर्षातिशयेन वञ्चिता जनाधिपान्तःपुरसन्निकर्षगाः ।
 यथा उयः कन्धक ओष ढेषते ध्रुवं कुमारो विशतीति मेनिरे ॥ ८।१९
 अतिप्रलुर्षादथ शोकमूर्च्छिताः कुमारसन्दर्शनलोललोचनाः ।
 गृडाद्विनिश्चङ्कमुराशया स्त्रियः शरत्पयोदादिव विधुतश्चलाः ॥ ८।२०
 विलम्बवेश्यो मलिनांशुकांभरा निरञ्जनैर्वाष्पहतैर्क्षणैर्भुजैः ।
 स्त्रियो न रेजुर्भुजया विनाकृता द्रिवीव तारा रजनीक्षयारुणाः ॥ ८।२१
 अरक्तताम्रैश्चरणैरनूपुरैरकुण्डलैराजवकण्ठिर्भुजैः ।
 स्वभावापीनैर्जघनैरभेभलैरडारयोक्त्रैर्भुषितैरिव स्तनैः ॥ ८।२२
 निरीक्षिता वाष्पपरीतलोचनं निराश्रयं व्यन्कमश्रमेव य ।

विवर्णवक्त्रा रुरुद्वराङ्गना वनान्तरे गाव धवर्षभोज्जिताः ॥ ८। २३
 ततः सवाष्पा मडिषी मडीपतेः प्रनष्टवत्सा मडिषीव वत्सला ।
 प्रगुह्य बाहू निपपात गौतमी विलोलपर्णा कदलीव काञ्चनी ॥ ८। २४
 उतत्विषोऽन्याः शिथिलात्मबाहवः स्त्रियो विषादेन विचेतना धव ।
 न युक्कुशुनांश्च जडुर्न शशसुर्न येतना उल्लिपिता धव स्थिताः ॥ ८। २५
 अधीरमन्याः पतिशोकमूर्छिता विलोचनप्रस्रवणैर्भूमैः स्त्रियः ।
 सिषिञ्चिरे प्रोषितयन्तान् स्तनान् धराधरः प्रस्रवणैरिवोपलान् ॥ ८। २६
 भुपैश्च तासां नयनाम्भुताडितैः रराज तद्राजनिवेशनं तदा ।
 नवाम्बुकालेऽभुद्वृष्टिताडितैः स्रवज्जलैस्तामरसैर्यथा सरः ॥ ८। २७
 सुवृत्तपीनाङ्गुलिभिर्निरन्तरैरभूषणैर्गूढशिरैर्वराङ्गनाः ।
 उरांसि जघ्नुः कमलोपमैः करैः स्वपल्लवैर्वातयला लता धव ॥ ८। २८
 करप्रडारप्रयलैश्च ता बभुर्यथापि नार्यः सलितोन्नतैः स्तनैः ।
 वनानिलाधूर्णितपद्मकम्पितैः रथाङ्गनाभ्रान् मिथुनैरिवापगाः ॥ ८। २९
 यथा य वक्ष्णांसि करैरपीऽयन्तथैव वक्षोभिरपीऽयन् करान् ।
 अकारयन्तत्र परस्परं व्यथाः कराग्रवक्ष्णास्यबला दयालसाः ॥ ८। ३०
 ततस्तु रोषप्रविरक्तलोचना विषादसम्बन्धकषायगद्गदम् ।
 उवाच निःश्वासयलत्पयोधरा विगाधशोकाश्रुधरा यशोधरा ॥ ८। ३१
 निशि प्रसुप्तामवशां विडाय मां गतः क्व स ख्यन्तक मन्मनोरथः ।
 उपागते य त्वयि कन्थके य मे समं गतेषु त्रिषु कम्पते मनः ॥ ८। ३२
 अनार्यमस्निद्धममित्रकर्म मे नृशंस कृत्वा किमिडाध रोदिषि ।
 नियस्य वाष्पं भव तुष्टमानसो न संवदत्यश्रु य तस्थ कर्म ते ॥ ८। ३३
 प्रियेण वश्येन छितेन साधुना त्वया सदायेन यथार्थकारिणः ।
 गतोऽर्थपुत्रो ऽयपुनर्निवृत्तये रमस्व दिष्ट्या सङ्गलः श्रमस्तव ॥ ८। ३४
 वरं मनुष्यस्य विचक्षणो रिपुर्न मित्रमप्राज्ञमयोगपेशलम् ।
 सुदृष्ट्युवेण ऽयविपश्चिता त्वया कृतः कुलस्यास्य मडानुपप्लवः ॥ ८। ३५
 धमा छि शोभ्या व्यवमुक्तभूषणाः प्रसक्तवाष्पाविलरक्तलोचनाः ।
 स्थितेऽपि पत्यौ छिमवन्मडीसमे प्रनष्टशोभा विधवा धव स्त्रियः ॥ ८। ३६
 धमाश्च विक्षिप्तवितङ्गबाहवः प्रसक्तपारावतदीर्घनिस्वनाः ।
 विनाङ्गतास्तेन सडैव रोधनैर्भृशं रुदन्तीव विमानपङ्क्तयः ॥ ८। ३७
 अनर्थकामोऽस्य जनस्य सर्वथा तुरङ्गमोऽपि ध्रुवमेष कन्थकः ।
 जडार सर्वस्वमितस्तथा छि मे जने प्रसुप्ते निशि रत्नयौरवत् ॥ ८। ३८
 यदा समर्थः भवु सोढुमागतानिषुप्रडारानपि किं पुनः कशाः ।

गतः कशापातभयात् कथं त्वयं श्रियं गृहीत्वा लृष्टयं य मे समम् ॥ ८।३८
 अनार्थकर्मा भृशमद्योषते नरेन्द्रधिष्यं प्रतिपूरयन्निव ।
 यदा तु निर्वालयति स्म मे प्रियं तदा हि मूकस्तुरगाधमोऽभवत् ॥ ८।४०
 यद्विष्यतेषिष्यत बोधयञ्जनं पुरैः क्षितौ वाप्यकश्चित् ध्वनिम् ।
 अनुस्वनं वाजनयिष्यदुत्तमं न याभविष्यन्मम दुःखमीदृशम् ॥ ८।४१
 षतीह देव्याः परिदेविताश्रयं निशम्य वाष्यग्रथिताक्षरं वयः ।
 अधोमुपः साश्रुकलः कृताञ्जलिः शनैरिदं छन्दक उत्तरं जगौ ॥ ८।४२
 विगर्हितुं नार्हसि देवि कन्धकं न यापि रोषं मयि कर्तुमर्हसि ।
 अनागसौ स्वः समवेदि सर्वशो गतो नृदेवः स हि देवि देववत् ॥ ८।४३
 अहं हि जानन्नपि राजशासनं भलाद्भुतः कैरपि दैवतैरिव ।
 उपानयं तूर्णमिमं तुरङ्गमं तथा-वगम्यं विगतश्रमोऽध्वनि ॥ ८।४४
 व्रजत्रयं वाञ्छिरोऽपि नास्पृशन्मर्द्धां भुरात्रैर्विधृतैरिवान्तरा ।
 तथैव दैवादिव संयताननो अनुस्वनं नाकृत नाप्युषेत ॥ ८।४५
 यदा वद्विर्गच्छति पार्थिवात्मजस्तदाभवद्द्वारमपावृतं स्वयम् ।
 तमश्च नैशं रविज्ञेय पाटितं ततोऽपि दैवो विधिरेश गृह्यताम् ॥ ८।४६
 यदाप्रमत्तोऽपि नरेन्द्रशासनाद्गुह्ये पुरे यैव सलस्रशो जनः ।
 तदा स नाबुध्यत निद्रया लृतस्ततोऽपि दैवो विधिरेश गृह्यताम् ॥ ८।४७
 यतश्च वासो वनवाससम्मतं विसृष्टमस्मै समये द्विवौकसा ।
 द्विवि प्रविद्धं मुकुटं य तद्भुतं ततोऽपि दैवो विधिरेश गृह्यताम् ॥ ८।४८
 तदेवमावां नरदेवि दोषतो न तत्प्रयातं प्रतिगन्तुमर्हसि ।
 न कामकारो मम नास्य वाञ्छिनः कृतानुयात्रः स हि दैवतैर्गतः ॥ ८।४९
 षति प्रयाणं बहुधैवमद्भुतं निशम्य तास्तस्य मलात्मनः स्त्रियः ।
 प्रनष्टशोका षव विस्मयं ययुर्मनोजवरं प्रप्रजनात्तु लेभिरे ॥ ८।५०
 विषादपारिष्वलवलोच्यना ततः प्रनष्टपोता कुररीव दुःषिता ।
 विहाय धैर्यं विरुराव गौतमी तताम यैवाश्रुमुपुणी जगाद य ॥ ८।५१
 मर्द्धोर्मिन्तो मृदवोऽसिताः शुभाः पृथक्पृथक्मूलरुढाः समुद्रताः ।
 प्रयेरितास्ते भुवि तस्य मूर्धजा नरेन्द्रमौलीपरिवेष्टनक्षमाः ॥ ८।५२
 प्रलम्बबाहुर्मृगराजविक्रमो महार्थभाक्षः कनकोज्ज्वलद्युतिः ।
 विशालवक्षा धनदुन्दुभिस्वनस्तथाविधोऽप्याश्रमवासमर्हति ॥ ८।५३
 अभागिनी नूनमियं वसुन्धरा तमार्यकर्माणामनुत्तमं प्रति ।
 गतस्ततोऽसौ गुणवान् हि तादृशो नृपः प्रजाभाग्यगुणैः प्रसूयते ॥ ८।५४
 सुजातजलावतताङ्गुली मृदू निगूढगुल्फौ विषपुष्पकोमलौ ।

वनान्तभूमिं कठिनां कथं नु तौ सयकमध्यौ यरणीौ गमिष्यतः ॥ ८।५५
 विमानपृष्ठे शयनासनोचितं मण्डलवस्त्रागुरुचन्दनार्चितम् ।
 कथं नु शीतोष्णजलागमेषु तथ्यरीरमोजस्वि वने भविष्यति ॥ ८।५६
 कुलेन सत्त्वेन भलेन वर्चसा श्रुतेन लक्ष्या वयसा य गर्वितः ।
 प्रदातुमेवाभ्युदितो न यायितुं कथं स भिक्षां परतश्चरिष्यति ॥ ८।५७
 शयौ शयित्वा शयने छिरण्मये प्रबोध्यमानो निशि तूर्यनिस्वनैः ।
 कथं वत स्वप्यति सोऽद्य मे प्रती पटौकदेशान्तस्ति महीतले ॥ ८।५८
 धर्मं विलापं करुणं निशम्य ता भुञ्जेः परिष्वज्य परस्परं स्त्रियः ।
 विलोचनेभ्यः सलिलानि तत्यजुर्मधूनि पुष्पोभ्य ष्वेरिता लताः ॥ ८।५९
 ततो धरायामपतद्यशोधरा विचक्रवाकेव रथाङ्गसाह्वया ।
 शनैश्च तत्तद्विललाप विकलवा मुहुर्मुहुर्गद्गदरुद्धया गिरा ॥ ८।६०
 स मामनाथां सलधर्मयारिणीमपास्य धर्मं यद्वि कर्तुमिच्छति ।
 कुतोऽस्य धर्मः सलधर्मयारिणीं विना तपो यः परिभोक्तुमिच्छति ॥ ८।६१
 शृणोति नूनं स न पूर्वपार्थिवान् मलासुदृशंप्रभृतीन् पितामहान् ।
 वनानि पत्नीसहितानुपेयुषस्तथा स धर्मं मद्गते चिकीर्षति ॥ ८।६२
 मभेषु वा वेदविधानसंस्कृतौ न दम्पती पश्यति दीक्षितावुभौ ।
 समं बुभुक्षु परतोऽपि तत्कलं ततोऽस्य जातो मयि धर्ममत्सरः ॥ ८।६३
 ध्रुवं स जानन् मम धर्मवल्लभो मनः प्रियेऽप्याकलं मुहुर्मिथः ।
 सुभं विभीर्भामपलाय रोसाणां महेन्द्रलोकेऽप्सरसो जिघृक्षति ॥ ८।६४
 धयं तु चिन्ता मम कीदृशं नु ता वपुर्गुणं भिन्नति तत्र योषितः ।
 वने यदर्थं स तपांसि तप्यते श्रियं य छित्वा मम भक्तिमेव य ॥ ८।६५
 न भ्रष्ट्वियं स्वर्गसुभाय मे स्पृहा न तज्जनस्यात्मवतोऽपि दुर्लभम् ।
 स तु प्रियो मामिह वा परत्र वा कथं न जलयादिति मे मनोरथः ॥ ८।६६
 अभागिनी यद्यलमायतेक्षणं शुचिस्मितं भर्तुरुदीक्षितुं मुभम् ।
 न मन्दभाग्योऽर्द्धति राडुलोऽप्ययं कदाचिदङ्गे परिवर्तितुं पितुः ॥ ८।६७
 अहो नृशंसं सुकुमारवर्चसः सुदारुणं तस्य मनस्विनो मनः ।
 कलप्रलापं द्विषतोऽपि लर्षणं शिशुं सुतं यस्त्यजतीदृशं स्वतः ॥ ८।६८
 ममापि कामं लृट्यं सुदारुणं शिलाभयं वाप्ययसापि वा कृतम् ।
 अनाथवञ्चरीरहिते सुभोचिते वनं गते भर्तरि यत्र दीर्यते ॥ ८।६९
 धृतीह देवी पतिशोकमूर्छिता रुरोह दध्यौ विललाप यासकृतम् ।
 स्वभावधीरापि छि सा सती श्रुया धृतिं न सस्मार यकार नो ह्रियम् ॥ ८।७०
 ततस्तथा शोकविलापविकलवां यशोधरां प्रेक्ष्य वसुधरागताम् ।

मडारविन्दैरिव वृष्टिताडितैर्भुजैः सवाष्पैर्वनिता विद्युकुशुः ॥ ८।७१
समाभ्रमण्यः कृतलोभमङ्गलो नृपस्तु देवायतनाद्विनिर्ययौ ।
जनस्य तेनार्त्तरवेण याडतश्चयाल वज्रध्वनिनेव वारणः ॥ ८।७२
निशाम्य य खण्डककन्धकावुभौ सुतस्य संश्रुत्य य निश्चयं स्थिरम् ।
पपात शोकाभिडतो मडीपतिः शयीपतेर्वृत्तं षवोत्सवे ध्वजः ॥ ८।७३
ततो मुडूर्त्तं सुतशोकमोडितो जनेन तुल्याभिजनेन धारितः ।
निरीक्ष्य दृष्ट्या जलपूर्णाया उयं मडीतलस्थो विललाप पार्थिवः ॥ ८।७४
अडूनि कृत्वा समरे प्रियाणि मे मडत्त्वया कन्धक विप्रियं कृतम् ।
गुणप्रियो येन वने स मे प्रियः प्रियोऽपि सन्नप्रियवत् प्रयेरितः ॥ ८।७५
तदध मां वा नय तत्र यत्र स प्रज द्रुतं वा पुनरेनमानय ।
ऋते डि तस्मान्मम नास्ति ज्वितं विगाढरोगस्य सदौषधादिव ॥ ८।७६
सुवर्णनिष्ठाविनि मृत्युना हृते सुदुष्करं यत्र ममार सुञ्जयः ।
अडं पुनर्धर्मरतौ सुते गतेऽमुमुक्षुरात्मानमनात्मवानिव ॥ ८।७७
विभोर्दशक्षत्रकृतः प्रजापतेः परापरज्ञस्य विवस्वदात्मनः ।
प्रियेण पुत्रेण सता विनाकृतं कथं न मुल्येद्धि मनो मनोरपि ॥ ८।७८
अजस्य राजस्तनयाय धीमते नराधिपायेन्द्रसभाय मे स्पृडा ।
गते वनं यस्तनये दिवं गतो न मोघवाष्यः कृपां जिज्व ॥ ८।७९
प्रयक्ष्व मे भद्र तदाश्रमाजिरे हृत्स्त्वया यत्र स मे जलाञ्जलिः ।
धमे परीप्सन्ति डि ते पिपासवो ममासवः प्रेतगतिं थियासवः ॥ ८।८०
धति तनयवियोगजातदुःखं क्षितिसदृशं सडजं विडाय धैर्यम् ।
दशरथ षव रामशोकवश्यो अडु विललाप नृपो विसञ्जकल्पः ॥ ८।८१
श्रुतविनयगुणान्वितस्ततस्तं मतिसथिवः प्रवथाः पुरोडितश्च ।
अवधृतमिदमूयतुर्थथावत्र य परितममुभौ न थाप्यशोडौ ॥ ८।८२
त्यज नरवर शोकमेडि धैर्यं कुधृतिरिवार्डसि धीर नाश्रु भोक्तुम् ।
अजमिव मृदितामपास्य लक्ष्मीं भुवि अडवो डि नृपा वनान्यतीयुः ॥ ८।८३
अपि य नियत अेष तस्य भावः स्मर वयनं तदृषेः पुरासितस्य ।
न डि स दिवि न यडवर्तिराज्ये क्षणमपि वासथितुं सुप्नेन शक्यः ॥ ८।८४
यदि तु नृवर डार्य अेव यत्स्त्वस्त्रितमुडाडर यावदत्र यावः ।
अडुविधमिड युद्धमस्तु तावत्तव तनयस्य विधेश्च तस्य तस्य ॥ ८।८५
नरपतिरथ तौ शशास तस्माद्द्रुतमित अेव युवामभिप्रयातम् ।
न डि मम हृदयं प्रयाति शान्तिं वनशकुनेरिव पुत्रलालसस्य ॥ ८।८६
परममिति नरेन्द्रशासनात्तौ ययतुरमात्यपुरोडितौ वनं तत् ।

कृतमिति सवधूजनः सदारो नृपतिरपि प्रयकार शेषकार्यम् ॥ ८।८७
 एति श्रीबुद्धचरिते मडाकाव्येऽन्तःपुरविलापो नामाष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥

Book IX [कुमारान्वेषणो]

ततस्तदा मन्त्रिपुरोडितौ तौ वाष्यप्रतोदाभिडतौ नृपेण ।
 विद्धौ सदश्राविव सर्वयत्नात्सौडार्दशीघ्रं ययतुर्वनं तत् ॥ ८।९
 तमाश्रमम् जातपरिश्रमौ तावुपेत्य काले सदृशानुयात्रौ ।
 राजर्द्धिमुत्सृज्य विनीतयेष्टावुपेयतुर्भार्गवधिष्ययमेव ॥ ८।१०
 तौ न्यायतस्तं प्रतिपूज्य विभ्रं तेनार्थितौ तावपि यानुवृत्तम् ।
 कृतासनौ भार्गवमासनस्थं छित्त्वा कथामूयतुरात्मकृत्यम् ॥ ८।११
 शुद्धौजसः शुद्धविशालकीर्तिरिक्ष्वाकुवंशप्रभवस्य राज्ञः ।
 धर्मं जन् वेत्तु भवानधीरं श्रुतग्रहे मन्त्रपरिग्रहे य ॥ ८।१२
 तस्येन्द्रकल्पस्य जयन्तकल्पः पुत्रो जरामृत्युभयं तितीर्षुः ।
 धडाभ्युपेतः डिल तस्य डेतोरावामुपेतौ भगवानवैतु ॥ ८।१३
 तौ सोऽब्रवीदस्ति स दीर्घबाहुः प्राभः कुमारो न तु नावबुद्धः ।
 धर्मोऽयमावर्तक इत्यवेत्य यातस्त्वरडाऽभिमुभो मुमुक्षुः ॥ ८।१४
 तस्मात्ततस्तावुपलभ्य तत्त्वं तं विप्रमामन्त्य तद्वैव सधः ।
 भिन्नावभिन्नाविव राजपुत्रः प्रसन्नतुस्तेन यतः स यातः ॥ ८।१५
 यान्तौ ततस्तौ सृजया विडीनमपश्यतां तं वपुषा ज्वलन्तम् ।
 नृपोपविष्टे पथि वृक्षमूले सूर्यं घनाभोगमिव प्रविष्टम् ॥ ८।१६
 यानं विडायोपययौ ततस्तं पुरोडितो मन्त्रधरेण सार्धम् ।
 यथा वनस्थं सडवामदेवो रामं दिदृक्षुर्मुनिरौर्वशेयः ॥ ८।१७
 तावर्ययामासतुर्लतस्तं दिवीव शुङ्गाङ्गिरसौ मडेन्द्रम् ।
 प्रत्यर्ययामास स थार्लतस्तौ दिवीव शुङ्गाङ्गिरसौ मडेन्द्रः ॥ ८।१८
 कृताभ्यनुज्ञावमितस्ततस्तौ निषीदतुः शाक्यकुलध्वजस्य ।
 विरेजतुस्तस्य य सन्निकर्षे पुनर्वसू योगगताविवेन्दोः ॥ ८।१९
 तं वृक्षमूलस्थमभिज्वलन्तं पुरोडितो राजसुतं बभाषे ।
 यथोपविष्टे दिवि पारिजाते बृडस्पतिः शङ्कसुतं जयन्तम् ॥ ८।२०
 त्वय्योऽशल्ये लृडयावगाढे मोडं गतो भूमितले मुडूर्तम् ।
 कुमार राजा नयनाम्भुवर्षो यत्त्वामवोयत्तदिदं निभोध ॥ ८।२१
 जानामि धर्मं प्रति निश्चयं ते परैमि तेऽय्याविनमेतमर्थम् ।

अलं त्वकाले वनसंश्रयात्ते शोकाग्निनाग्निप्रतिमेन दृष्ये ॥ ८।१४
 तदेडि धर्मप्रिय मत्प्रियार्थं धर्मार्थमेव त्यज बुद्धिमेताम् ।
 अयं डि मा शोकस्यः प्रवृद्धो नदीस्यः कूलमिवाभिडन्ति ॥ ८।१५
 मेघाम्बुकक्षाद्रिषु या डि वृत्तिः समीरणाकार्काग्निमडाशनीनाम् ।
 तां वृत्तिमस्मासु करोति शोको विकर्षणोऽप्योषणदाडभेदैः ॥ ८।१६
 तद्भुङ्क्ष्व तावद्भुङ्क्षुधाधिपत्यं काले वनं यास्यसि शास्त्रदृष्टे ।
 अनिष्टबन्धौ कुरु माप्युपेक्षां सर्वेषु भूतेषु दया डि धर्मः ॥ ८।१७
 न यैष धर्मो वनं श्रेयः सिद्धः पुरेऽपि सिद्धिर्नियता यतीनाम् ।
 बुद्धिश्च यत्नश्च निमित्तमत्र वनं यं लिङ्गं यं डि भीरुचिह्नम् ॥ ८।१८
 मौलीधरैरेसविषकृताडरैः डेयूरविष्टभ्यभुञ्जेनरेन्द्रैः ।
 लक्ष्यङ्गुमध्ये परिवर्तमानैः प्राभो गृहस्थैरपि मोक्षधर्मः ॥ ८।१९
 ध्रुवानुञ्जौ यौ बलिवज्ज्वालू वैभ्राजमाषाढमथान्तिदेवम् ।
 विदेडराजं जनकं तथैव पाकद्रुमं सेनजितश्च राज्ञः ॥ ८।२०
 शेतान् गृहस्थान् नृपतीनवेडि नैःश्रेयसे धर्मविधौ विनीतान् ।
 उभेऽपि तस्माद्युगपद्भजस्व चित्ताधिपत्यं यं नृपश्रियं यं ॥ ८।२१
 शय्यामि डि त्वामुपगुड्य गाढं कृताभिषेकं सलिलाद्रमेव ।
 धृतात्पत्रं समुदीक्षमाणस्तेनैव डर्षेण वनं प्रवेष्टुम् ॥ ८।२२
 शत्यश्रवीद्भूमिपतिर्भवन्तं वाक्येन वाष्पग्रथिताक्षरेण ।
 श्रुत्वा भवानर्हति तत्प्रियार्थं स्नेहेन तत्स्नेहमनुप्रयातुम् ॥ ८।२३
 शोकाभ्रसि त्वत्प्रभवे ड्यगाधे दुःखाण्वि मज्जति शाक्यराजः ।
 तस्मात्तमुत्तारय नाथडीनं निराश्रयं मग्नमिवाण्वि गाम् ॥ ८।२४
 भीष्मेण गङ्गोदरसम्भवेन रामेण रामेण यं भाग्विण ।
 श्रुत्वा कृतं कर्म पितुः प्रियार्थं पितुस्त्वमप्यर्हसि कर्तुमिष्टम् ॥ ८।२५
 संवर्धयित्रीं यं समेडि देवीमगस्त्यजुष्टां दिशमप्रयाताम् ।
 प्रनष्टवत्सामिव वत्सलां गामजस्रमार्तां करुणं रुदन्तीं ॥ ८।२६
 डंसेन डंसीमिव विप्रयुक्तां त्यक्तां गज्जेनेव वने करेणुम् ।
 आर्तां सनाथामपि नाथडीनां त्रातुं वधूमर्हसि दृशनेन ॥ ८।२७
 श्रेकं सुतं बालमनर्हदुःखं सन्तापमन्तर्गतमुद्भूतम् ।
 तं राडुलं मोक्षय बन्धुशोकाद् राडूपसर्गादिव पूर्णयन्द्रम् ॥ ८।२८
 शोकाग्निना त्वद्विरडेचनेन निःश्रासधूमेन तमःशिषेन ।
 त्वदर्शनायर्हति दृष्यमानः सोऽन्तःपुरं यैव पुरं यं कृत्स्नम् ॥ ८।२९
 स भोषिसत्त्वः पश्चिपूर्णासत्त्वः श्रुत्वा वयस्तस्य पुरोडितस्य ।

ध्यात्वा मुहूर्तं गुणवद्गुणैः प्रत्युत्तरं प्रश्रितमित्युवाच ॥ ९।३०
 अवैमि भावं तनयप्रसक्तं विशेषतो यो मयि भूमिपस्य ।
 जानन्नपि व्याधिजराविपद्भ्यो भीतस्त्वगत्या स्वजनं त्यजामि ॥ ९।३१
 द्रष्टुं प्रियं कः स्वजनं हि नेत्र्येत्रासौ यद्वि स्यात्प्रियविप्रयोगः ।
 यदा तु भूत्वापि भवेद्वियोगस्ततो गुरुं श्लिग्धमपि त्यजामि ॥ ९।३२
 मद्भेतुकं यत्तु नराधिपस्य शोकं भवानर्हति न प्रियं मे ।
 यत्स्वप्नभूतेषु समागमेषु सन्तप्यते भाविनि विप्रयोगैः ॥ ९।३३
 अये य ते निश्चयमेतु बुद्धिर्दृष्ट्वा विचित्रं विविधप्रचारम् ।
 सन्तापडेतुर्न सुतो न बन्धुरज्ञाननैमित्तिक अेष तापः ॥ ९।३४
 यदाध्यगानामिव सङ्गतानां काले वियोगो नियतः प्रजानाम् ।
 प्राज्ञो जनः को नु भजेत शोकं बन्धुप्रियः सन्नपि बन्धुहीनः ॥ ९।३५
 ष्ठीति हित्वा स्वजनं परत्र प्रलभ्य चेडापि पुनः प्रयाति ।
 गत्वापि तत्राप्यपरत्र गम्येत्येवं जनो योगिनि कोऽनुरोधः ॥ ९।३६
 यदा य गर्भात्प्रभृति प्रवृत्तः सर्वास्व अवस्थासु वधाय मृत्युः ।
 कस्मादकाले वनसंश्रयं मे पुत्रप्रियस्तत्र भवान् अवोयत् ॥ ९।३७
 भवत्यकालो विषयाभिपत्तो कालस्तथैवाभिविधौ प्रदिष्टः ॥ ९।३८
 कालो जगत्दर्शति सर्वकालानर्यार्हिके श्रेयसि सर्वकालः ॥
 राजयं मुमुक्षुर्मयि यस्य राजा तदध्युदारं सदृशं पितुश्च ।
 प्रतिग्रीहीतुं मम न क्षमं तु लोभादपथ्यान्नमिवातुरस्य ॥ ९।३९
 कथं नु मोहायतनं नृपत्वं क्षमं प्रपत्तुं विदुषा नरेण ।
 सोऽद्वेगता यत्र मद्यः श्रमश्च परोपचारेण य धर्मपीडा ॥ ९।४०
 जाम्बूनदं हर्म्यमिव प्रदीप्तं विषेण संयुक्तमिवोत्तमात्रम् ।
 ग्राह्याकुलं चाग्निव्वव सारविन्दं राजयं हि रम्यं व्यसनाश्रयं य ॥ ९।४१
 इत्थं य राजयं न सुभं न धर्मः पूर्वं यथा जातघृणा नरेन्द्राः ।
 वयःप्रकर्षेऽपरिहार्यदुःखे राज्यानि मुक्त्वा वनमेव जग्मुः ॥ ९।४२
 वरं हि भुक्तानि तृष्णान्यरण्ये तोषं परं रत्नमिवोपगुह्य ।
 सडोषितं श्रीसुलभैर्न यैव द्यौषैरदृश्यैरिव कृष्णसर्पैः ॥ ९।४३
 श्लाघ्यं हि राज्यानि विहाय राज्ञां धर्माभिलाषेण वनं प्रवेष्टुम् ।
 भग्नप्रतिज्ञस्य न तूपपन्नं वनं परित्यज्य गृहं प्रवेष्टुम् ॥ ९।४४
 जातः कुले को हि नरः ससत्त्वो धर्माभिलाषेण वनं प्रविष्टः ।
 काषायमुत्सृज्य विमुक्तलज्जः पुरन्दरस्यापि पुरं श्रयेत ॥ ९।४५

लोभाद्धि मोडादथवा भयेन यो वान्तमन्नं पुनरादधीत ।
 लोभात्स मोडादथवा भयेन सन्त्यज्य कामान् पुनरादधीत ॥ ८१६
 यश्च प्रदीप्ताच्छरणात्कथञ्चिन्नृष्यभ्यः भूयः प्रविशेत्तदेव ।
 गार्हस्थ्यमुत्सृज्य स दृष्टदोषो मोडेन भूयोऽभिलषेद्ग्रहीतुम् ॥ ८१७
 या य श्रुतिर्भोक्षमवाप्तवन्तो नृपा गृहस्था धृति नैतदस्ति ।
 शमप्रधानः क्व य मोक्षधर्मो दण्डप्रधानः क्व य राजधर्मः ॥ ८१८
 शमे रतिश्चेच्छिथिलं य राजयं राजये मतिश्चेच्छमविवक्षश्च ।
 शमश्च तैक्षण्यं य छि नोपपन्नं शीतोष्णयोरैक्यमिवोदकाञ्चयोः ॥ ८१९
 तन्निश्चयाद्वा वसुधाधिपास्ते राज्यानि मुञ्चवा शममाप्तवन्तः ।
 राज्याङ्गिता वा निभृतेन्द्रियत्वादनैष्ठिके मोक्षकृताभिमानाः ॥ ८२०
 तेषां य राजयेऽस्तु शमो यथावत्प्रामो वनं नाडमनिश्चयेन ।
 छित्वा छि पाशं गृहबन्धुसङ्घं मुक्तः पुनर्न प्रविविक्शुरस्मि ॥ ८२१
 ध्यात्वात्मविज्ञानगुणानुभवं मुक्तस्पृहं छेतुमदूर्जितं य ।
 श्रुत्वा नरेन्द्रात्मजमुक्तवन्तं प्रत्युत्तरं मन्त्रधरोऽप्युवाच ॥ ८२२ (८२२)
 यो निश्चयो मन्त्रवरस्तवायं नायं न युक्तो न तु कालयुक्तः ।
 शोकाय छित्वा पितरं वयःस्थं स्याद्धर्मकामस्य छि ते न धर्मः ॥ ८२३ (८२३)
 नूनं य बुद्धिस्तव नातिसूक्ष्मा धर्मार्थकामेष्ववियक्षणा वा ।
 छेतोरदृष्टस्य इवस्य यस्त्वं प्रत्यक्षमर्थं परिभूय यासि ॥ ८२४ (८२४)
 पुनर्भवोऽस्तीति य केचिदाहुर्नास्तीति केचिन्नियतप्रतिज्ञाः ।
 अवे यदा संशयितोऽयमर्थस्तस्मात् क्षमं भोक्तुमुपस्थिता श्रीः ॥ ८२५ (८२५)
 भूयः प्रवृत्तिर्यदि काचिदस्ति रंस्यामहे तत्र यथोपपत्तौ ।
 अथ प्रवृत्तिः परतो न काचित्सिद्धोऽप्रयत्नाज्जगतोऽस्य मोक्षः ॥ ८२६ (८२६)
 अस्तीति केचित्परलोकाद्भूमोक्षस्य योगं न तु वर्णयन्ति ।
 अत्रैर्यथा ष्युष्णामपां द्रवत्वं तद्भ्रत्प्रवृत्तौ प्रकृतिं वदन्ति ॥ ८२७ (८२७)
 केचित्स्वभावादिति वर्णयन्ति शुभाशुभं चैव भवाभवौ य ।
 स्वाभाविकं सर्वमिदं य यस्मादतोऽपि मोघो भवति प्रयत्नः ॥ ८२८ (८२८)
 यद्विन्द्रियाणां नियतः प्रथारः प्रियाप्रियत्वं विषयेषु चैव ।
 संयुज्यते यज्जयत्यर्त्तिभिश्च कस्तत्र यत्नो ननु स स्वभावः ॥ ८२९ (८२९)
 अद्भिर्हुताशः शममभ्युपैति तेजोसि चापो गमयन्ति शोषम् ।
 भिन्नानि भूतानि शरीरसंस्थान्यैश्च य दत्त्वा जगद्गुह्यन्ति ॥ ८३० (८३०)
 यत्पाणिपादोदरपृष्ठमूर्धा निर्वर्तते गर्भगतस्य भावः ।
 यदात्मनस्तस्य य तेन योगः स्वाभाविकं तत्कथयन्ति तज्ज्ञाः ॥ ८३१ (८३१)

कः कष्टकस्य प्रकरोति तैक्ष्ण्यं विचित्रभावं मृगपक्षिणां वा ।
 स्वभावतः सर्वमिदं प्रवृत्तं न कामकारोऽस्ति कुतः प्रयत्नः ॥ ८१५२ (८१६२)
 सर्गं वदन्तीश्वरतस्तथान्ये तत्र प्रयत्ने पुरुषस्य कोऽर्थः ।
 य एव उेतुर्जगतः प्रवृत्तौ उेतुर्निवृत्तौ नियतः स एव ॥ ८१५३ (८१६३)
 डेयिद्धदन्त्यात्मनिमित्तमेव प्रादुर्भवं यैव भवक्षयं य ।
 प्रादुर्भवं तु प्रवदन्त्ययत्नाद्येन मोक्षाधिगमं भ्रुवन्ति ॥ ८१५४ (८१६४)
 नरः पितृणामनृणः प्रजाभिर्वैदृषीणां कृतुभिः सुराणाम् ।
 उत्पद्यते सार्धमृषैस्त्रिभस्तेर्यस्यास्ति मोक्षः डिल तस्य मोक्षः ॥ ८१५५ (८१६५)
 छत्येवमेतेन विधिक्मेण मोक्षं सयत्नस्य वदन्ति तज्ज्ञाः ।
 प्रयत्नवन्तोऽपि छि विक्मेण मुमुक्षवः भेदमवाप्नुवन्ति ॥ ८१५६ (८१६६)
 तत्सौम्य मोक्षे यदि भक्तिरस्ति न्यायेन सेवस्व विधिं यथोक्तम् ।
 अयं भविष्यत्युपपत्तिरस्य सन्तापनाशश्च नराधिपस्य ॥ ८१५७ (८१६७)
 या य प्रवृत्ता भवदोषबुद्धिस्तपोवनेभ्यो भवनं प्रवेष्टुम् ।
 तत्रापि चिन्ता तव तात मा भूत् पूर्वोऽपि जग्मुः स्वगृहं वनेभ्यः ॥ ८१५८ (८१६८)
 तपोवनस्थोऽपि वृतः प्रजाभिर्जगाम राजा पुरमम्बरीषः ।
 तथा मर्डी विप्रकृतामनार्यैस्तपोवनादित्य ररक्ष रामः ॥ ८१५९ (८१६९)
 तथैव शात्वाधिपतिर्दुर्माक्षो वनात्ससूनुः स्वपुरं प्रविश्य ।
 ब्रह्मर्षिभूतश्च मुनेर्वशिष्ठादग्ने श्रियं साङ्गतिरन्तिदेवः ॥ ८१६० (८१७०)
 अयं विधा धर्मयशःप्रदीप्ता वनानि छित्वा भवनाच्यभीयुः ।
 तस्मात्त्र दोषोऽस्ति गृहं प्रवेष्टुं तपोवनाद्धर्मनिमित्तमेव ॥ ८१६१ (८१७१)
 ततो वयस्तस्य निशम्य मन्त्रिणः प्रियं छितं यैव नृपस्य यक्षुषः ।
 अनूनमव्यस्तमसक्तमद्रुतं धृतौ स्थितो राजसुतोऽब्रवीद्भयः ॥ ८१६२ (८१७२)
 छडास्ति नास्तीति य अेष संशयः परस्य वाक्यैर्न ममात्र निश्चयः ।
 अवेत्य तत्त्वं तपसा शमेन वा स्वयं ग्रहीष्यामि यदत्र निश्चितम् ॥ ८१६३ (८१७३)
 न मे क्षमं सङ्गशतं छि दर्शनं ग्रहीतुमव्यक्तपरं पराडतम् ।
 बुद्धः परप्रत्ययतो छि को प्रजेज्जनोंऽन्धकारेऽन्ध छवान्धदेशितः ॥ ८१६४ (८१७४)
 अदृष्टतत्त्वस्य सतोऽपि किं तु मे शुभाशुभे संशयिते शुभे मतिः ।
 वृथापि भेदोऽपि वरं शुभात्मनः सुभं न तत्त्वेऽपि विगर्हित्वात्मनः ॥ ८१६५ (८१७५)
 छमं तु दृष्ट्वागममव्यवस्थितं यदुक्तमाप्तैस्तदवेछि साध्विति ।
 प्रडीणदोषत्वमवेछि यासतां प्रडीणदोषो छ्यनृतं न वक्ष्यति ॥ ८१६६ (८१७६)
 गृहप्रवेशं प्रति यच्च मे भवानुवाच रामप्रभृतीन् निदर्शनम् ।
 न ते प्रमाणं न छि धर्मनिश्चयेष्वलं प्रमाणाय परिक्षतप्रताः ॥ ८१६७ (८१७७)

तदेवमप्येव रविर्मर्डी पतेदपि स्थिरत्वं छिमवान् गिरिस्त्यजेत् ।
 अदृष्टतत्त्वो विषयोन्मुभेन्द्रियः श्रयेय न त्वेव गृहान् पृथग्जनः ॥ ९१८ (९१७८)
 अहं विशेशं ज्वलितं हुताशनं न याकृतार्थः प्रविशेयमालयम् ।
 षति प्रतिज्ञां स यकार गर्वितो यथेष्टमुत्थाय य निर्ममो ययौ ॥ ९१९ (९१७९)
 ततः सवाष्पौ सथिवद्विजावुभौ निशम्य तस्य स्थिरमेव निश्चयम् ।
 विषण्णवक्त्रानुगम्य दुःमितौ शनैरगत्या पुरमेव जग्मतुः ॥ ९२० (९१८०)
 तस्नेडाद्य नृपतेश्च लज्जितस्तौ सापेक्षं प्रतिययतुश्च तस्थतुश्च ।
 दुर्धर्षं रविमिव दीममात्मभासा तं द्रष्टुं न छि पथि शेकतुर्न भोक्तुम् ॥ ९२१ (९१८१)
 तौ ज्ञातुं परमगतेर्गतिं तु तस्य प्रथ्यत्रांश्चरपुरुषाञ्च्युयीन् विधाय ।
 राजानं प्रियसुतलावसं नु गत्वा द्रक्ष्यावः कथमिति जग्मतुः कथञ्चित् ॥ ९२२ (९१८२)
 षति श्रीबुद्धयस्त्रिते मडाकाव्ये कुमारा-वेषणो नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥

Book X [श्रेण्याभिगमनो]

स राजवत्सः पृथुपीनवक्षास्तौ उव्यमन्नाधिकृतौ विधाय ।
 उत्तीर्य गङ्गां प्रयत्नरङ्गां श्रीमद्गुहं राजगृहं जगाम ॥ १०११
 शैलेः सुगुप्तं य विभूषितं य धृतं य पूतं य शिवैस्तपोद्वैः ।
 पञ्चायलाङ्गं नगरं प्रपेदे शान्तः स्वयम्भूरिव नाकपृष्ठम् ॥ १०१२
 गाम्भीर्यमोजश्च निशाभ्य तस्य वपुश्च दीप्तं पुरुषानतीत्य ।
 विसिस्मिये तत्र जनस्तदानीं स्थाणुव्रतस्येव वृषध्वजस्य ॥ १०१३
 तं प्रेक्ष्य योऽन्येन ययौ स तस्थौ यश्चात्र तस्थौ पथि सोऽवगच्छत् ।
 द्रुतं ययौ यं सद्यं सधीरं यः कश्चिदास्ते स्म स योत्पपात् ॥ १०१४
 कश्चित्तमानर्थं जनः कराभ्यां सक्तृत्य कश्चिच्छिरसा ववन्दे ।
 स्निग्धेन कश्चिद्भयसाभ्यनन्दत्रैव जगामाप्रतिपूज्य कश्चित् ॥ १०१५
 तं जिह्रियुः प्रेक्ष्य विचित्रवेषाः प्रकीर्णवायः पथि मौनमीयुः ।
 धर्मस्य साक्षादिव सन्निकर्षात्र कश्चिदन्यायमतिर्भूव ॥ १०१६
 अन्यङ्कियाणामपि राजमार्गे स्त्रीणां नृणां वा बहुमानपूर्वम् ।
 तदेव कल्पं नरदेवसूत्रं निरीक्षमाणान् तु तस्य दृष्टिः ॥ १०१७
 भ्रुवौ ललाटे मुभमीक्षणं वा वपुः करौ वा यरणौ गतिं वा ।
 यदेव यस्तस्य ददर्श तत्र तदेव तस्यानुभबन्ध यक्षुः ॥ १०१८
 दृष्ट्वा शुभोर्णभ्रुवमायताक्षं ज्वलन्त्यरीरं शुभजालडस्तम् ।
 तं भिक्षुवेशं क्षितिपालनाहं सञ्च्युक्षुभे राजगृहस्य लक्ष्मीः ॥ १०१९

શ્રેણ્યોઽથ ભર્તા મગધાજિરસ્ય વાહ્યાદ્વિમાનાદ્વિપુલં જનૌઘમ્ ।
 દદર્શા પપ્રચ્ચ ચ તસ્ય હેતું તતસ્તમસ્મૈ પુરુષઃ શશંસ ॥ ૧૦ । ૧૦
 જ્ઞાનં પરં વા પૃથિવીશ્રિયં વા વિપ્રૈર્યં ઉક્તોઽધિગમિષ્યતીતિ ।
 સ એવ શાક્યાધિપતેસ્તનૂજો નિરીક્ષ્યતે પ્રપ્રજિતો જનેન ॥ ૧૦ । ૧૧
 તતઃ શ્રુતાર્થો મનસા ગતાર્થો રાજા બભાષે પુરુષં તમેવ ।
 વિજ્ઞાયાતાં ક્વ પ્રતિગચ્યતીતિ તથેત્યથૈનં પુરુષોઽન્વગચ્છત્ ॥ ૧૦ । ૧૨
 અલોલચક્ષુર્યુગમાત્રદર્શી નિવૃત્તવાગ્યન્નિતમન્દગામી ।
 ચચાર ભિક્ષાં સ તુ ભિક્ષુવર્યો નિધાય ગાત્રાણિ ચલં ચ ચેતઃ ॥ ૧૦ । ૧૩
 આદાય ભૈક્ષં ચ યથોપપન્નં યયૌ ગિરેઃ પ્રસવણં વિવિક્તમ્ ।
 ન્યાથેન તત્રાભ્યવહૃત્ય ચૈનન્મહીધરં પાણ્ડવમારુરોહ ॥ ૧૦ । ૧૪
 તસ્મિન્વને લોપ્રવનોપગૂઢે મયૂરનાદપ્રતિપૂર્ણકુન્જે ।
 કાષાયવાસાઃ સ બભૌ નૃસૂર્યો યથોદયસ્યોપરિ બાલસૂર્યઃ ॥ ૧૦ । ૧૫
 તત્રૈવમાલોક્ય સ રાજભૃત્યઃ શ્રેણ્યાય રાજ્ઞે કથયાં ચકાર ।
 સંશ્રુત્ય રાજા સ ચ બાહુમાન્યાત્તત્ર પ્રતસ્થે નિભૃતાનુયાત્રઃ ॥ ૧૦ । ૧૬
 સ પાણ્ડવં પાણ્ડવતુલ્યવીર્યઃ શૈલોત્તમં શૈલસમાનવર્ષા ।
 મૌલીધરઃ સિંહગતિર્નૃસિંહશ્ચલત્સટઃ સિંહ ઇવારુરોહ ॥ ૧૦ । ૧૭
 ચલસ્ય તસ્યોપરિ શૃંગભૂતં શાન્તેન્દ્રિયં પશ્યતિ બોધિસત્ત્વમ્ ।
 પર્યંકુમાસ્થાય વિરોચમાનં શશાહુમુદ્ધન્તમિવાભ્રકૂટાત્ ॥ ૧૦ । ૧૮
 તં રૂપલક્ષ્યા ચ શમેન ચૈવ ધર્મસ્ય નિર્માણમિવોપદિષ્ટમ્ ।
 સવિસ્મયઃ પ્રશ્રયવાન્ નરેન્દ્રઃ સ્વચમ્ભુવં શક ઇવોપતસ્થે ॥ ૧૦ । ૧૯
 તં ન્યાયતો ન્યાયવતાં વરિષ્ઠઃ સમેત્ય પપ્રચ્ચ ચ ધાતુસામ્યમ્ ।
 સ ચાપ્યવોચત્સદૃશેન સામ્ના નૃપં મનઃસ્વાસ્થ્યમનામયં ચ ॥ ૧૦ । ૨૦
 તતઃ શુચૌ વારણકર્ણનીલે શિલાતલેઽસૌ નિષસાદ રાજા ।
 નૃપોપવિશ્યાનુમતશ્ચ તસ્ય ભાવં વિજિજ્ઞાસુરિદં બભાષે ॥ ૧૦ । ૨૧
 પ્રીતિઃ પરા મે ભવતઃ કુલેન ક્રમાગતા ચૈવ પરીક્ષિતા ચ ।
 જાતા વિવક્ષા સુત યા યતો મે તસ્માદિદં સ્નેહવચો નિબોધ ॥ ૧૦ । ૨૨
 આદિત્યપૂર્વં વિપુલં કુલં તે નવં વયો દીપ્તમિદં વપુશ્ચ ।
 કસ્માદિયં તે મતિરક્રમેણ ભૈક્ષાક એવાભિરતા ન રાજ્યે ॥ ૧૦ । ૨૩
 ગાત્રં હિ તે લોહિતચન્દનાર્હ કાષાયસંશ્લેષમનર્હમેતત્ ।
 હસ્તઃ પ્રજાપાલનયોગ્ય એષ ભોક્તું ન ચાર્હઃ પરદત્તમત્રમ્ ॥ ૧૦ । ૨૪
 તત્સૌમ્ય રાજ્યં યદિ પૈતૃકં ત્વં સ્નેહાત્પિતુર્નેચ્ચસિ વિક્રમેણ ।
 ન ચ ક્ષમં મર્ષયિતું મતિસ્તે ભુક્તવાર્ધમસ્મદ્વિષયસ્ય શીઘ્રમ્ ॥ ૧૦ । ૨૫

अवेदं हि न स्यात्स्वजनावमर्दः कालकमेवापि शमश्रया श्रीः ।
 तस्मात्कुर्वन् प्रणयं मयि त्वं सद्भिः सखीया हि सतां समृद्धिः ॥ १०।२६
 अथ त्विदानीं कुलवर्षितत्वाद्दस्मासु विश्रम्भगुणो न तेऽस्ति ।
 व्यूढान्यनेकानि विगाढ्य वाणैर्मया सहायेन पराञ्जिगीष ॥ १०।२७
 तद्बुद्धिमत्रान्यतरां वृणीष्व धर्मार्थकामान् विधिवद्भजस्व ।
 व्यत्यस्य रागादि उ हि त्रिवर्गं प्रेत्येह विभ्रंशमवाप्नुवन्ति ॥ १०।२८
 यो ह्यर्थधर्मो परिपीड्य कामः स्याद्धर्मकाम्ये परिभूय यार्थः ।
 कामार्थयोश्चोपरमेण धर्मस्त्याज्यः स कृत्स्नो यदि काङ्क्षितार्थः ॥ १०।२९
 तस्मात्त्रिवर्गस्य निषेवणेन त्वं उपमेतत्सङ्कलं कुरुष्व ।
 धर्मार्थकामाधिगमं ह्यनूनं नृणामनूनं पुरुषार्थमाहुः ॥ १०।३०
 तन्निष्कलौ नार्हसि कर्तुमेतौ पीनौ भुञ्जौ यापविकर्षणार्हौ ।
 मान्यातृवज्जैतुमिमौ हि योग्यौ लोकानि हि त्रीणि हि किं पुनर्गाम् ॥ १०।३१
 स्नेहेन भव्येतदहं ब्रवीमि नैश्वर्यरागेण न विस्मयेन ।
 धर्मं हि दृष्ट्वा तव भिक्षुवेशं जतानुक्मोऽस्म्यपि यागताश्रुः ॥ १०।३२
 तद्भुङ्क्ष्व भिक्षाश्रमकाम कामाङ्गालेऽसि कर्ता प्रियधर्म धर्मम् ।
 यावत्स्ववंशप्रतिरूपरूपं न ते जराभ्येत्यभिभूय भूयः ॥ १०।३३
 शक्नोति श्रुणुः भवु धर्ममाहुं कामोपभोगेष्वगतिर्जरायाः ।
 अतश्च यूनः कथयन्ति कामान्मध्यस्य वित्तं स्थविरस्य धर्मम् ॥ १०।३४
 धर्मस्य यार्थस्य य श्रवणोके प्रत्यर्थिभूतानि हि यौवनानि ।
 संरक्ष्यमाणान्यपि दुर्गुडाणि कामा यतस्तेन यथा हरन्ति ॥ १०।३५
 वयांसि श्रुण्वानि विमर्शयन्ति धीराण्यवस्थानपरायणानि ।
 अल्पेन यत्नेन शमात्मकानि भवन्त्यगत्येव य लज्जया य ॥ १०।३६
 अतश्च लोलं विषयप्रधानं प्रमत्तमक्षान्तमदीर्घदृशि ।
 बहुश्र्यवं यौवनमभ्यतीत्य निस्तीर्य कान्तारमिवाश्रसन्ति ॥ १०।३७
 तस्माद्दधीरं यपलप्रमादि नवं वयस्तावद्विदं व्यपैतु ।
 कामस्य पूर्वं हि वयः शरव्यं न शक्यते रक्षितुमिन्द्रियेभ्यः ॥ १०।३८
 अथौ शिकीर्षा तव धर्म अवे यजस्व यज्ञं कुलधर्म अेषः ।
 यज्ञैरधिष्ठाय हि नाकपृष्ठं यथौ मरुत्वानपि नाकपृष्ठम् ॥ १०।३९
 सुवर्णकिंयूरविदष्टबाहवो मणिप्रदीपोज्ज्वलचित्रमौलयः ।
 नृपर्षयस्तां हि गतिं गता मणैः श्रमेण यामेव मહार्षयो ययुः ॥ १०।४०
 हत्येवं मगधपतिर्वावयो] बलाषे यः सम्यग्वलभित्विधुं ध्रुवं बलाषे ।
 तस्युत्वा न स विषयार राजसूनुः डैलासो गिरिवि नैकचित्रसानुः ॥ १०।४१

ॐ श्रीबुद्धचरिते मडाकाव्येऽश्वघोषकृते श्रेण्याभिगमनो नाम दशमः सर्गः ॥ १० ॥

Book XI [कामविगर्हणो]

अथैवमुक्तो मगधाधिपेन सुहृन्मुष्पेन प्रतिकूलमर्थम् ।
 स्वस्थोऽविकारः कुलशौचशुद्धः शौद्धोदनिर्वाक्यमिदं जगाद ॥ ११।१
 नाश्चर्यमेतद्भवतोऽभिधातुं जातस्य उर्यङ्कुले विशाले ।
 यन्मित्रपक्षे तव मित्रकाम स्याद्भृत्तिरेषा परिशुद्धवृत्तेः ॥ ११।२
 असत्सु मैत्री स्वकुलानुत्तपा न तिष्ठति श्रीरिव विकलवेषु ।
 पूर्वैः कृतां प्रीतिपरम्पराभिस्तामेव सन्तस्तु विवर्धयन्ति ॥ ११।३
 ये यार्थकृच्छ्रेषु भवन्ति लोके समानकार्याः सुहृदां मनुष्याः ।
 मित्राणि तानीति परैमि बुद्ध्या स्वस्थस्य वृद्धिष्विड को ङि न स्यात् ॥ ११।४
 अवेयं य ये द्रव्यमवाप्य लोके मित्रेषु धर्मं य नियोजयन्ति ।
 अवाप्तसाराणि धनानि तेषां भ्रष्टानि नान्ते जनयन्ति तापम् ॥ ११।५
 सुहृत्तया यार्थतया य राजन् विभाव्य मामेव विनिश्चयस्ते ।
 अत्रानुनेष्यामि सुहृत्तयैव ब्रूयामलं नोत्तरमन्यदत्र ॥ ११।६
 अलं जरामृत्युभयं विदित्वा मुमुक्षुया धर्ममिमं प्रपन्नः ।
 बन्धून्मित्रानश्नुमुष्मान् विहाय प्रागेव कामानशुभस्य डेतून् ॥ ११।७
 नाशीविषेभ्योऽपि तथा भिभेमि नैवाशानिभ्यो गगनाख्युतेभ्यः ।
 न पावडेभ्योऽनिलसंछितेभ्यो यथा भयं मे विषयेभ्य ओभ्यः ॥ ११।८
 कामा ह्यनित्याः कुशलार्थयौरा रिक्ताश्च मायासदृशाश्च लोके ।
 आशास्यमाना अपि मोहयन्ति चित्तं नृणां किं पुनरात्मसंस्थाः ॥ ११।९
 कामाभिभूता ङि न यान्ति शर्म त्रिपिष्टपे किं वत मर्त्यलोके ।
 कामैः सतृषणस्य ङि नास्ति तृप्तिर्यथेन्धनैर्वातसामस्य वहेः ॥ ११।१०
 जगत्जनार्थो न सामोऽस्ति कामैर्मोहाख्य तेष्वेव जनः प्रसक्तः ।
 तत्त्वं विदित्वैवमनर्थभीरुः प्राज्ञः स्वयं कोऽभिलषेदनर्थम् ॥ ११।११
 समुद्रवस्त्रामपि गामवाप्य पारं जिगीषन्ति मडार्णवस्य ।
 लोकस्य कामैर्न वितृप्तिरस्ति पतद्भिरम्भोभिरिवार्णवस्य ॥ ११।१२
 देवेन वृष्टेऽपि डिण्यवर्षे द्वीपा-समुद्रांश्चतुरोऽपि जित्वा ।
 शङ्कस्य यार्धासनमप्यवाप्य मान्यातुरासीद्विषयेष्वतृप्तिः ॥ ११।१३
 भुक्त्वापि राज्यं दिवि देवतानां शतकृतौ वृत्रभयात्प्रनष्टे ।
 दर्पान्मडार्णानपि वाडयित्वा कामेष्वतृप्तो नलुषः पपात ॥ ११।१४

अैऽश्च राजा त्रिदिवं विगाढ्य नीत्वापि देवीं वशमुर्वशीं ताम् ।
 लोभाद्दृषिभ्यः कनकं जिडीर्षुर्जगाम नाशं विषयेष्वतृप्तः ॥ ११।१५
 ललेभिन्द्रेन्द्रं नडुषं मडेन्द्रादिन्द्रं पुनर्ये नडुषाद्दुपेयुः ।
 स्वर्गे क्षितौ वा विषयेषु तेषु को विश्वसेद्भाज्यकुलाकुलेषु ॥ ११।१६
 श्रीराम्भरा मूलकुलांबुलक्षा जटा वडन्तोऽपि भुजङ्गदीर्घाः ।
 वैरन्यकार्यां मुनयोऽपि भग्नाः कः कामसङ्गान् मृगयेत शनून् ॥ ११।१७
 उग्रायुधश्चौग्रधृतायुधोऽपि येषां कृते मृत्युमवाप लीष्मात् ।
 चिन्तापि तेषामशिया वधाय तद्कृत्तिनां किं पुनरप्रतानाम् ॥ ११।१८
 आस्वादमत्वं विषयेषु मत्वा संयोजनोत्कर्षमत्सिमेव ।
 सद्भ्यश्च गार्हां नियतं य पापं कः कामसङ्गं विषमाससाद ॥ ११।१९
 कृष्यादिभिर्धर्मभिरन्वितानां कामात्मकानां य निशम्य दुःखम् ।
 स्वास्थं य कामेष्वकुतूलवानां कामान् विहातुं क्षममात्मवद्भिः ॥ ११।२०
 ज्ञेया विपत्तामिनि कामसम्पत्सिद्धेषु कामेषु मद्दं ह्युपैति ।
 मदादकार्यं कुरुते न कार्यं येन क्षतो दुर्गतिमभ्युपैति ॥ ११।२१
 यत्नेन लब्धाः परिरक्षिताश्च ये विप्रलभ्य प्रतियान्ति भूयः ।
 तेष्यात्मवान् याचितकोपमेषु कामेषु विद्वानिह को रमेत ॥ ११।२२
 अन्विष्य यादाय य जाततर्षा यानत्यजन्तः परियान्ति दुःखम् ।
 लोके तृणोल्कासदृशेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ११।२३
 अनात्मवन्तो हृदि वैर्विदष्टा विनाशमर्षन्ति न यान्ति शर्म ।
 कुद्भ्यौग्रसर्पप्रतिमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ११।२४
 अस्थि क्षुधात्तां षव सारमेया भुङ्क्वापि यान्नैव भवन्ति तृप्ताः ।
 ज्ञोर्णास्थिकङ्कालसमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ११।२५
 ये राजयौरोदकपावकेभ्यः साधारणत्वाज्जनयन्ति दुःखम् ।
 तेषु प्रविद्धामिषसन्निभेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ११।२६
 यत्र स्थितानामभितो विपत्तिः शत्रोः सकाशादपि बान्धवेभ्यः ।
 लिंसेषु तेष्यायतनोपमेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ११।२७
 गिरौ वने याप्सु य सागरे य यद्दंशमर्थन्त्यभिलङ्घमानाः ।
 तेषु द्रुमप्राङ्कलोपमेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ११।२८
 तीर्थैः प्रयत्नैर्विविधैरवाप्ताः क्षणेन ये नाशमिह प्रयान्ति ॥ ११।२९
 स्वप्नोपभोगप्रतिमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ।
 यानर्थयित्वापि न यान्ति शर्म विवर्धयित्वा परिपालयित्वा ।
 अङ्गारकर्षप्रतिमेषु तेषु कामेषु कस्यात्मवतो रतिः स्यात् ॥ ११।३०

વિનાશમીયુઃ કુરવો યદર્થ વૃષણ્યન્ધકા મૈશિલદદ્વકાશ્ચ ।
 શૂલાસિકાષ્ટપ્રતિમેષુ તેષુ કામેષુ કસ્યાત્મવતો રતિઃ સ્યાત્ ॥ ૧૧ । ૩૧
 સુન્દોપસુન્દાવસુરૌ યદર્થમન્યોન્યવૈરપ્રસૂતૌ વિનષ્ટૌ ।
 સૌહાર્દવિશ્લેષકરેષુ તેષુ કામેષુ કસ્યાત્મવતો રતિઃ સ્યાત્ ॥ ૧૧ । ૩૨
 કામાન્ધસગ્ઝ્ઞાઃ કૃપયા વ કે ચ કસ્યાત્સુ નાત્માનમિહોત્સૃજન્તિ ।
 સપત્નભૂતોષ્વશિવેષુ તેષુ કામેષુ કસ્યાત્મવતો રતિઃ સ્યાત્ ॥ ૧૧ । ૩૩
 કામાન્ધસગ્ઝ્ઞાઃ કૃપણં કરોતિ પ્રાપ્નોતિ દુઃખં વધબન્ધનાદિ ।
 કામાર્થમાશાકૃપણસ્તપસ્વી મૃત્યુશ્રમં ચાર્હતિ જીવલોકે ॥ ૧૧ । ૩૪
 ગૌતૈર્હિંચન્તે હિ મૃગા વધાય રૂપાર્થમગ્રૌ શલભાઃ પતન્તિ ।
 મત્સ્યો ગિરત્યાયસમામિષાર્થી તસ્માદનર્થં વિષયાઃ ફલન્તિ ॥ ૧૧ । ૩૫
 કામાસ્તુ ભોગા ઇતિ ચન્મતં સ્યાદ્ભોગ્યા ન કેચિત્પરિગણ્યમાનાઃ ।
 વસ્ત્રાદ્યો દ્રવ્યગુણા હિ લોકે દુઃખપ્રતીકાર ઇતિ પ્રધાર્યાઃ ॥ ૧૧ । ૩૬
 ઇષ્ટં હિ તર્ષપ્રશમાય તોયં ક્ષુન્નાશહેતોરશનં તથૈવ ।
 વાતાતપામ્બવાવરણાય વેશ્મ કૌપીનશીતાવરણાય વાસઃ ॥ ૧૧ । ૩૭
 નિદ્રાવિઘાતાય તથૈવ શય્યા યાનં તથાધ્વશ્રમનાશનાય ।
 તથાસનં સ્થાનવિનોદનાય સ્નાનં મૃજારોગ્યબલાશ્રયાય ॥ ૧૧ । ૩૮
 દુઃખપ્રતીકારનિમિત્તભૂતાસ્તસ્માત્પ્રજાનાં વિષયા ન ભોગ્યાઃ ।
 અન્નામિ ભોગાનિતિ કોડભ્યુપેયાત્પ્રાણઃ પ્રતીકારવિધૌ પ્રવૃત્તાન્ ॥ ૧૧ । ૩૯
 યઃ પિત્તદાહેન વિદહ્યમાનઃ શીતક્રિયાં ભોગ ઇતિ વ્યવસ્યેત્ ।
 દુઃખપ્રતીકારવિધૌ પ્રવૃત્તઃ કામેષુ કુર્યાત્સ હિ ભોગસગ્ઝ્ઞામ્ ॥ ૧૧ । ૪૦
 કામેષ્વનૈકાન્તિકતા ચ યસ્માદતોડપિ મે તેષુ ન ભોગસગ્ઝ્ઞા ।
 ય એવ ભાવા હિ સુખં દિશન્તિ ત એવ દુઃખં પુનરાવહન્તિ ॥ ૧૧ । ૪૧
 ગુરુણિ વાસાંસ્યગુરુણિ ચૈવ સુખાય શીતે હ્યસુખાય ધર્મે ।
 ચન્દ્રાંશવશ્ચન્દનમેવ ચોષ્ણે સુખાય દુઃખાય ભવન્તિ શીતે ॥ ૧૧ । ૪૨
 દ્વન્દ્વાનિ સર્વસ્ય યતઃ પ્રસક્તાન્યલાભલાભપ્રભૃતીનિ લોકે ।
 અતોડપિ નૈકાન્તસુખોડસ્તિ કશ્ચિન્નૈકાન્તદુઃખઃ પુરુષઃ ઋઠ્ઠ્યામ્ ॥ ૧૧ । ૪૩
 દૃષ્ટ્વા ચ મિશ્રાં સુખદુઃકતાં મે રાજ્યં ચ દાસ્યં ચ મતં સમાનમ્ ।
 નિત્યં હસત્યેવ હિ નૈવ રાજા ન ચાપિ સન્તપ્યત એવ દાસઃ ॥ ૧૧ । ૪૪
 આજ્ઞા નૃપત્વેડભ્યધિકેતિ યસ્માત્મહાન્તિ દુઃખાન્યત એવ રાજઃ ।
 આસઙ્ગકાષ્ટપ્રતિમો હિ રાજા લોકસ્ય હેતોઃ પરિખેદમેતિ ॥ ૧૧ । ૪૫
 રાજ્યે નૃપસ્ત્યાગિનિ વહ્નુમિત્રે વિશ્વાસમાગચ્ચતિ ચેદ્વિપત્નઃ ।
 અથાપિ વિશ્રમ્ભમુપૈતિ નેહ કિં નામ સૌખ્યં ચકિતસ્ય રાજઃ ॥ ૧૧ । ૪૬

यदा य जित्वापि मर्डी समग्रां वासाय दृष्टे पुरमेकमेव ।
 तत्रापि यैकं भवनं निषेव्यं श्रमः परार्थे ननु राजभावाः ॥ ११।४७
 राजयोऽपि वासे युगमेकमेव क्षुत्सन्निरोधाय तथान्नमात्रा ।
 शय्या तथैकासनमेकमेव शेषा विशेषा नृपतेर्मदाय ॥ ११।४८
 तुष्ट्यर्थमेतस्य इलं यदीष्टमृतेऽपि राजयान्मम तुष्टिरस्ति ।
 तुष्टौ य सत्यां पुरुषस्य लोके सर्वे विशेषा ननु निर्विशेषाः ॥ ११।४९
 तत्रास्ति कामान् प्रति सम्प्रतार्यः क्षेमे शिवं मार्गमनुप्रपन्नः ।
 स्मृत्वा सुदुत्त्वं तु पुनः पुनर्मां ब्रूहि प्रतिज्ञां भ्रूलु पालयन्ति ॥ ११।५०
 न ह्यस्म्यमर्षेण वनप्रविष्टो न शत्रुभाणैस्त्वधूतमौलिः ।
 कृतस्पृहो नापि इलाधिडेभ्यो गृह्णामि नैतद्भयनं यतस्ते ॥ ११।५१
 यो दन्तशूकं कुपितं भुजङ्गं मुक्त्वा व्यवस्येद्धि पुनर्गृहीतुम् ।
 दाडात्मिकां वा ज्वलितान् तृणैर्लोकं सन्त्यज्य कामान्स पुनर्भजेत ॥ ११।५२
 अन्याय यश्च स्पृहयेदनन्धो बद्धाय मुक्तो विधनाय वाढ्यः ।
 उन्मत्तचित्ताय य कल्ययित्तः स्पृहं स कुर्याद्विषयात्मकाय ॥ ११।५३
 भिक्षोपभोगी वर नानुकम्प्यः कृती जराभृत्युभयं तितीर्षुः ।
 छोटोत्तमं शान्तिसुभं य यस्य परत्र दुःखानि य संवृत्तानि ॥ ११।५४
 लक्ष्यां मलत्यामपि वर्तमानस्तृष्णाभिभूतस्त्वनुकम्पितव्यः ।
 प्राप्नोति यः शान्तिसुभं न चेड परत्र दुःखं प्रतिगृह्यते य ॥ ११।५५
 अवेवं तु वक्तुं भवतोऽनुत्तुपं सत्वस्य वृत्तस्य कुलस्य यैव ।
 ममापि वोढुं सदृशं प्रतिज्ञां सत्वस्य वृत्तस्य कुलस्य यैव ॥ ११।५६
 अलं हि संसाररसेन विद्धो विनिःसृतः शान्तमवामुकामः ।
 नेश्येयमामुं त्रिदिवेऽपि राज्यं निरामयं किं वत मानुषेषु ॥ ११।५७
 त्रिवर्गसेवां नृप यत्तु कृत्स्नतः परो मनुष्यार्थं एति त्वमात्य माम् ।
 अनर्थं एत्यात्य ममार्थदर्शनं क्षयी त्रिवर्गो हि न यापि तर्पकः ॥ ११।५८
 पटे तु यस्मिन्न जरा न भीरुता न जन्म नैवोपरमो न वाधयः ।
 तमेव मन्ये पुरुषार्थमुत्तमं न विद्यते यत्र पुनः पुनः क्रिया ॥ ११।५९
 यद्यप्यवोयः परिपाल्यतां जरा नवं वयो गच्छति विडियामिति ।
 अनिश्चयोऽयं यपलं हि दृश्यते जराप्यधीरा धृतिमच्छ यौवनम् ॥ ११।६०
 स्वकर्मदक्षश्च यदा तु को जगद्भयःसु सर्वेषु य संविकर्षति ।
 विनाशकाले कथमव्यवस्थिते जरा प्रतीक्ष्या विदुषा शमोऽसुना ॥ ११।६१
 जरायुधो व्याधिविडीर्णसायको यदान्तको व्याध एवाश्रितः स्थितः ।
 प्रजामृगान् भाग्यवनाश्रितांस्तुदन् वयःप्रकर्षं प्रति को मनोरथः ॥ ११।६२

सुतो युवा वा स्थविरोऽथवा शिशुस्तथा त्वरावानिड कर्तुमर्हति ।
यथा भवेद्धर्मवतः कृपात्मनः प्रवृत्तिरिष्टा विनिवृत्तिरेव वा ॥ ११। ६३
यदात्थ वा दीमङ्गलां कुलोचितां कुरुष्व धर्माय मभङ्गियामिति ।
नमो मभेत्सो न हि कामये सुभं परस्य दुःखङ्कियथापदिश्यते ॥ ११। ६४
परं हि लन्तुं विवशं कृलेप्सया न युक्तज्ञपं करुणात्मनः सतः ।
ऋतोः कृलं यद्यपि शाश्वतं भवेत् तथापि कृत्वा किमुपक्षयात्मकम् ॥ ११। ६५
भवेस्य धर्मो यद्वि नापरो विधिर्गतेन शीलेन मनःशमेन वा ।
तथापि नैवार्हति सेवितुं ऋतुं विशस्य यस्मिन् परमुच्यते क्लमम् ॥ ११। ६६
छडापि तावत्पुरुषस्य तिष्ठतः प्रवर्तते यत्परहिंसया सुभम् ।
तदप्यनिष्टे सद्युत्सय धीमतो भवान्तरे किं वत यन्न दृश्यते ॥ ११। ६७
न य प्रतार्योऽस्मि क्लमप्रवृत्तये भवेषु राजन् रमते न मे मनः ।
लता छवाभ्रोधरवृष्टिताडिताः प्रवृत्तयः सर्वगता हि यञ्चवा ॥ ११। ६८
छडागतश्चाहमितो दिदृक्षया मुनेरराऽस्य विमोक्षवादिनः ।
प्रयामि याद्यैव नृपास्तु ते शिवं वयः क्षमेथाः शमतत्त्वनिष्ठुरम् ॥ ११। ६९
अथेन्द्रवद्विव्यव शश्वद्वर्कवद्गुणैरव श्रेय छडाव गामव ।
अवायुरार्यैरव सत्सुतान् अव श्रियश्च राजत्रव धर्ममात्मनः ॥ ११। ७०
हिमारेकिंतूद्वभवसम्भलवान्तरे यथा द्विजो याति विमोक्षयंस्तनुम् ।
हिमारिशत्रुं क्षयशत्रुघातिनस्तथान्तरे याहि विमोचयन्मनः ॥ ११। ७१
नृपोऽब्रवीत्साञ्जलिरागतस्मृडो यथेष्टमाप्नोति भवानविद्वतः ।
अवाप्य काले कृतकृत्यतामिमां ममापि कार्यो भवता त्वनुग्रहः ॥ ११। ७२
स्थिरं प्रतिज्ञाय तथेति पार्थिवे ततः स वैश्वन्तरमाश्रमं ययौ ।
परिप्रजन्तं समुदीक्ष्य विस्मितो नृपोऽपि य प्रापुर्दिभं गिरिं प्रजन् ॥ ११। ७३
एति श्रीबुद्धचरिते मडाकाव्येऽश्वघोषकृते कामविगर्हणो नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥

Book XII [अराऽदर्शनी]

ततः शमविडारस्य मुनेरिक्षवाकुचन्द्रमाः ।
अराऽस्याश्रमं भेजे वपुषा पूरयन्निव ॥ १२। १
स कालामसगोत्रेण तेनालोऽयैव दूरतः ।
उच्यैः स्वागतमित्युक्तः समीपमुपजग्मिवान् ॥ १२। २
तावुभौ न्यायतः पृष्ट्वा धातुसाभ्यं परस्परम् ।
दारव्योर्भेध्ययोर्वृथोः शूचौ देशे निषीदतुः ॥ १२। ३

तमासीनं नृपसुतं सोऽब्रवीन्मुनिसत्तमः ।
 बहुमानविशालाभ्यां दर्शनाभ्यां पिबन्निव ॥ १२।४
 विदितं मे यथा सौम्य निष्कान्तो भवनादसि ।
 छित्त्वा स्नेहमयं पाशं पाशं हृत्त एव द्विपः ॥ १२।५
 सर्वथा धृतिमश्र्यैव प्राज्ञं यैव मनस्तव ।
 यस्त्वं प्राप्तः श्रियं त्यक्त्वा लतां विषङ्गलामिव ॥ १२।६
 नाश्वर्यं श्रुत्वा यस्यो यज्जग्मुः पार्थिवा वनम् ।
 अपत्येभ्यः श्रियं दत्त्वा भुक्तोऽस्त्रिष्टामिव स्रजम् ॥ १२।७
 एतं मे मतमाश्वर्यं नवे वयसि यद्भवान् ।
 अभुक्त्येव श्रियं प्राप्तः स्थितो विषयगोचरे ॥ १२।८
 तद्विज्ञातुमिमं धर्मं परमं भाजनं भवान् ।
 ज्ञानपूर्वमधिष्ठाय शीघ्रं ह्युभार्णवं तर ॥ १२।९
 शिष्ये यद्यपि विज्ञाते शास्त्रं कालेन वर्तते ।
 गाम्भीर्याद्व्यवसायाख्य सुपरीक्ष्यो भवान् मम ॥ १२।१०
 एति वाङ्मयमराऽस्य विज्ञाय स नराधिपः ।
 अभूव परमप्रीतः प्रोवायोत्तरमेव य ॥ १२।११
 विरक्तस्थापि यद्विदं सौमुष्यं भवतः परम् ।
 अकृतार्थोऽप्यनेनास्मि कृतार्थं एव सम्प्रति ॥ १२।१२
 द्दृष्ट्वासुरिव छि ज्योतिर्यियासुरिव दैशिकम् ।
 त्वदर्शनादहं मन्ये तित्तीर्षुरिव य प्लवम् ॥ १२।१३
 तस्मादर्हसि तद्भक्तुं वक्तव्यं यद्वि मन्यसे ।
 जरामरणरोगेभ्यो यथायं परिमुच्यते ॥ १२।१४
 एत्यराऽः कुमारस्य माहात्म्यादेव योदितः ।
 सङ्क्षिप्तं कथयां यके स्वस्य शास्त्रस्य निश्चयम् ॥ १२।१५
 श्रूयतामयमस्माकं सिद्धान्तः शृण्वतां वर ।
 यथा भवति संसारो यथा वै परिवर्तते ॥ १२।१६
 प्रकृतिश्च विकारश्च जन्म मृत्युश्चैव य ।
 तत्तावत्सत्त्वमित्युक्तं स्थिरसत्त्व परेऽपि नः ॥ १२।१७
 तत्र तु प्रकृतिर्नाम विद्धि प्रकृतिर्कोविद ।
 पञ्च भूतान्यलङ्कारं बुद्धिमव्यक्तमेव य ॥ १२।१८
 विकार एति बुद्धिं तु विषयानिन्द्रियाणि य ।
 पाणिपादं य वाहं य पाथूपस्थं तथा मनः ॥ १२।१९

અસ્ય ક્ષેત્રસ્ય વિજ્ઞાનાત્ ક્ષેત્રજ્ઞ ઇતિ સઙ્ગિઃ ચ ।
 ક્ષેત્રજ્ઞ ઇતિ ચાત્માનં કથયન્ત્યાત્મચિન્તકાઃ ॥ ૧૨।૨૦
 સશિષ્યઃ કપિલશ્ચેહ પ્રતિબુદ્ધ ઇતિ સ્મૃતિઃ ।
 સપુત્રઃ પ્રતિબુદ્ધશ્ચ પ્રજાપતિરિહોચ્યતે ॥ ૧૨।૨૧
 જાયતે જીર્યતે ચૈવ બુદ્ધ્યતે મિર્યતે ચ યત્ ।
 તદ્વ્યક્તમિતિ વિજ્ઞેયમવ્યક્તં તુ વિપર્યયાત્ ॥ ૧૨।૨૨
 અજ્ઞાનં કર્મ તૃષ્ણા ચ જ્ઞેયાઃ સંસારહેતવઃ ।
 સ્થિતોઽસ્મિન્નિતયે યસ્તુ તત્સત્ત્વં નાભિવર્તતે ॥ ૧૨।૨૩
 વિપ્રત્યયાદહહુહારાત્સન્દેહાદભિસમ્મલવાત્ ।
 અવિશેષાનુપાયાભ્યાં સઙ્ગાદભ્યવપાતતઃ ॥ ૧૨।૨૪
 તત્ર વિપ્રત્યયો નામ વિપરીતં પ્રવર્તતે ।
 અન્યથા કુરુતે કાર્યં મન્તવ્યં મન્યતેઽન્યથા ॥ ૧૨।૨૫
 બ્રવીમ્યહમહં વેદિ ગચ્યામ્યહમહં સ્થિતઃ ।
 ઇતીહૈવમહહુહારસ્ત્વનહહુહાર વર્તતે ॥ ૧૨।૨૬
 યસ્તુ ભાવેન સન્દિગ્ધાનેકીભાવેન પશ્યતિ ।
 મૃત્પિણ્ડવદસન્દેહ સન્દેહઃ સ ઇહોચ્યતે ॥ ૧૨।૨૭
 ય એવાહં સ એવેદં મનો બુદ્ધિશ્ચ કર્મ ચ ।
 યશ્ચૈવં સ ગણઃ સોઽહમિતિ યઃ સોઽભિસમ્મલવઃ ॥ ૧૨।૨૮
 અવિશેષં વિશેષજ્ઞ પ્રતિબુદ્ધાપ્રબુદ્ધયોઃ ।
 પ્રકૃતીનાં ચ યો વેદ સોઽવિશેષ ઇતિ સ્મૃતઃ ॥ ૧૨।૨૯
 નમસ્કારવષટ્કારૌ પ્રોક્ષણાભ્યુક્ષણાદયઃ ।
 અનુપાય ઇતિ પ્રાજ્ઞૈરુપાયજ્ઞ પ્રવેદિતઃ ॥ ૧૨।૩૦
 સજ્જતે યેન દુર્મેધા મનોવાક્કર્મબુદ્ધિભિઃ ।
 વિષયેષ્વનભિષ્વઙ્ગ સોઽભિષ્વઙ્ગ ઇતિ સ્મૃતઃ ॥ ૧૨।૩૧
 મમેદમહમચ્યેતિ યદુખમભિમન્યતે ।
 વિજ્ઞેયોઽભ્યવપાતઃ સ સંસારે યેન પાત્યતે ॥ ૧૨।૩૨
 ઇત્યવિદ્યા હિ વિદ્વાંસઃ પગ્ચપર્વા સમીહતે ।
 તમો મોહં મહામોહં તામિસ્રદ્ધયમેવ ચ ॥ ૧૨।૩૩
 તત્રાલસ્યં તમો વિદ્ધિ મોહં મૃત્યું ચ જન્મ ચ ।
 મહામોહસ્ત્વસમ્મોહ કામ ઇત્યવગમ્યતામ્ ॥ ૧૨।૩૪
 યસ્માદત્ર ચ ભૂતાનિ પ્રમુહ્યન્તિ મહાન્ત્યપિ ।
 તસ્માદેષ મહાબાહો મહામોહ ઇતિ સ્મૃતઃ ॥ ૧૨।૩૫

तामिस्रमिति याडोध डोधमेवाधि कुर्वते ।
 विषादं यान्धतामिस्रमविषाद प्रयक्षते ॥ १२।३६
 अनयाविधया बालः संयुक्तः पञ्चपर्वथा ।
 संसारे दुःखभूयिष्ठे जन्मस्वभिनिषिध्यते ॥ १२।३७
 द्रष्टा श्रोता य मन्ता य कार्यं करणमेव य ।
 अहमित्येवमागम्य संसारे परिवर्तते ॥ १२।३८
 एत्येभिर्दुर्तुभिर्धामन् तमःस्रोतः प्रवर्तते ।
 डेत्वभावे कृवाभावे एति विज्ञातुमर्हसि ॥ १२।३९
 तत्र सम्यग्मतिर्विधानोक्षकाम यतुष्टयम् ।
 प्रतिबुद्धाप्रबुद्धौ य व्यक्तमव्यक्तमेव य ॥ १२।४०
 यथावदेतद्विज्ञाय क्षेत्रज्ञो हि यतुष्टयम् ।
 आर्जवं जवतां छित्वा प्राप्नोति पदमक्षरम् ॥ १२।४१
 एत्यर्थं ब्राह्मणा लोके परमब्रह्मवादिनः ।
 ब्रह्मथर्थं यरन्तीड ब्राह्मणान् वासयन्ति य ॥ १२।४२
 एति वाक्यमिदं श्रुत्वा मुनेस्तस्य नृपात्मजः ।
 अब्युपायं य पप्रच्छ पदमेव य नैष्ठिकम् ॥ १२।४३
 ब्रह्मथर्थमिदं थर्थं यथा यावच्छ यत्र य ।
 धर्मस्यास्य य पर्यन्तं भवान् व्याप्यातुमर्हति ॥ १२।४४
 एत्यराडो यथाशास्त्रं विस्पष्टार्थं समासतः ।
 तमेवान्येन डल्पेन धर्ममस्मै व्यभाषत ॥ १२।४५
 अथमादौ गृहान्भुक्त्वा लैक्षाडं लिङ्गमाश्रितः ।
 समुदायारविस्तीर्णं शीलमादाय वर्तते ॥ १२।४६
 सन्तोषं परमास्थाय येन तेन यतस्ततः ।
 विविक्तं सेवते वासं निर्द्वन्द्वं शास्त्रवित्कृती ॥ १२।४७
 ततो रागादृभयं दृष्ट्वा वैराग्याथ्य परं शिवम् ।
 निगृह्णन्निन्द्रियग्रामं यतते मनसः श्रमे ॥ १२।४८
 अथो विविक्तं कामेभ्यो व्यापादादित्येव य ।
 विवेकजमवाप्नोति पूर्वध्यानं वितर्कवत् ॥ १२।४९
 तथ्य ध्यानं सुभं प्राथ्य तत्तदेव वितर्कयन् ।
 अपूर्वसुखलाभेन छियते बालिशो जनः ॥ १२।५०
 शमेनैवविधेनायं कामद्वेषविगर्हिला ।
 ब्रह्मलोकमवाप्नोति परितोषेण वञ्चितः ॥ १२।५१

જ્ઞાત્વા વિદ્વાન્ વિતર્કાસ્તુ મનઃસક્ષોભકારકાન્ ।
 તદ્વિચુક્તમવાપ્નોતિ ધ્યાનં પ્રીતિસુખાન્વિતમ્ ॥ ૧૨।૫૨
 હ્રિયમાણસ્તયા પ્રીત્યા યો વિશેષં ન પશ્યતિ ।
 સ્થાનં ભાસ્વરમાપ્નોતિ દેવેષ્વાભાસુરેષ્વપિ ॥ ૧૨।૫૩
 યસ્તુ પ્રીતિસુખાત્તસ્માદ્ધિવેચયતિ માનસમ્ ।
 તૃતીયં લભતે ધ્યાનં સુખં પ્રીતિવિવર્જિતમ્ ॥ ૧૨।૫૪
 તત્ર કેચિદ્વ્યવસ્યન્તિ મોક્ષ ઇત્યપિ માનિનઃ ।
 સુખદુઃખપરિત્યાગાદવ્યાપારાચ્ચ ચેતસઃ ॥ ૧૨।૫૫ (૫૭)
 યસ્તુ તસ્મિન્સુખે મગ્નો ન વિશેષાય યત્તવાન્ ।
 શુભકૃત્યનૈઃ સ સામાન્યં સુખં પ્રાપ્નોતિ દૈવતૈઃ ॥ ૧૨।૫૬ (૫૫)
 તાદૃશં સુખમાસાદ્ય યો ન રજ્યન્નુપેક્ષતે ।
 યતુર્થ ધ્યાનમાપ્નોતિ સુખદુઃખવિવર્જિતમ્ ॥ ૧૨।૫૭ (૫૬)
 અસ્ય ધ્યાનસ્ય તુ ફલં સમં દેવૈર્વૃહત્ફલૈઃ ।
 કથયન્તિ બૃહત્કાલં વૃહત્પ્રજ્ઞાપરીક્ષકાઃ ॥ ૧૨।૫૮
 સમાવેર્ધુત્થિતસ્તસ્માદૃષ્ટ્વા દોષાંશ્છરીરિણામ્ ।
 જ્ઞાનમારોહતિ પ્રાજ્ઞઃ શરીરવિનિવૃત્તયે ॥ ૧૨।૫૯
 તતસ્તદ્ધ્યાનમુત્સૃજ્ય વિશેષે કૃતનિશ્ચયઃ ।
 કામેભ્ય ઇવ સત્પ્રાણો રૂપાદપિ વિરજ્યતે ॥ ૧૨।૬૦
 શરીરે ખાનિ યાન્યસ્ય તાન્યાદૌ પરિકલ્પયન્ ।
 ઘનેષ્વપિ તતો દ્રવ્યેષ્વાકાશમધિમુચ્યતે ॥ ૧૨।૬૧
 આકાશસમમાત્માનં સક્ષિપ્ય ત્વપરો બુધઃ ।
 તદૈવાનન્તતઃ પશ્યન્ વિશેષમધિગચ્યતિ ॥ ૧૨।૬૨
 અધ્યાત્મકુશલેષ્વન્યો નિવર્ત્યાત્માનમાત્મના ।
 કિંચિન્નાસ્તીતિ સમ્પશ્યન્નાકિંચન્ય ઇતિ સ્મૃતઃ ॥ ૧૨।૬૩
 તતો મુગ્ધાદિષીકેવ શકુનિઃ પગ્જરાદિવ ।
 ક્ષેત્રજ્ઞો નિઃસૃતો દેહાન્મુક્ત ઇત્યભિધીયતે ॥ ૧૨।૬૪
 એતત્તત્પરમં બ્રહ્મ નિર્લિડ્ગં ધ્રુવમક્ષરમ્ ।
 યન્મોક્ષ ઇતિ તત્ત્વજ્ઞાઃ કથયન્તિ મનીષિણઃ ॥ ૧૨।૬૫
 ઇત્યુપાયશ્ચ મોક્ષશ્ચ મયા સન્દર્શિતસ્તવ ।
 યદિ જ્ઞાતં યદિ રુચિર્ યથાવત્પ્રતિપદ્યતામ્ ॥ ૧૨।૬૬
 જૈગીષવ્યોડથ જનકો વૃદ્ધશ્ચૈવ પરાશરઃ ।
 ઇમં પન્થાનમાસાદ્ય મુક્તા હ્યન્યે ચ મોક્ષિણઃ ॥ ૧૨।૬૭

ઇતિ તસ્ય સ તદ્વાજ્યં ગૃહીત્વા ન વિચાર્ય ચ ।
 પૂર્વહેતુબલપ્રાપ્તઃ પ્રત્યુત્તરમુવાચ સઃ ॥ ૧૨।૬૮
 શ્રુતં જ્ઞાનમિદં સૂક્ષ્મં પરતઃ પરતઃ શિવમ્ ।
 ક્ષેત્રેષ્વસ્થાપરિત્યાગાદવૈમ્યેતદનૈષ્ટિકમ્ ॥ ૧૨।૬૯
 વિકારપ્રકૃતિભ્યો હિ ક્ષેત્રજ્ઞં મુક્તમપ્યહમ્ ।
 મન્યે પ્રસવધર્માણં વીજધર્માણમેવ ચ ॥ ૧૨।૭૦
 વિશુદ્ધો યદ્યપિ હ્યાત્મા નિર્મુક્ત ઇતિ કલ્પ્યતે । (અબ્ = ૧૨।૭૧અબ્)
 ભૂયઃ પ્રત્યયસદ્ભાવાદમુક્તઃ સ ભવિષ્યતિ ॥ ૧૨।૭૧
 ઋતુભૂમ્યમ્બુવિરહાદયથા બીજં ન રોહતિ ।
 રોહતિ પ્રત્યયૈસ્તૈસ્તૈસ્તદ્વત્સોડપિ મતો મમ ॥ ૧૨।૭૨
 યત્કર્માજ્ઞાનતૃષ્ણાનાં ત્યાગાન્મોક્ષશ્ચ કલ્પ્યતે ।
 અત્યન્તસ્તત્પરિત્યાગઃ સત્યાત્મનિ ન વિદ્યતે ॥ ૧૨।૭૧ (ચ્ = ૧૨।૭૩ચ્)
 હિત્વા હિત્વા ત્રયમિદં વિશેષસ્તૂપલભ્યતે ।
 આત્મનસ્તુ સ્થિતિર્યત્ર તત્ર સૂક્ષ્મમિદં ત્રયમ્ ॥ ૧૨। ૭૨ (૧૨।૭૪)
 સૂક્ષ્મત્વાચ્ચૈવ દોષાણામવ્યાપારાચ્છ ચેતસઃ ।
 દીર્ઘત્વાદાયુષશ્ચૈવ મોક્ષસ્તુ પરિકલ્પ્યતે ॥ ૧૨।૭૩ (૧૨।૭૫)
 અહઙ્કારપરિત્યાગો યશ્ચૈષ પરિકલ્પ્યતે ।
 સત્યાત્મનિ પરિત્યાગો નાહઙ્કારસ્ય વિદ્યતે ॥ ૧૨।૭૪ (૧૨।૭૬)
 સઙ્ખ્યાદિભિરમુક્તશ્ચ નિર્ગુણો ન ભવત્યયમ્ ।
 તસ્માદસતિ નૈર્ગુણ્યે નાસ્ય મોક્ષોડભિધીયતે ॥ ૧૨।૭૫ (૧૨।૭૭)
 ગુણિનો હિ ગુણાનાં ચ વ્યતિરેકો ન વિદ્યતે ।
 રૂપોષ્ણાભ્યાં વિરહિતો ન હ્યગ્નિરુપલભ્યતે ॥ ૧૨।૭૬ (૧૨।૭૮)
 પ્રાગ્દેહાન્ન ભવેદ્દેહી પ્રાગ્ગુણોભ્યસ્તથા ગુણી ।
 કસ્માદાદૌ વિમુક્તઃ સગ્શરીરી બધ્યતે પુનઃ ॥ ૧૨।૭૭ (૧૨।૭૯)
 ક્ષેત્રજ્ઞો વિશરીરશ્ચ જ્ઞો વા સ્યાદજ્ઞ એવ વા ।
 યદિ જ્ઞો જ્ઞેયમસ્થાસ્તિ જ્ઞેયે સતિ ન મુચ્યતે ॥ ૧૨।૭૮ (૧૨।૮૦)
 અથાજ્ઞ ઇતિ સિદ્ધો વઃ કલ્પિતેન કિમાત્મના ।
 વિનાપિ હ્યાત્મનાજ્ઞાનં પ્રસિદ્ધં કાષ્ટકુડ્યવત્ ॥ ૧૨।૭૯ (૧૨।૮૧)
 પરતઃ પરતસ્ત્યાગો યસ્માત્તુ ગુણવાન્ સ્મૃતઃ ।
 તસ્માત્સર્વપરિત્યાગાન્મન્યે કૃત્સ્નાં કૃતાર્થતામ્ ॥ ૧૨।૮૦ (૧૨।૮૨)
 ઇતિ ધર્મમરાડસ્ય વિદિત્વા ન તુતોષ સઃ ।
 અકૃત્સ્નમિતિ વિજ્ઞાય તતઃ પ્રતિજગામ હ ॥ ૧૨।૮૧ (૧૨।૮૩)

વિશેષમથ શુશ્રૂષુરુદ્રકસ્યાશ્રમં યયૌ ।
 આત્મગ્રાહાચ્ચ તસ્યાપિ જગૃહે ન સ દર્શનમ્ ॥ ૧૨।૮૨ (૧૨।૮૪)
 સગ્જ્ઞાસગ્જિજ્ઞાત્વયોર્દોષં જ્ઞાત્વા હિ મુનિરુદ્રકઃ ।
 આકિંગ્ચિન્યાત્પરં લેભે સગ્જ્ઞાસગ્જ્ઞાત્મિકાં ગતિમ્ ॥ ૧૨।૮૩ (૧૨।૮૫)
 યસ્માચ્ચાલમ્બને સૂક્ષ્મે સગ્જ્ઞાસગ્જ્ઞે તતઃ પરમ્ ।
 નાસગ્જ્ઞી નૈવ સગ્જ્ઞીતિ તસ્માત્તત્ર ગતસ્પૃહઃ ॥ ૧૨।૮૪ (૧૨।૮૬)
 યતશ્ચ બુદ્ધિસ્તત્રૈવ સ્થિતાન્યત્રાપ્રચારિણી ।
 સૂક્ષ્માપાદિ તતસ્તત્ર નાસગ્જિજ્ઞાત્વં ન સગ્જિજ્ઞાતા ॥ ૧૨।૮૫ (૧૨।૮૭)
 યસ્માચ્ચ તમપિ પ્રાપ્ય પુનરાવર્તતે જગત્ ।
 બોધિસત્ત્વઃ પરં પ્રેપ્સુસ્તસ્માદુદ્રકમત્યજત્ ॥ ૧૨।૮૬ (૧૨।૮૮)
 તતો હિત્વાશ્રમં તસ્ય શ્રેયોડર્થા કૃતનિશ્ચયઃ ।
 ભેજે ગયસ્ય રાજર્ષેર્નગરીસગ્જ્ઞામાશ્રમમ્ ॥ ૧૨।૮૭ (૧૨।૮૯)
 અથ નૈરગ્જનાતીરે શુચૌ શુચિપરાક્રમઃ ।
 ચકાર વાસમેકાન્તવિહારાભિગ્રતી મુનિઃ ॥ ૧૨।૮૮ (૧૨।૯૦)
 <xxx> તત્પૂર્વં પગ્ચેન્દ્રિયવશોદ્ધતાન્ ।
 તપઃ <xx> પ્રતિનો ભિક્ષૂન્ પગ્ચ નિરૈક્ષત ॥ (૧૨।૯૧)
 પગ્ચોપતસ્યુર્દૃષ્ટ્વાત્ર ભિક્ષવસ્તં મુમુક્ષવઃ ।
 પુણ્યાર્જિતધનારોગ્યમિન્દ્રિયાર્થા ઇવેશ્વરમ્ ॥ ૧૨।૮૯ (૧૨।૯૨)
 સમ્પૂજ્યમાનસ્તૈઃ પ્રહૈર્વિનયાનતમૂર્તિભિઃ ।
 તદ્ગ્જશસ્થાયિભિઃ શિષ્યૈર્લૌલૈર્મન ઇવેન્દ્રિયૈઃ ॥ ૧૨।૯૦ (૧૨।૯૩)
 મૃત્યુજન્માન્તકરણો સ્યાદુપાયોડયમિત્યથ ।
 દુષ્કરાણિ સમારેભે તપાસ્યનશનેન સઃ ॥ ૧૨।૯૧ (૧૨।૯૪)
 ઉપવાસવિધીન્ નેકાન્ કુર્વન્ નરદુરાચરાન્ ।
 વર્ષાણિ ષટ્કર્મપ્રેપ્સુરકરોત્કાર્શ્યમાત્મનઃ ॥ ૧૨।૯૨ (૧૨।૯૫)
 અન્નકાલેષુ ચૈકૈકૈઃ સકોલતિલતણ્ડુલૈઃ ।
 અપારપારસંસારપારં પ્રેપ્સુરપારયત્ ॥ ૧૨।૯૩ (૧૨।૯૬)
 દેહાદપચયસ્તેન તપસા તસ્ય યઃ કૃતઃ ।
 સ એવોપચયો ભૂયસ્તેજસાસ્ય કૃતોડભવત્ ॥ ૧૨।૯૪ (૧૨।૯૭)
 કૃશોડચ્યકૃશકીર્તિશ્રીહૃદં ચક્રેડચ્યક્ષુષમ્ ।
 કુમુદાનામિવ શરચ્ચુકલપક્ષાદિચન્દ્રમાઃ ॥ ૧૨।૯૫ (૧૨।૯૮)
 ત્વગસ્થિશેષો નિઃશેષૈર્મેદઃપિશિતશોણિતૈઃ ।
 ક્ષીણોડચ્યક્ષીણગામ્ભીર્યઃ સમુદ્ર ઇવ સ વ્યભાત્ ॥ ૧૨।૯૬ (૧૨।૯૯)

अथ कष्टतपःस्पष्टव्यर्थकिलष्टतनुर्मुनिः ।
 भवभीरुरिमां यके बुद्धिं बुद्धत्वकाङ्क्षया ॥ १२।८७ (१२।१००)
 नायं धर्मो विरागाय न बोधाय न मुक्तये ।
 जम्बुमूले मया प्राप्तो यस्तदा स विधिध्रुवः ॥ १२।८८ (१२।१०१)
 न यासौ दुर्बलेनामुं शक्यमित्यागतादरः ।
 शरीरबलवृद्ध्यर्थमिदं भूयोऽन्वयिन्तयत् ॥ १२।८९ (१२।१०२)
 क्षुत्पिपासाश्रमकलान्तः श्रमादस्वस्थमानसः ।
 प्राप्नुयान्मनसावाप्यं क्वलं कथमनिर्वृतः ॥ १२।१०० (१२।१०३)
 निर्वृतिः प्राप्यते सम्यक्सततेन्द्रियतर्पणात् ।
 सन्तर्पितेन्द्रियतया मनःस्वास्थ्यमवाप्यते ॥ १२।१०१ (१२।१०४)
 स्वस्थप्रसन्नमनसः समाधिरुपपद्यते ।
 समाधियुक्तचित्तस्य ध्यानयोगः प्रवर्तते ॥ १२।१०२ (१२।१०५)
 ध्यानप्रवर्तनाद्दुर्माः प्राप्यन्ते यैरवाप्यते ।
 दुर्लभं शान्तमजरं परं तदमृतं पदम् ॥ १२।१०३ (१२।१०६)
 तस्मादाहारमूलोऽयमुपाय इतिनिश्चयः ।
 असूरिकरणो धीरः कृत्वामितमतिर्मतिम् ॥ १२।१०४ (१२।१०७)
 स्नातो नैरञ्जनातीराद्गुत्तार शनैः कृशः ।
 भक्त्यावनतशाभाग्रैर्दत्तस्तस्तद्रुमैः ॥ १२।१०५ (१२।१०८)
 अथ गोपाधिपसुता दैवतैरभियोदिता ।
 उद्भूतलृट्टयानन्दा तत्र नन्दबलागमत् ॥ १२।१०६ (१२।१०९)
 सितशङ्खोज्ज्वलभुजा नीलकम्बलवासिनी ।
 सङ्केषामालानीलाम्बुर्यमुनेव सरिद्धरा ॥ १२।१०७ (१२।११०)
 सा श्रद्धावर्धितप्रीतिर्विकसल्लोचनोत्पला ।
 शिरसा प्रणिपत्यैनं त्राडयामास पायसम् ॥ १२।१०८ (१२।१११)
 कृत्वा तदुपभोगेन प्राप्तजन्मकृलां स ताम् ।
 बोधिप्राप्तौ समर्थोऽभूत्सन्तर्पितषडिन्द्रियः ॥ १२।१०९ (१२।११२)
 पर्याप्तान्मनमूर्तश्च सार्धं सुयशसा मुनिः ।
 कान्तिघैर्वैकभासैकः शशाङ्कार्णवल्बलौ ॥ १२।११० (१२।११३)
 आवृत्त इति विज्ञाय तं जडुः पञ्चभिक्षवः ।
 मनीषिणामिवात्मानं निर्मुक्तं पञ्चधातवः ॥ १२।१११ (१२।११४)
 व्यवसायद्वितीयोऽथ शाद्धलास्तीर्णभूतलम् ।
 सोऽश्चत्थमूलं प्रययौ बोधाय कृतनिश्चयः ॥ १२।११२ (१२।११५)

ततस्तदानीं गजराजविह्वलः पदस्वनेनानुपमेन बोधितः ।
 मडामुनेरागतबोधिनिश्चयो जगाद कालो भुजगोत्तमः स्तुतिम् ॥ १२।११३ (१२।११६)
 यथा मुने त्वय्यरणावपीडिता मुहुर्मुहुर्निष्ठनतीव मेदिनी ।
 यथा य ते राजति सूर्यवत्प्रभा ध्रुवं त्वमिष्टं हृलमद्य भोक्ष्यसे ॥ १२।११४ (१२।११७)
 यथा भ्रमन्त्यो द्विवि वायपङ्क्तयः प्रदक्षिणं त्वां कमलाक्ष कुर्वते ।
 यथा य सौम्या द्विवि वान्ति वायवस्त्वमद्य बुद्धो नियतं भविष्यसि ॥ १२।११५ (१२।११८)
 ततो भुजङ्गप्रवरेण संस्तुतस्तृणान्युपादाय शुचीनि लावकात् ।
 कृतप्रतिज्ञो निषसाद बोधये मडातरोर्मूलमुपाश्रितः शुर्येः ॥ १२।११६ (१२।११९)
 ततः स पर्यङ्गमकम्यमुत्तमं बभन्ध सुभोरगभोगपिण्डितम् ।
 भिनन्नि तावद्भुवि नैतदासनं न यामि तावद्धृतकृत्यतामिति ॥ १२।११७ (१२।१२०)
 ततो ययुर्मुदमतुलां द्विवीकसो ववासिरे न मृगगना न पक्षिणः ।
 न सस्वर्णुवनतस्वोऽनिलाढताः कृतासने भगवति निश्चलात्मनि ॥ १२।११८ (१२।१२१)
 एति श्रीबुद्धचरिते मडाकाव्येऽश्वघोषकृतेऽराऽऽदर्शनो नाम द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥

Book XIII [मारविजयो]

तस्मिन्श्च बोधाय कृतप्रतिज्ञे राजर्षिवंशप्रभवे मडाषौ ।
 तत्रोपविष्टे प्रजडर्ष लोकास्तत्रास सद्धर्मरिपुस्तु मारः ॥ १३।१
 यं कामदेवं प्रवदन्ति लोके चित्रायुधं पुष्पशरं तथैव ।
 कामप्रयाराधिपतिं तमेव मोक्षद्विषं मारमुदाहरन्ति ॥ १३।२
 तस्यात्मजा विभ्रमडर्षदपास्तिस्रो रतिप्रीतितृषश्च कन्याः ।
 पप्रच्युरेनं मनसो विकारं स तांश्च ताश्चैव वयो बभाषे ॥ १३।३
 असौ मुनिर्निश्चयवर्मं भिन्नत् सत्त्वायुधं बुद्धिशरं विकृष्य ।
 जिगीषुरास्ते विषयान्मदीयान् तस्माद्यं मे मनसो विषादः ॥ १३।४
 यद्वि ङ्यसौ मामभिलभूय याति लोकाय याप्यात्यपवर्गमार्गम् ।
 शून्यस्ततोऽयं विषयो ममाद्य वृत्ताच्युतस्यैव विदेहभर्तुः ॥ १३।५
 तद्यावदेवैष न लब्धयक्षुर्मद्गोरये तिष्ठति यावदेव ।
 यास्यामि तावद्ग्रतमस्य भेतुं सेतुं नदीवेगं धवाभिवृद्धः ॥ १३।६
 ततो धनुः पुष्पमयं गृहीत्वा शरांस्तथा मोलकरांश्च पञ्च ।
 सोऽश्वत्थमूलं ससुतोऽव्यगव्यदस्वास्थ्यकारी मनसः प्रजानाम् ॥ १३।७
 अथ प्रशान्तं मुनिमासनस्थं पारं तितीर्षुं भवसागरस्य ।
 विषज्य सव्यं करमायुधाग्रे क्रीडाशरेणैदमुवाच मारः ॥ १३।८

उत्तिष्ठ भोः क्षत्रिय मृत्युभीत वरस्व धर्म त्यज मोक्षधर्मम् ।
 वाणैश्च [यज्ञैश्च] विनीय लोकान् लोकान् परान् प्राप्नुहि वासवस्य ॥ १३।८
 पन्था हि निर्यातुमयं यशस्यो यो वाहितः पूर्वतमैर्नरेन्द्रैः ।
 जातस्य राजर्षिकुले विशाले लैक्षाकमश्राध्यमिदं प्रपत्तुम् ॥ १३।१०
 अथाद्य नोत्तिष्ठसि निश्चितात्मा भव स्थिरो मा विमुच्यः प्रतिज्ञाम् ।
 मयोद्यतो ऽप्येष शरः स अथ यः सूर्यके मीनशिपो विमुक्तः ॥ १३।११
 पृष्टः स यानेन कथञ्चिद्वैः सोमस्य नमाप्यभवद्विचितः ।
 स याभवच्छान्तनुरस्वतन्त्रः क्षीणो युगे किं वत दुर्बलोऽन्यः ॥ १३।१२
 तत्किंप्रमुत्तिष्ठ लभस्व सञ्ज्ञां वाणो ऽप्ययं तिष्ठति लेलिहानः ।
 प्रियाभिधेयेषु रतिप्रियेषु यं यङ्कवाकेष्वपि नोत्सृजामि ॥ १३।१३
 धृत्येवमुक्तोऽपि यदा निरास्थो नैवासनं शाक्यमुनिर्बिभेद ।
 शरं ततोऽस्मै विससर्ज मारः कन्याश्च कृत्वा पुरतः सुतांश्च ॥ १३।१४
 तस्मिंस्तु वाणोऽपि स विप्रमुक्ते यकार नास्थां न धृतेश्चयाल ।
 दृष्ट्वा तथैनं विषसाद मारश्चिन्तापरीतश्च शनैर्जगाद ॥ १३।१५
 शैलेन्द्रपुत्रीं प्रति येन विद्धो देवोऽपि शम्भुश्चलितो बभूव ।
 न यिन्तयत्येष तमेव वाणं किं स्यादयित्तो न शरः स अप्येषः ॥ १३।१६
 तस्मादयं नार्हति पुष्यवाणं न उर्षाणं नापि रतेर्नियोगम् ।
 अर्हत्ययं भूतगणैरशेषैः सन्नासनातर्जनताऽनानि ॥ १३।१७
 सस्मार मारश्च ततः स्वसौम्यं विध्वंसनं शाक्यमुनेश्चिकीर्षन् ।
 नानाश्रयाश्चानुयराः परीयुः शरद्रुमप्रासगादासिद्धस्ताः ॥ १३।१८
 वराहमीनाश्चभरोष्ट्रवक्त्रा व्याघ्रर्क्षसिद्धद्विरदाननाश्च ।
 ओकेक्षणा नैकमुष्मास्त्रिशीर्षा लम्बोदराश्चैव पृषोदराश्च ॥ १३।१९
 अजासु सक्ता घटजानवश्च दंष्ट्रायुधाश्चैव नभायुधाश्च ।
 कबन्धुस्तथा बहुमूर्त्यश्च भद्रार्धवक्त्राश्च मलामुष्माश्च ॥ १३।२०
 ताम्भारुणा लोहितविन्दुत्रिणाः षड्वाङ्गुलस्ता हरिधूम्रकेशाः ।
 लम्बस्त्रजो वारणालंबकर्णश्चर्मभराश्चैव निरेभराश्च ॥ १३।२१
 श्वेतार्धवक्त्रा हरितार्धकायास्ताम्राश्च धूम्रा हरयोऽसिताश्च ।
 व्याडोत्तरासङ्गामुजास्तथैव प्रघुष्टघण्टाकुलमेभलाश्च ॥ १३।२२
 तालप्रमाणाश्च गृहीतशूला दंष्ट्राकरालाश्च शिशुप्रमाणाः ।
 उरभ्रवक्त्राश्च विडङ्गमाश्च मार्जारवक्त्राश्च मनुष्यकायाः ॥ १३।२३
 प्रकीर्णकेशाः शिभिर्नोऽर्धमुण्डा रज्जवम्बरा व्याकुलवेष्टनाश्च ।
 प्रदृष्टवक्त्रा भृकुटीमुष्माश्च तेजोहराश्चैव मनोहराश्च ॥ १३।२४

કેચિદ્ગ્રજન્તો ભૃશમાવવલ્ગુરન્ચોડન્યમાપુપ્લુવિરે તથાન્યે ।
 ચિક્રીડુરાકાશગતાશ્ચ કેચિલ્લેચિચ્છ ચેરુસ્તરુમસ્તકેષુ ॥ ૧૩ । ૨૫
 નનર્ત કશ્ચિદ્ભ્રમયંસ્ત્રિશૂલં કશ્ચિદ્ધ પુસ્કૂર્જ ગદાં વિકર્ષન્ ।
 ઊર્ષેણ કશ્ચિદ્દ્રુષવન્નનર્ત કશ્ચિત્પ્રજજવાલ તનૂરુહેભ્યઃ ॥ ૧૩ । ૨૬
 એવંવિધા ભૂતગણાઃ સમન્તાત્તદ્ભોધિમૂલં પરિવાર્યં તસ્થુઃ ।
 જિઘૃક્ષવશ્ચૈવ જિઘાંસવશ્ચ ભર્તુર્નિયોગં પરિપાલયન્તઃ ॥ ૧૩ । ૨૭
 તં પ્રેક્ષ્ય મારસ્ય ચ પૂર્વરાત્રે શાક્યર્ષભસ્યૈવ ચ યુદ્ધકાલમ્ ।
 ન ધૌશ્ચકાશે પૃથિવી ચકમ્પે પ્રજજવલુશ્ચૈવ દિશઃ સશબ્દાઃ ॥ ૧૩ । ૨૮
 વિષ્વગ્વવૌ વાયુરુદીર્ણવિગસ્તારા ન રેજુર્ન બભૌ શશાહુઃ ।
 તમશ્ચ ભૂયો વિતતાર રાત્રેઃ સર્વે ચ સગ્યુક્ષુભિરે સમુદ્ગાઃ ॥ ૧૩ । ૨૯
 મહીભૃતો ધર્મપરાશ્ચ નાગા મહામુનેર્વિદ્ધમમૃષ્યમાણાઃ ।
 મારં પ્રતિ ક્રોધવિવૃત્તનેત્રા નિઃશશ્ચસુશ્ચૈવ જજમ્ભિરે ચ ॥ ૧૩ । ૩૦
 શુદ્ધાધિવાસા વિબુધર્ષયસ્તુ સદ્ધર્મસિદ્ધ્યર્થમિવ પ્રવૃત્તાઃ ।
 મારેડનુકમ્પાં મનસા પ્રચકુર્વિરાગભાવાત્તુ ન રોષમીયુઃ ॥ ૧૩ । ૩૧
 તદ્ભોધિમૂલં સમવેક્ષ્ય કીર્ણાં હિંસાત્મના મારબલેન તેન ।
 ધર્માત્મભિર્લોકવિમોક્ષકામૈર્ભભૂવ હાહાકૃતમન્તરીક્ષમ્ ॥ ૧૩ । ૩૨
 ઉપાલુતં ધર્મવિદસ્તુ તસ્ય દૃષ્ટ્વા સ્થિતં મારબલં મહાર્ષિઃ ।
 ન યુક્ષુભે નાપિ યથૌ વિકારં મધ્યે ગવાં સિંહ ઇવોપવિષ્ટઃ ॥ ૧૩ । ૩૩
 મારસ્તતો ભૂતયમૂમુદીર્ણામાજ્ઞાપયામાસ ભયાય તસ્ય ।
 સ્વૈઃ સ્વૈઃ પ્રભાવૈરથ સાસ્ય સેના તદ્દૈર્યભેદાય મતિં ચકાર ॥ ૧૩ । ૩૪
 કેચિચ્છલન્નૈકવિલમ્બિજિહ્વાસ્તીક્ષણોગ્રદંટ્ટા હરિમણ્ડલાક્ષાઃ ।
 વિદારિતાસ્થાઃ સ્થિરશકુકર્ણાઃ સન્નાસયન્તઃ કિલ નામ તસ્થુઃ ॥ ૧૩ । ૩૫
 તેભ્યઃ સ્થિતેભ્યઃ સ તથાવિધેભ્યઃ રૂપેણ ભાવેન ચ દારુણેભ્યઃ ।
 ન વિવ્યથે નોદ્ધિવિજે મહાર્ષિઃ ક્રીડન્ સુબાલેભ્ય ઇવોદ્ધતેભ્યઃ ॥ ૧૩ । ૩૬
 કશ્ચિત્તતો રૌદ્રવિવૃત્તદૃષ્ટિસ્તસ્મૈ ગદામુઘમયાગ્યકાર ।
 તસ્તમ્મ બાહુઃ સગદસ્તતોડસ્ય પુરન્દરસ્યેવ પુરા સવજઃ ॥ ૧૩ । ૩૭
 કેચિત્સમુદ્યમ્ય શિલાસ્તરૂંશ્ચ વિષેહિરે નૈવ મુનૌ વિમોક્તુમ્ ।
 પેતુઃ સવૃક્ષાઃ સશિલાસ્તથૈવ વજ્રાવભગ્ના ઇવ વિન્ધ્યાપાદાઃ ॥ ૧૩ । ૩૮
 કેશ્ચિત્સમુત્પત્ય નભો વિમુક્તાઃ શિલાશ્ચ વૃક્ષાશ્ચ પરશ્ચધાશ્ચ ।
 તસ્થુર્ભસ્યેવ ન ચાવપેતુઃ સન્ધ્યાભ્રપાદા ઇવ નૈકવર્ણાઃ ॥ ૧૩ । ૩૯
 ચિક્ષેપ તસ્થોપરિ દીપ્તમન્યઃ કડડગરં પર્વતશ્કુડ્ગમાત્રમ્ ।
 યન્મુક્તમાત્રં ગગનસ્થમેવ તસ્થાનુભાવાચ્યતથા બભૂવ ॥ ૧૩ । ૪૦

कश्चिज्ज्वलन्नर्कं धवोदितः भादङ्गारवर्षं मडदुत्ससर्ज ।
 यूर्नानि थाभीकरकन्दराणां कल्पात्यये मेरुसिधु प्रदीमः ॥ १३।४१
 तद्भोधिमुले प्रविडीर्यमाणमङ्गारवर्षं तु सविस्कुलिङ्गम् ।
 मैत्रीविडारादृषिसत्तमस्य बभूव रक्तोत्पलपत्रवर्षः ॥ १३।४२
 शरीरचित्तव्यसनात्पैस्तैरेवंविधैस्तैश्च निपात्यमानैः ।
 नैवासनाख्याक्यमुनिश्चयाल स्वं निश्चयं बन्धुमिवोपगुह्य ॥ १३।४३
 अथापरे निर्जगलुर्मुभेभ्यः सर्पान्विज्जोर्लोभ्ये धव द्रुमेभ्यः ।
 ते मन्त्रबद्धा धव तत्समीपे न शश्वसुर्नोत्ससृजुर्न येलुः ॥ १३।४४
 भूत्वापरे वारिधरा वृढन्तः सविद्युतः साशनियण्डघोषाः ।
 तस्मिन् द्रुमे तत्यजुरश्मवर्षं तत्पुष्पवर्षं रुचिरं बभूव ॥ १३।४५
 थापेऽथ वाणो निडितोऽपरेण ज्जवाल तत्रैव न निष्पपात ।
 अनीश्वरस्यात्मनि धूर्यमाणो दुर्मर्षणस्येव नरस्य मन्युः ॥ १३।४६
 पञ्चेषवोऽन्येन तु विप्रमुक्तास्तस्थुर्नयत्येव मुनी न पेतुः ।
 संसारभीरोर्विषयप्रवृत्तौ पञ्चेन्द्रियाणीव परीक्षकस्य ॥ १३।४७
 जिघांसयान्यः प्रससार रुष्टो गदां गृहीत्वाभिमुभो मडार्षेः ।
 सोऽप्राप्तकालो विवशः पपात द्रोषेष्विवानर्थकरेषु लोकः ॥ १३।४८
 स्त्री मेघकाली तु कपालडस्ता कर्तुं मडार्षेः डिल मोडयित्तम् ।
 बभ्राम तत्रानियतं न तस्थौ यलात्मनो बुद्धिरिवागमेषु ॥ १३।४९
 कश्चित्प्रदीमं प्रणिधाय यक्षुर्नत्राग्निनाशीविषवद्विधक्षुः ।
 तत्रैव नासीत्तमृषिं ददर्श कामात्मकः श्रेय धवोपदिष्टम् ॥ १३।५०
 गुर्वी शिलामुद्यमयंस्तथान्यः शश्राम मोघं विडतप्रयत्नः ।
 निःश्रेयसं ज्ञानसमाधिगम्यं कायकलमैर्धर्ममिवाप्तुः कामः ॥ १३।५१
 तरक्षुसिंहाकृतयस्तथान्ये प्रणोदुरुच्यैर्मडतः प्राणादान् ।
 सत्त्वानि वैः सञ्चुकुयुः समन्ताद्भ्रज्जडता धौः कृलतीति मत्वा ॥ १३।५२
 मृगा गजान्धार्तरवान् सृजन्तो विदुदुवुश्चैव निविलित्यिरे य ।
 रात्रौ य तस्यामडनीव दिग्भ्यः भगा रुवन्तः परिपेतुरार्ताः ॥ १३।५३
 तेषां प्राणादैस्तु तथाविधैस्तैः सर्वेषु भूतेष्वपि कम्पितेषु ।
 मुनिर्न तत्रास न सञ्चुकोय रवैर्गुरुत्मानिव वायसानाम् ॥ १३।५४
 भयावलेभ्यः परिषद्गणोभ्यो यथा यथा नैव मुनिर्बिभाय ।
 तथा तथा धर्मभृतां सपत्नः शोकाख्य रोषाख्य ससार मारः ॥ १३।५५
 भूतं ततः डिञ्चिददृश्यरूपं विशिष्टरूपं गगनस्थमेव ।
 दृष्ट्वाप्ये द्रुग्धमवैररुष्टं मारं बभाषे मडता स्वरेण ॥ १३।५६

મોઘં શ્રમં નાર્હસિ માર કર્તું હિંસ્રાત્મતામુત્સૃજ ગચ્ચ શર્મ ।
 નૈષ ત્વયા કમ્પયિતું હિ શક્યો મહાગિરિર્મેરુરિવાનિલેન ॥ ૧૩।૫૭
 અપ્યુષણભાવં જ્વલનઃ પ્રજહ્યાદાપો દ્રવત્વં પૃથિવી સ્થિરત્વમ્ ।
 અનેકકલ્પાયિતપુણ્યકર્મા ન ત્વેવ જહ્યાદ્વ્યવસાયમેષઃ ॥ ૧૩।૫૮
 યો નિશ્ચયો હ્યસ્ય પરાકમશ્ચ તેજશ્ચ યદ્યા ય દયા પ્રજાસુ ।
 અપ્રાપ્ય નોત્થાસ્યતિ તત્ત્વમેષ તમાંસ્યહત્ત્વેવ સહસ્રરશ્મિઃ ॥ ૧૩।૫૯
 કાષ્ઠં હિ મઘ્નન્ લભતે હુતાશં ભૂમિં ખનન્ વિન્દતિ યાપિ તોયમ્ ।
 નિર્ભન્ધિનઃ કિઙ્ચ ન નાસ્ય સાધ્યં ન્યાયેન યુક્તં ય કૃતં ય સર્વમ્ ॥ ૧૩।૬૦
 તલ્લોકમાર્ત્તં કરુણાયમાનો રોગેષુ રાગાદિષુ વર્તમાનમ્ ।
 મહાભિષગ્નાર્હતિ વિઘ્નમેષ જ્ઞાનૌષધાર્થં પરિબિઘમાનઃ ॥ ૧૩।૬૧
 હૃતે ય લોકે બહુભિઃ કુમાર્ગૈઃ સન્માર્ગમન્વિચ્છતિ યઃ શ્રમેણ ।
 સ દૈશિકઃ ક્ષોભયિતું ન યુક્તં સુદૈશિકઃ સાર્થ ઇવ પ્રનષ્ટે ॥ ૧૩।૬૨
 સત્ત્વેષુ નષ્ટેષુ મહાન્ચકારૈર્જ્ઞાનપ્રદીપઃ ક્ષિયમાણ એષઃ ।
 આર્યસ્ય નિર્વાપયિતું ન સાધુ પ્રજ્વાલ્યમાનસ્તમસીવ દીપઃ ॥ ૧૩।૬૩
 દૃષ્ટ્વા ય સંસારમયે મહૌઘે મગ્નં જગત્પારમવિન્દમાનમ્ ।
 યશ્ચેદ્મુત્તારયિતું પ્રવૃત્તઃ કશ્ચિન્નયેત્તસ્ય તુ પાપમાર્યઃ ॥ ૧૩।૬૪
 ક્ષમાશિક્ષો ધૈર્યવિગાઢમૂલશ્ચારિત્રપુષ્પઃ સ્મૃતિબુદ્ધિશાખઃ ।
 જ્ઞાનદ્રુમો ધર્મફલપ્રદાતા નોત્પાટનં હ્યર્હતિ વર્ધમાનઃ ॥ ૧૩।૬૫
 બદ્ધાં દૃઢૈશ્ચેતસિ મોહપાશૈર્યસ્ય પ્રજા મોક્ષયિતું મનીષા ।
 તસ્મિન્ જિઘાંસા તવ નોપપન્ના શ્રાન્તે જગદ્ધન્યનમોક્ષહેતોઃ ॥ ૧૩।૬૬
 બોધાય કર્માણિ હિ યાન્યનેન કૃતાનિ તેષાં નિયતોડધ કાલઃ ।
 સ્થાને તથાસ્મિન્નુપવિષ્ટ એષ યથૈવ પૂર્વે મુનયસ્તથૈવ ॥ ૧૩।૬૭
 એષા હિ નાભિર્વસુધાતલસ્ય કૃત્સનેન યુક્તા પરમેણ ધામ્ના ।
 ભૂમેરતોડન્યોડસ્તિ હિ ન પ્રદેશો વેશં સમાધૈર્વિષયો હિતસ્ય ॥ ૧૩।૬૮
 તન્મા કૃથાઃ શોકમુપેહિ શાન્તિં મા ભૂન્મહિમ્ના તવ માર માનઃ ।
 વિશ્રમ્ભિતું ન ક્ષમમધ્રુવા શ્રીશ્ચલે પદે કિં પદમત્સ્યુપૈષિ ॥ ૧૩।૬૯
 તતઃ સ સંશ્રુત્ય ચ તસ્ય તદ્વચો મહામુનેઃ પ્રેક્ષ્ય ચ નિષ્પ્રકમ્પતામ્ ।
 જગામ મારો વિમના હતોદમઃ શરૈર્જગચ્ચેતસિ ચૈર્વિહન્યસે ॥ ૧૩।૭૦
 ગતપ્રહર્ષા વિહૃલીકૃતશ્રમા પ્રવિદ્ધપાષાણકડ્ડગદ્રુમા ।
 દિશઃ પ્રદુદ્રાવ તતોડસ્ય સા ચમૂર્હતાશ્રયેવ દ્વિષતા દ્વિષચ્છમૂઃ ॥ ૧૩।૭૧
 દ્રવતિ સપરપક્ષે નિર્જિતે પુષ્પકેતૌ
 જયતિ જિતતમસ્કે નીરજસ્કે મહાર્ષૌ ।

યુવતિરિવ સહાસા ધૌશ્ચકાશે સચન્દ્રા
 સુરભિ ચ જલગર્ભ પુષ્પવર્ષ પપાત ॥ ૧૩।૭૨
 તથાપિ પાપીયસિ નિર્જિતે ગતે દિશઃ પ્રસેદુઃ પ્રબભૌ નિશાકરઃ ।
 દિવો નિપેતુર્ભુવિ પુષ્પવૃષ્ઠયો રરાજ યોષેવ વિકલ્મષા નિશા ॥ ૧૩।૭૩*
 ઇતિ શ્રીબુદ્ધચરિતે મહાકાવ્યેઽશ્વઘોષકૃતે મારવિજયો નામ ત્રયોદશઃ સર્ગઃ ॥ ૧૩ ॥

Book XIV

તતો મારબલં જિત્વા ધૈર્યેણ ચ શમેન ચ ।
 પરમાર્થં વિજિજ્ઞાસુઃ સ દધ્યૌ ધ્યાનકોવિદઃ ॥ ૧૪।૧
 સર્વેષુ ધ્યાનવિધિષુ પ્રાપ્ય ચૈશ્વર્યમુત્તમમ્ ।
 સસ્માર પ્રથમે યામે પૂર્વજન્મપરમ્પરામ્ ॥ ૧૪।૨
 અમુત્રાહમયં નામ ચ્યુતસ્તસ્માદિહાગતઃ ।
 ઇતિ જન્મસહસ્રાણિ સસ્મારાનુભવન્નિવ ॥ ૧૪।૩
 સ્મૃત્વા જન્મ ચ મૃત્યું ચ તાસુ તાસૂપપતિષુ ।
 તતઃ સત્ત્વેષુ કારણ્યં ચકાર કરુણાત્મકઃ ॥ ૧૪।૪
 કૃત્વેહ સ્વજનોત્સર્ગં પુનરન્યત્ર ચ હ્રિયાઃ ।
 અત્રાણઃ ખલુ લોકોઽયં પરિભ્રમતિ ચક્રવત્ ॥ ૧૪।૫
 ઇત્યેવં સ્મરતસ્તસ્ય બભૂવ નિયતાત્મનઃ ।
 કદલીગર્ભનિઃસારઃ સંસાર ઇતિ નિશ્ચયઃ ॥ ૧૪।૬
 દ્વિતીયે ત્વાગતે યામે સોઽદ્વિતીયપરાક્રમઃ ।
 દિવ્યં ચક્ષુઃ પરં લેભે સર્વચક્ષુષ્મતાં વરઃ ॥ ૧૪।૭
 તતસ્તેન સ દિવ્યેન પરિશુદ્ધેન ચક્ષુષા ।
 દદર્શ નિખિલં લોકમાદર્શ ઇવ નિર્મલે ॥ ૧૪।૮
 સત્ત્વાનાં પશ્યતસ્તસ્ય નિકૃષ્ટોત્કૃષ્ટકર્માણામ્ ।
 પ્રચ્યુત્તિં ચોપપત્તિં ચ વવૃષે કરુણાત્મતા ॥ ૧૪।૯
 ઇમે દુષ્કૃતકર્માણઃ પ્રાણિનો યાન્તિ દુર્ગતિમ્ ।
 ઇમેઽન્યે શુભકર્માણઃ પ્રતિષ્ઠન્તે ત્રિપિષ્ટપે ॥ ૧૪।૧૦
 ઉપપન્નાઃ પ્રતિભયે નરકે ભૃશદારુણે ।
 અમી દુઃખૈર્બહુવિધૈઃ પીડયન્તે કૃપણં વત ॥ ૧૪।૧૧
 પાચ્યન્તે ક્વચિતં કેચિદગ્નિવર્ણમયોરસમ્ ।
 આરોપ્યન્તે રુવન્તોઽન્યે નિષ્પત્તમ્મમાયસમ્ ॥ ૧૪।૧૨
 પચ્યન્તે પિષ્ટવત્કેચિદયસ્કુમ્ભીષ્વવાહુમુખાઃ ।

દહ્યન્તે કરુણાં કેચિદ્દીપ્તેષ્વડ્ગારરાશિષુ ॥ ૧૪ | ૧૩
 કેચિત્તીક્ષ્ણૈરયોદંદ્રૈર્ભક્ષ્યન્તે દારુણૈઃ શ્રભિઃ ।
 કેચિદ્દુષ્ટૈરયસ્તુણ્ડૈર્વાયસૈરાયસૈરિવ ॥ ૧૪ | ૧૪
 કેચિદ્દાહપરિશ્રાન્તાઃ શીતચ્છાયામિકાક્ષ્ણિણઃ ।
 અસિપત્રં વનં નીલં બદ્ધા ઇવ વિશન્ત્યમી ॥ ૧૪ | ૧૫
 પાટ્યન્તે દારુવત્ કેચિત્કુઠારૈર્બહુબાહવઃ ।
 દુઃખેડપિ ન વિપદ્યન્તે કર્મભિર્ધારિતાસવઃ ॥ ૧૪ | ૧૬
 સુખં સ્થાદિતિ ચત્કર્મ કૃતં દુઃખનિવૃત્તયે ।
 કૃલં તસ્યેદમવશૈર્દુઃખમેવોપભુજ્યતે ॥ ૧૪ | ૧૭
 સુખાર્થમશુભં કૃત્વા ય એતે ભૃશદુઃખિતાઃ ।
 આસ્વાદઃ સ કિમેતેષાં કરોતિ સુખમાણ્વપિ ॥ ૧૪ | ૧૮
 હસદ્ભિર્યત્કૃતં કર્મ કલુષં કલુષાત્મભિઃ ।
 એતત્પરિણતે કાલે ક્રોશદ્ભિરનુભૂયતે ॥ ૧૪ | ૧૯
 યદૈવ પાપકર્માણઃ પશ્યેયુઃ કર્માણાં ફલમ્ ।
 વમેયુરુષ્ણરુધિરં મર્મસ્વભિહતા ઇવ ॥ ૧૪ | ૨૦
 શારીરેભ્યોડપિ દુઃખેભ્યો નારકેભ્યો મનસ્વિનઃ ।
 અનાર્યૈઃ સહ સંવાસો મમ કૃચ્ચતમો મતઃ ॥ ૧૪ | ૨૧*
 ઇમેડન્યે કર્મભિશ્ચિત્તૈશ્ચિત્તવિસ્પન્દસમ્ભવૈઃ ।
 તિર્યગ્યોનૌ વિચિત્રાયામુપપન્નાસ્તપસ્વિનઃ ॥ ૧૪ | ૨૨ (૧૪ | ૨૧)
 માંસત્વગ્બાલદન્તાર્થં વૈરાદપિ મદાદપિ ।
 હન્યન્તે કૃપણા યત્ર બન્યૂનાં પશ્યતામપિ ॥ ૧૪ | ૨૩ (૧૪ | ૨૨)
 અશક્રુવન્તોડપ્યવશાઃ ક્ષુત્તર્ષશ્રમપીડિતાઃ ।
 ગોડશ્ચભૂતાશ્ચ વાહ્યન્તે પ્રતોદક્ષતમૂર્તયઃ ॥ ૧૪ | ૨૪ (૧૪ | ૨૩)
 વાહ્યન્તે ગજભૂતાશ્ચ બલીયાંસોડપિ દુર્બલૈઃ ।
 અદ્ધુશકિલ્લષ્ટમૂર્ધાનસ્તાડિતાઃ પાદપાષ્ણિર્ભિઃ ॥ ૧૪ | ૨૫ (૧૪ | ૨૪)
 સત્સ્વપ્યન્યેષુ દુઃખેષુ દુઃખં યત્ર વિશેષતઃ ।
 પરસ્પરવિરોધાચ્ચ પરાધીનતયૈવ ચ ॥ ૧૪ | ૨૬ (૧૪ | ૨૫)
 ખસ્થાઃ ખસ્થૈર્હિં બાધ્યન્તે જલસ્થા જલચારિભિઃ ।
 સ્થલસ્થાઃ સ્થલસંસ્થૈસ્તુ પ્રાપ્યન્તે ચેતરેતરૈઃ ॥ ૧૪ | ૨૭ (૧૪ | ૨૬)
 ઉપપન્નાસ્તથા ચેમે માત્સર્યાક્રાન્તચેતસઃ ।
 પિતૃલોકે નિરાલોકે કૃપણાં ભુગ્જતે ફલમ્ ॥ ૧૪ | ૨૮ (૧૪ | ૨૭)
 સૂચીચિદ્રોપમમુખાઃ પર્વતોપમકુક્ષયઃ ।

क्षुत्तर्षजनिर्तैर्दुःखैः पीडयन्ते दुःखभागिनः ॥ १४।२९ (१४।२८)

पुरुषो यदि जनीत मात्सर्यस्येद्दृशं क्वलम् ।

सर्वथा शिविवद्दद्याच्चरीरावयवानपि ॥ १४।३० (१४।३०)

आशया समभिधान्ता धार्यमाणाः स्वकर्मभिः ।

लभन्ते न ह्यमी भोक्तुं प्रवृद्धान्यशुचीन्यपि ॥ १४।३१ (१४।२९)

धमेऽन्ये नरकं प्राप्य गर्भसञ्ज्ञेऽशुचिर्द्धृटे ।

उपपन्ना मनुष्येषु दुःखमर्हन्ति जन्तवः ॥ १४।३२ (१४।३१)

Anandajoti Bhikkhu

<http://www.ancient-buddhist-texts.net/Texts-and-Translations/Buddhacarita/index.htm>

——
Buddha's Biography by Ashvaghosha - Buddhacharita

pdf was typeset on February 2, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

